

2016 മാർച്ച് 10 മുതൽ ഏപ്രിൽ 9 വരെ

നില 10 രൂപ
മാസിക

അക്ഷരരാജ്യം

The National, State, District, Village star news Kerala & India

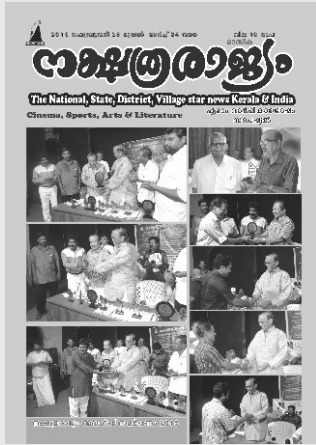
Cinema, Sports, Arts & Literature

ഏഴാം വാർഷികഘോഷം
സ്പെഷ്യൽ

അക്ഷരരാജ്യം അവാർഡ് സമ്മർഷണം 2015
കോഴിക്കോട് ട്രൺഹൗസ്

മുഖചിത്രം
നക്ഷത്രരാജ്യം അവർഡ് സമർപ്പണം 2015

Since : 2008

Nakshathra Rajyam

(Monthly Magazine)

2016 March 10

Reg. No. 2008/11/2718/D/

RNI EN No. 40980 Dated: 10-10-2007

Issue 53 Volume 6

Managing Editor, Publisher &

Owned by

Nakshathrarajyam E. Radhakrishnan

Edoli House, Kommeri P.O.

Kozhikode - 673007

Address

Managing Editor

NAKSHATHRA RAJYAM

P.B. No. 1205

Mankave P.O., Kozhikode - 7

Kerala, India.

Mob: 9744233997

9847649567

email:nakshathrarajyam@gmail.com

Layout:

BHAVANA GRAPHICS, Tali

Inside Art:

GIREESH MOOZHIPADAM

Cover

Redefine Graphics

Price 10.00

എഡിറ്റോറിയൽ

ദേശീയഗാനം

രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ രചിച്ച “ജനഗണമന” ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലം മുതൽ രാജ്യത്ത് ദേശീയ ഗാനമായി ആലപിക്കുന്നു. സക്കുളുകളിലും, കോളേജുകളിലും ഉൾപ്പെടെ യുവതലമുറയെ രാജ്യസ്നേഹികളായി വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് വേി നിത്യവും അധ്യായനസമയം കഴിയുമ്പോഴും അസംബ്ലി അവസാനിക്കുമ്പോഴും നിർബന്ധമായും “ജനഗണ മന” വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊ് ചൊല്ലിക്കാറുള്ളതായി അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെ കേൾപ്പിക്കാറുള്ളതായി നമുക്ക് അനുഭവമു്. പൗരന്മാർക്ക് ഭയ ഭക്തി ബഹുമാനവും രാജ്യസ്നേഹവും ശിരകളിൽ ഉണരുന്ന ദേശീയഗാനം തുടങ്ങുമ്പോൾ കേട്ടുകൊരിക്കലും അവിടെ യുള്ള മുഴുവൻ പൗരന്മാരും എഴുന്നേറ്റ്നിന്ന് ദേശീയഗാനത്തെ ആദരിക്കണമെന്നതാണ് ചട്ടം. എന്നാൽ ഇക്കാലങ്ങളിൽ വിനോദത്തിനായി ക്ലബ്ബുകളും, കലാസംഘടനകളും സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഗാനമേളകളിലും, മിമിക്സ് പരേഡുകളിലും മൈക്ക് പിടിച്ച് മിമിക്സ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന കലാകാരും ഗാനമേള അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഗായകരും കലാപരിപാടികളിൽ “ജനഗണ മന” പാടുന്നത് ശരിയാണോ? ഗാനമേള കാണാനെത്തിയവരോ, മിമിക്സ് പരേഡ് കാണാനെത്തിയവരോ കലാകാരന്മാരുടെ അന്നത്തിനു വേി നിർവ്വഹിക്കുന്ന കോമഡി, പാരഡി തൊഴിലിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ദേശീയഗാനം കേട്ട് എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കാറുോ? അല്ലെങ്കിൽ നിൽക്കണമോ? “ജനഗണ മന” എന്ന ദേശീയഗാനം ഏതെങ്കിലും പരിപാടികൾ അവസാനിപ്പിക്കാൻ വേി മാത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയതാണെന്ന് കരുതുന്നവരില്ലേ? കലാ ആസ്വാദകരെ രസിപ്പിക്കുവാൻ വന്നവരുടെ ഓരോ നമ്പുകളിൽ “ജനഗണ മന” ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ കല ആസ്വദിച്ചു കൊരിക്കുന്ന കാണികൾ ദേശീയഗാനത്തെ ഭയ ഭക്തി ബഹുമാനത്തോടെയും രാജ്യസ്നേഹമനസ്സോടെയും അംഗീകരിക്കുമോ?. പണം വാങ്ങി കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ വരുന്നവർ കലാപരിപാടിയുടെ വിജയത്തിന് “ജനഗണ മന” ഉൾപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതല്ലേ സന്ദർഭോചിതമായ ബുദ്ധി. കോഴിക്കോട് വെച്ച നടന്ന ഒരു ഗാനമേളയിൽ ഗായകരുടെ ഇത്തരം “ജനഗണ മന”യെ അനാദരിക്കൽ കതായി ഓർമ്മയിലു്. ആരെല്ലാം സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഏതെല്ലാം പരിപാടികളിൽ “ജനഗണ മന” ഉൾപ്പെടുത്താം എന്ന ഒരു ചട്ടവും സംസ്കാരവും ഭാരതത്തിനില്ലേ? അതെല്ലാം ഭാരത പൗരന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ബാധ്യത ഭാരതത്തിലെ നിയമ സംവിധാനത്തിലുല്ലോ! “പതാക ഉയർത്താൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു വടിയെട് ” എന്ന് പറയുന്നവരോട് ഒരു വാക്ക്. എല്ലാ പതാകകൾക്കും, ദേശീയപതാകകൾക്കും, ദേശീയ ഗാനത്തിനും ദേശീയത്തിനുമൊരു ചരിത്രവും വർത്തമാനവും. മാറിവരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാരതത്തിലെ പൗരന്മാരെ ദേശീയ ഗാനത്തേയും, ദേശീയ പതാക ഉപയോഗത്തേയും ദേശീയ പതാക ഉയർത്തുന്ന രീതിയെ കുറിച്ചും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഭരണകൂടങ്ങൾ അമാന്തിച്ചുകൂടാ.

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ

ജനകീയമുക്ക് അങ്ങാടി

യു.എ.ബാദർ

അങ്ങാടിയാകെ മാറിയിട്ട്. കാലം ഏറെകഴിഞ്ഞ് കടന്നു പോയതിനാൽ പൂ കുവെച്ചിരുന്ന അടയാള ചിഹ്നങ്ങൾ സകലതും കാലം അടർത്തിമാറ്റിയിട്ട്. ബജാറിന്റെ ഒത്തനടുക്കായിരുന്നു കിഴക്കോട്ടേക്ക് പോകുന്ന പഴയ നിരത്ത്. തെക്ക് വടക്കായുള്ള സർക്കാർ നിരത്തും അന്നത്തേതുതന്നെ. എന്നാൽ ഇരുപുറമായിരുന്ന പീടികകൾക്കെല്ലാം മാറ്റമായിട്ട്. പൊതുനിരത്തിന് വീതികൂട്ടിയതിനാൽ പത്തെ ഓലപ്പീടികകൾ ഒന്നും ബാക്കിയില്ല. നിരത്തോരത്തിൽ തങ്ങിനിന്നിരുന്ന പീടികകൾ മുൻഭാഗം പൊളിച്ചുമാറ്റി. അവശേഷിച്ച പിന്നാവുറത്തെ ചുമരുകൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി രും മൂന്നും നിലകളിൽ വിലസുന്ന പുതിയ തരം വെൺമാളികകളാക്കി രൂപാന്തരം വരുത്തിയിട്ട്. ടൗണിന്റെ മുഖഛായ മാറിപ്പോയി എന്ന് മുൻകൂറായി അനിയൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതൊക്കെയും മനസ്സിലു്. ഏട്ടന് കാണാനുള്ളത് വിശേഷിച്ചും കിഴ

ക്കോട്ടുപോകുന്ന പാതയുടെ അരികിലുള്ള ആ ബീഡിപ്പീടികയാണല്ലോ. അതവിടെയില്ല. നിരത്ത് വീതിക്കൂട്ടിയപ്പോൾ ആദ്യം പൊളിച്ചത് ആ പീടികയാണ്. അങ്ങാടിയിലെ കച്ചറ പിച്റ ചെക്കന്മാർ വിലസിയിരുന്ന ബീഡിപ്പീടികയും, സലാക്കന്മാർ കൂടിയിരുന്ന സൊററത്ത് സമയം കൊന്നിരുന്ന രാമോട്ടിയുടെ പിഞ്ഞാണപ്പീടികയും, ബാർബർ നാണുവിന്റെ തിണ്ണയും എന്നുവേ ജനകീയമുക്ക് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അങ്ങാടിയുടെ ചക്രിലെ മുഴയും മുളളും അങ്ങിനെസകലവിധമായ ക്യാമികളും തുത്തുവെടിപ്പാക്കി നഗരം ക്ലിനാക്കിമാറ്റിയല്ലോ. അനിയന്റെ വർത്തമാനങ്ങളിലെ കല്ലുകൾ മനസ്സിലാവുന്നു. ഞാൻ നോക്കിയത്, എന്റെ പഴയ നാട്ടുപ്പുറം അങ്ങാടിക്കൂടെ എന്തെന്നില്ലാത്ത തിടും തിരക്കും ആർഭാടപ്പൊലിമകളുമായിരുന്നില്ല. അനിയൻ പറയുന്നായിരുന്നു. ടൗണിപ്പോൾ പ

ത്തൊതിരി ഉണങ്ങിയ ഉറക്കംതുങ്ങുന്ന സ്ഥലമൊന്നുമല്ല. ആളും അവസ്ഥയും വെളിച്ചവുംമെല്ലാം തികഞ്ഞ നഗരമാണ്. മുൻസിപ്പാലിറ്റിയുടെ ആസ്ഥാനമായ കച്ചവടകേന്ദ്രം. ഒരുപക്ഷേ കോർപ്പറേഷന്റെ ഭാഗമായേക്കാവുന്ന ഇടം. മനസ്സിൽ നൂരഞ്ഞ ചിന്തകൾ അവനുമായി പങ്കുവെക്കാൻ എനിക്ക് തോന്നിയതേയില്ല. ഞാനും അവനുമായി മനസ്സു അത്രയേറെ അകലം വന്നിട്ടു എന്നു പറഞ്ഞാലും അവൻ ദഹിയ്ക്കുകയില്ല. നിങ്ങളൊക്കെ പഴയ ആൾക്കാർ. പഴകിയ പുറം തോടുകളിൽനിന്ന് ഇനിയം ഉൾപ്പെരാൻ കൂട്ടാക്കത്തവർ. പഴയ കൂപ്പായങ്ങൾ അഴിക്കാത്തവർ. അങ്ങിനെയാക്കെയേ അവൻ പറയാനറിയൂ. ഞാനങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞു: “നീ പൊയ്ക്കോളൂ. ഞാനിവിടെ ഒറ്റക്ക് ഒന്ന് കറങ്ങിനടക്കട്ടെ. റോഡ് റബ്ബറൈസ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയചരൽപ്പാതയുടെ ഓർമ്മവെച്ചു നടക്കാൻ ഒരു സുഖമു്. നിന്റെ പുതിയ വീടിന്റെ പാലുക്കാച്ചിന്റെ സമയമാവുമ്പോൾ ഞാനവിടെയുാവും. എനിക്കിവിടങ്ങളിലൊക്കെ പഴയ പരിചയക്കാരിൽ ചിലരെക്കാണേതു്. ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരെ. അങ്ങിനെ യൊരാളിനെ യാണല്ലോ നമ്മൾ ഇന്നലെ ചെന്നുകത്:-

“ശരിയാണല്ലോ” അത്രയും പറഞ്ഞ് അവനവിടെനിന്നു. എന്തേ നിലക്കുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചില്ല. അങ്ങാടിയിലെ വാഹനത്തിരക്കിൽനിന്നുമാറി കിഴക്കോട്ടേക്ക് നീങ്ങുന്ന നിരത്തിന്റെ ഓരത്തിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ നിൽപ്പ്. അവൻ ആക്ഷേപസ്വരത്തിൽ അല്പം മുമ്പേ പറഞ്ഞ “ജനകീയമുക്കിൽ” “ജനകീയമുക്കിലെ ബീഡിപ്പീടികയുടെ ഉടമസ്ഥനെ യായിരുന്നു ഇന്നലെ കത്. കക്ഷി ഇപ്പോഴും കുടുംബനാഥനായി ആരോഗ്യവാനായി ഉ്. മടിയിൽ

ELECTRICALS

PEE KAY ELECTRICALS

WHOLESALE & RETAIL

City Tower, Mavoor Road, Calicut

Ph: 0495 2560330, Mob: 9447393749, 9061884419

E-mail: pkelectricals.clt@gmail.com

www.pkelectrical.in

Finolex

legrand®

KUNDAN CAB

മുറംവെച്ച് ബീഡിതെറുക്കുന്ന മമ്മർക്കായുടെ തൊട്ടുമുമ്പിൽ മടിയിൽ മുഖം ഒതുക്കിതെറുത്ത് തൊട്ടു മു ന്നി ലി രിയ് കുന്ന പയ്യന്റെ നേരൈട്ടുന്ന സീയ്യാ ലിക്ക. മുന്നോട്ടു നീട്ടുന്ന കീറ്റിച്ചു രുൾവാങ്ങി അറ്റം നിവർത്തി വാലടച്ച് നൂലുകെട്ടുന്ന കുട്ടേമിയെന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ. തൊട്ടപ്പുറത്തെ നാൽക്കാലിയിലിരുന്ന് ബീഡി തെറുക്കുന്ന മറ്റൊരു യുവാവ് കാതുകൂട്ടി. അതിനപ്പുറത്തെ ചായപ്പിൽ പീടികയീറയത്ത് ബീഡിതെറുക്കുന്നവർ. മമ്മർക്കായുടെ കൂട്ടയിൽ ഒഴിഞ്ഞുകാണുന്നപ്പെട്ടികളിൽ കയറിയിരുന്ന് നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ പറയാറുള്ള സഖാക്കൾ ശങ്കരൻ നായരും ചാത്തുകൂട്ടിയും കൃഷ്ണൻമാസ്റ്ററും കുഞ്ഞിരാമേട്ടനും. അങ്ങാടി നടുവിലെ മൂന്നും കൂടിയ നിരത്തിന്റെ മുകളിലെ ബീഡിപ്പീടിക കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഒത്തുകൂടുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടെ സംഘം ഒരിടം തീരുമാനിച്ചു കിഴക്കോട്ടേക്ക് നീങ്ങി റെയിൽവേ ഗെയ്റ്റ് കടന്ന് പാർട്ടിയാപ്പിസിന്റെ പുറംകോലായിൽ എത്തുന്നു. ബീഡിക്കടയുടെ ഉടമയും എത്തുന്ന തോടെ രൂപംകൊള്ളുന്ന ചർച്ചാക്ലാസ്സുകൾ. ചെറുപ്പക്കാരുടെ സദസ്സുകൾ. ഇന്നലെ കപ്പോൾ പഴയ ശൗര്യം സ്പൂരികുന്ന കണ്ണുകൾക്ക് തിളക്കം വറ്റിയിട്ടില്ല. പ്രായം ശരീരത്തെ തളർത്തിയെന്നു പറയാനാവില്ല. ഉളർന്ന ചോദിച്ചത്, ടൗണിൽ തന്നെയാക്കി കുടുംബത്തോടൊന്നിച്ച് താമസം അല്ലേ എന്നായിരുന്നല്ലോ. കാലവും പ്രവർത്തകരും പ്രവർത്തനരീതിയും മാറിയെങ്കിലും താനിപ്പോഴും? എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നു. എന്റെ മറുപടിയിൽ മമ്മർക്കായാണുനിന്നില്ല. എപ്പോഴും തന്റേതായ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് ഇളക്കം തട്ടാതെ നില്പൂ എന്ന് മമ്മർക്കായ അല്പം വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ പറയുകയും ചെയ്തു. ഏറെകാലത്തിനുശേഷമായ കുടികാഴ്ചയാണെങ്കിലും ഓർമ്മ വറ്റാത്ത മനസ്സിൽ അപ്പോഴും ബാക്കി നില്ക്കുന്ന പഴയ കാലഘട്ടം അതിന്റെ ശൗര്യങ്ങളോടെ കാണാനെന്നിക്കാകുന്നു. ഞാൻ വെറുതെ ചോദിച്ചു: "ബീഡിപ്പീടിക-?"

ഓ അ തൊ ന്നു മി ല്ല. ടൗണിൽ ഞാനൊരു പീടിക രാമതും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. പഴയ

സഖാൾക്ക് എത്തിപ്പെടാനും പുതിയ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഒത്തുകൂടാനും. കുറച്ചുകാലം പഴയ ഓർമ്മകളുള്ളവർ ഒത്തുകൂടി. പിന്നെ സകലർക്കും തിരക്കായി. ആ തിരക്കുകളും എനിക്ക് ഊഹിക്കാനാവാം: തനിക്കറിയാമല്ലോ. സംഭാഷണം ഇടക്കിടെ മുറിയുന്നല്ലോ എന്നായപ്പോൾ യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങിയതാണ്. ഇറങ്ങുമ്പോൾ പടിക്കലോളം വന്നത് കൺമുമ്പിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ നല്ല തെളിവുവന്ന ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു. എടോ നമ്മൾ അഞ്ചാം വാർഡിൽ ഒരുയോഗം ചേരാൻ നിശ്ചയിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ ഏർക്കോ മേശയും കസേലയും പെറക്കിപ്പോന്നത് ഓർമ്മയില്ലേ? അഞ്ചാം വാർഡിൽ കൗൺസിലർ നമ്മളെ ആളാ. അതും മുസ്ലിം കൂട്ടി; പെൺകൂട്ടി. എന്റെ ബന്ധുവിന്റെ കാര്യമാണ് സഖാവ് മമ്മർക്കായേ ശപുർവ്വം പറയുന്നതെന്നറിയാം. പഴയ പഞ്ചായത്ത് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആദ്യമായി മത്സരിക്കാൻ നിന്ന സഖാവ് ബീഡിയേയും കൂട്ടരേയും എറിഞ്ഞോടിച്ചു വാർഡ് ഏതാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. മാറ്റമാണല്ലോ. മമ്മർക്കായ ആ കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അനിയൻ എന്റെയൊപ്പം കേട്ടു നില്പുായിരുന്നു. അവനൊന്നും അനേരം പറഞ്ഞില്ല. പഴയകൂട്ടുകാരത്തേടി നടക്കാൻ മുതിർന്നിറങ്ങിയ എന്നെ ഭജാറിന്റെ മുകളിൽ, പഴയ അങ്ങാടിയിലെ ജനകീയമുകളിൽ വിട്ടേച്ച് പോകുമ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു കൂത്തുവാക്കുകൾ എന്റെ മനസ്സിനെപ്പോഴും വേദനിപ്പിക്കുന്നവയാണെന്നത് അവൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അവൻ പഴയ പ്രകൃതക്കാരൻതന്നെ. ഏട്ടനെനിരന്തരം വേട്ടയാടുന്നവൻ.

അവൻ പറയുന്നത് കേട്ടു. നടത്തം പഴയ ചരൽപ്പാതയിലൂടെയാണെന്ന ചിന്തയിൽ നടന്ന് നടന്ന് കോതത്തറ കയറ്റത്തിലെത്തി. അവിടെ പഴയ ആൾക്കാരൊന്നും ഇപ്പോഴില്ല. അച്ഛനും അമ്മയും സേലത്തേക്ക് മടങ്ങിയോ എന്തോ! ചിലപ്പോൾ അവർ സേലത്തെത്തുന്നതിന് പകരം സിലാകൂടിയിട്ടുവാനും. ഏട്ടനെരാൾ ഉായിരുന്നല്ലോ. മുപ്പരും എങ്ങോട്ടോ പോയി. ചെട്ടിക്കൂട്ടങ്ങളൊക്കെയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി.

വളവില്പ്പനക്കാരും നാദസ്വരം വായിക്കുന്നവരും ഒക്കെ പുതിയ കൂട്ടുകാരായി. അവർ പാർത്ത പുരയും അതിനപ്പുറത്തെ പാർട്ടിയാപ്പീസ് നിന്ന പറമ്പും വീടും എല്ലാം പുതിയ പാലത്തിന് സ്ഥലമെടുത്തപ്പോൾ സകലതും പൊളിച്ചുമാറ്റി. കോതത്തറക്കയറ്റം തന്നെ കാലറിയാതായി -:

അവൻ ഉറക്കേയുറക്കേ ചിരിച്ചു. ചിരിയ്ക്കാനുള്ള വകയൊന്നും എനിക്കവന്റെ വർത്തമാനത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയില്ല. ഒടുവിൽ, ഞാൻ കേൾക്കരുതെന്ന് ചിചാരിച്ചു അവൻ തന്നത്താൻ പിറുപിരുത്തലും ഞാൻ കേട്ടു. "കോതത്തറക്കയറ്റത്തിലെ ചെട്ടിക്കൂട്ടിയുടെ മടിയിൽ ചെന്ന്..."

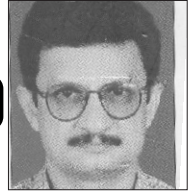
പഴയകഥയുടെ പെരും ചുഴിയിൽ ഏട്ടൻ ഇപ്പോഴും അകപ്പെട്ടുപോകരുതെന്നാവും അനിയന്റെ മനസ്സിലിരിപ്പി.

അങ്ങാടി യുടെ നെഞ്ചത്ത് തനിച്ച് നിർത്തിയിട്ടുള്ള അവന്റെ ആ പോക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ.

അവനും അവനെപ്പോലെ മറ്റുപലരുടേയും നാവിൽ കിളിർത്ത കഥകൾ. ഞാനതിനക്കാലം ഏൽക്കേവന്ന പഴിവാക്കുകൾ. കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ. ശിക്ഷണനടപടികൾ.

പാർട്ടിയാപ്പീസ്സ് നില്ക്കുന്ന പറമ്പിന്റെ താഴത്തെ ഇടവഴിയ്ക്കഭിമുഖമായ ചെറിയ വീട്ടിലെ അംഗങ്ങൾ. അച്ഛൻ നാദസ്വരവാദ്യക്കാരനായ മുനിയറി. അമ്മ വളവില്പ്പനക്കാരികാമാക്ഷിയമ്മ. ഒരു മകന്. കോയമ്പത്തൂരിലെ തുണിമില്ലിലെ തൊഴിലാളിയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഭേനപ്പള്ളി സാനിറ്റോറിയത്തിൽ നിന്നും രോഗം മാറി അച്ഛനമ്മമാരുടെയടുത്തെത്തിയവൻ. ടൗണിൽ ഒരു ടെയിലിംഗ് ഷാപ്പിൽ ജോലിയായി. പാർട്ടിയാപ്പീസിന് തൊട്ടു മുകളിലെ വീട്ടിൽ പാർക്കുന്നവർ പാർട്ടിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരുന്നു. നാദസ്വരംവായിക്കുന്ന മുനിയറി കലാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊപ്പം പാർട്ടിയാപ്പീസിൽ വരാൻ. ആപ്പീസിലെത്താറുള്ള കുഞ്ഞിരാമൻ സഖാവിനെക്കു സംസാരിക്കാൻ. തമിഴ്നാട്ടിൽ ഇട്ടേച്ചുപോന്ന കുടുബവേരുകളെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരങ്ങൾ. കുഞ്ഞിരാമൻ സഖാവിന് തമിഴ്നാട്ടിലെ പാർട്ടി പ്രവർത്തകരെ പരിചയമു (ശേഷം പേജ് 42 ൽ)

മലമുകളിലെ ദൈവം

അശോകൻ ചരുവിൽ

ആറു സെല്ലിന്റെ വിചിത്രതകൾ കക്ഷത്ത് വെച്ചു. നരച്ച മീശയുടെ താഴെ ബീഡിക്കുറപ്പിച്ച പല്ലുകൾ കാണിച്ചു ചന്തുകുട്ടിയാത്ര ചോദിച്ചു.

“അപ്പോ വരട്ടെ സഖാവെ, പിന്നെ കാണാം.”

പരുപരുത്ത കാക്കി ഷർട്ടിന്റെ മേലേക്ക് കൈലിമുട്ട മടക്കിക്കുത്തി ഗേറ്റ് തുറന്ന് അവൻ നടന്നുപോയി. അപ്പോഴാണ് എന്റെ ശ്വാസം നേരെ വീണത്. ശമ്പള ബാക്കി തീർത്ത് കൊടുത്തു പിരിച്ചയയ്ക്കുമ്പോൾ അവൻ എതിർക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഒന്നു മുറുമുറുക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യും. അതുപോലും താങ്ങാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥ എനിക്കില്ല.

പക്ഷേ ചന്തുകുട്ടി എതിർത്തില്ല.

കാലത്തൊട്ട് ഞാൻ വലിയ ടെൻഷനിലായിരുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രിയിലാണ് ഡൈനിങ് ടേബിളിലെ വലിയ ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം അവനെ പിരിച്ചയയ്ക്കുന്ന കാര്യം തീരുമാനമായത്. പിരിഞ്ഞുപോവേ കാര്യം അവനോട് ഏതു പ്രകാരം അവതരിപ്പിക്കും എന്ന് തലങ്ങും വിലങ്ങും ആലോചിച്ചു. കാലത്ത് ചായ പോലും കഴിച്ചില്ല പത്രം വായിച്ചില്ല. കക്കൂസിൽ പോയില്ല.

ഗീതമ്മ പറഞ്ഞു: “ഒരു വീട്ടു ഡ്രൈവറെ പറഞ്ഞു വിടുമ്പോൾ ഇക്കാലത്ത് ആനക്കാര്യമാണല്ലോ”

“പക്ഷേ എന്താണ് കാരണം പറയുക?”

“ഒരു കാരണവും പറയ.

ഇനി വരാൻ ഒരു വാക്കുണ്ട് പറഞ്ഞാമതി. അയാളെ പോണം. അതാ മര്യാദ. എപ്പഴും ന്യായം പറയണ ആളല്ലേ അയാളെ.”

ഗീതമ്മക്ക് അരിശം വന്നു.

“ഇതുപോലെ ഒരു ഡ്രൈവർ ഉാവണമല്ലോ ടേബിളിലെ വാരിരിക്കലാണ്. കാര്യം ആവശ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ ഒരു സൗകര്യത്തിനും സുഖത്തിനും വേണ്ടിയാണ് കാര്യം ഡ്രൈവറും. സാരോപദേശത്തിനും സന്മാർഗ്ഗ പരിപാലനത്തിനും

അല്ല.”

“കാലത്ത് പതിവു പോലെ ചന്തുകുട്ടി വീട്ടുമുറ്റത്തു ഹാജരായി. താക്കോൽ കിട്ടാനായി കാത്തു നിന്നു. ഞാൻ ഉമ്മരത്തേക്കു വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു. ഒരു സൗകര്യം വന്നുപെട്ടു ചന്തുകുട്ടി. കാറിന് ഇനി പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഡ്രൈവർ വേണോ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യം വരുമ്പോഴെങ്ങും എങ്ങനെയെങ്കിലും തട്ടി ഉരുട്ടി കൊടുക്കേണ്ടതല്ല.”

ചന്തുകുട്ടിയുടെ

കുറഞ്ഞ മുഖം ലേശംകൂടി ഇരുപക്ഷേ വേഗമതു വീം പ്രകാശിച്ചു. അവൻ ചിരിച്ചു:

“അതു നല്ലതാ. സ്വന്തം വി സ്വയം ഓടിക്കണതാ അതിന്റെ ശരി. ഇന്റെ കാര്യം പ്രസ്നാക്ക.”

ഉമ്മറത്തെ ടീപ്പോയിൽ കിടന്നിരുന്ന പത്രമെടുത്ത് നിന്നു കൈതന്നെ അവൻ ഓടിപ്പോന്നു നോക്കി എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

“റഷ്യലേ ഈ പുതിയ വ്ളാഡിമിർ പുസിൻ ആരാണ് മനസ്സിലായോ സഖാവിന്? പഴയ വെറുമൊരു കെ. ജി. ബി ഏജന്റാണ്. പെൻഷണർ. യൽസിന്റെ കളിയല്ലേ ഇദ്ദേഹം.”

പത്രം മടക്കി വെച്ച് അവൻ യാത്ര പറഞ്ഞു.

ചുമലിൽനിന്നു വലിയൊരു ഭാരം ഇറക്കിവെച്ചതു പോലെ എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. മനസ്സിനു വല്ലാത്ത ലാഘവം തോന്നി. മാർച്ചിമാസമായതുകൊണ്ട് പുത്തു നിൽക്കുന്ന കൊന്നമരങ്ങൾ കാണാം. കാര്യമെടുത്ത് ഒരു ദൂരയാത്ര പോയാലോ?

ഉച്ചയ്ക്കു മുൻപു പുതിയ ഡ്രൈവർ വന്നപ്പോൾ ഞാനയാളോടു പറഞ്ഞു;

“നമുക്കിന്ന് ഒരു ഇന്റർസ്റ്റേറ്റ് ഓട്ടമ്. പഴനി, ഒരു പക്ഷേ മധുരവരെ. ബുദ്ധിമുട്ടില്ലല്ലോ.”

“എന്റെ ഭാഗ്യം സാർ. പഴനിയിൽ എന്റെ അമ്മ കഴിഞ്ഞ യാഴ്ച നേർന്ന ഒരു വഴിപാടായിരുന്നു. അതു സാധിക്കാലോ”

ഗീതമയുടെ ഒരു ബന്ധു ഏർപ്പാടാക്കി തന്നതാണ് ഇയാളെ. സുധാകരൻ എന്നാണ് പേര്. ചെറുപ്പമാണ്. താക്കോൽ കൊടുത്തപ്പോൾ ഡോർ തുറക്കും മുമ്പേ അയാൾ കാറിനെതൊട്ടു വണങ്ങി. സീറ്റിലിരുന്ന് അല്പ സമയം കണ്ണടച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷമാണ് സ്റ്റാർട്ടാക്കിയത്.

“പഴനിക്ക് മാഡത്തിനെകൂട്ടായിരുന്നില്ലേ സാർ?”

അവൻ തിരിഞ്ഞ് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

“ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ ഒറ്റയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നതല്ലേടോ ശരി.”

ഞാൻ ഒരു തതാജ്ഞാനം പോലെ അവ

നോടു പറഞ്ഞു.

“നമുക്ക് ഗോവിന്ദപുരം പൊള്ളാച്ചി വഴി കടക്കാം, അല്ലേ സാർ? പൊള്ളാച്ചിയിൽ ഹോൾട്ടായാലോ?”

“വേ, പഴനി അടിവാരത്തെത്തട്ടെ. എന്നിട്ടു മുറിയെടുക്കാം.”

സുധാകരൻ കാറിലെ സ്റ്റീരിയോ ഓൺ ചെയ്തു. പഴയകാല മലയാള സിനിമയിലെ പാട്ടുകൾ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. യേശുദാസ്: ഇന്ദ്രനീലംകൊമാനത്തു തീർത്തൊരു? പി. ലീല: മാനത്തു തീർത്തൊരു? ഗന്ധർവ്വ രാജാകണത്തിൽ, ചന്ദ്രിക പൊൻ താഴികകൂടം ചാർത്തുന്ന ഗന്ധർവ്വ രാജാകണത്തിൽ, അപ്സരകന്യകൾ പെറ്റു വളർത്തുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങൾ നിങ്ങൾ.

ഞാൻ വല്ലപ്പോഴും ഇതുപോലെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽപോകാറുണ്ട്. എനിക്ക് ഈശ്വരവിശ്വാസം ഇല്ല. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ അകത്ത്കടന്ന് തൊഴുകയും പതിവില്ല. പക്ഷേ, ക്ഷേത്രപരിസരത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനു വല്ലാത്ത ആശ്വാസം ലഭിക്കാറുണ്ട്. വീട്ടുകാര്യങ്ങളും ജോലിയും തിരക്കും മനസ്സിൽനിന്നു വിട്ടു നിൽക്കും. പ്രിയപ്പെട്ട ആരുടേയോ അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു

പോലെ തോന്നലാകും.

കുട്ടിക്കാലത്ത് അമ്മയുടെയടുത്തു ഞാൻ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോകാറുള്ളത്. കുമാരചിര ഭഗവതിയാണു ഞങ്ങളുടെ പരദേവത. എല്ലാമാസവും ആദ്യത്തെ തിങ്കളാഴ്ച പുലർച്ചയ്ക്ക് പുറപ്പെടും. കുറുപ്പാടവും കയറി മറിഞ്ഞ് അമ്മുമ്മെൽ നടത്തമ്. വെറും വയറോടെയാണു നടത്തം. ആയാത്രയിലാണ് അമ്മയെ എനിക്ക് സ്വന്തമായി കിട്ടിയിരുന്നത്, അമ്മ അലക്കിവെച്ചുപിടിച്ച വൃത്തിയുള്ള പുടവ ഉടുത്തിരിക്കും. ഒട്ടും ദേഷ്യപ്പെടില്ല. സൗന്ദര്യമുള്ള ആ മുഖത്ത് കുട്ടിക്കു വിശക്കുന്നുല്ലോ എന്ന വിഷമം ഉറപ്പാകയും ചെയ്യും.

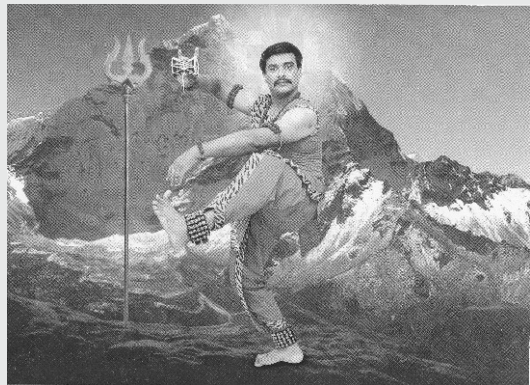
“ഓടിഓടി നടന്നാൽ അമ്പലം ദാ എത്തായില്ലേ?”

ഒരിക്കൽ ഇറങ്ങി വയലിലാണു ക്ഷേത്രം. വഴിപാടു കഴിച്ച് തിരിച്ചു കയറിയാൽ ഉണ്ണിനമ്പിശന്റെ ഭഗവതി വിലാസം ആന്റ് കാപ്പി ക്ലബ്ബായി. സാധാരണനിലയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ ഹോട്ടലുകളിൽ കയറുക പതിവില്ല. പക്ഷേ, ഉണ്ണിനമ്പിശന്റെ ഹോട്ടൽ വെറുമൊരു ഹോട്ടലല്ല. അവിടെത്തന്നെ വിഭവങ്ങൾ ഭഗവതിയുടെ പ്രസാദമായിട്ടാണു കണക്കാക്കിയിരുന്നത്.

നന്നായി മൊരിഞ്ഞ ദോശയും ചായയുമാണു

മഹാദേവൻ നൃത്തശിൽപ്പം അരങ്ങേറി

നടനശ്രീ കലാക്ഷേത്ര കോഴിക്കോടിന്റെ രാം നൃത്ത ശില്പ പരമ്പര മഹാദേവ ആദ്യഭാഗം ടൗൺഹാളിൽ അരങ്ങേറി. നടനശ്രീ കലാക്ഷേത്ര സെക്രട്ടറിയായ ടി.എസ്. അനിയനാണ് കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തേയും മഹാദേവനേയും ദക്ഷനേയും ഒരേസമയം അവതരിപ്പിച്ചത്. ആര്യ ആർ. കൃഷ്ണ, കലാമണ്ഡലം സച്ചിൻ എന്നിവർ വിവിധ വേഷങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. പരമശിവന്റെ ജീവിതകഥ നൃത്ത രൂപത്തിൽ അഞ്ച് ഭാഗങ്ങളായാണ് അരങ്ങിലെത്തിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ആദ്യഭാഗമാണ് അരങ്ങിലെത്തിയത്. കലാക്ഷേത്രയുടെ പ്രഥമ നൃത്ത ശിൽപ്പ പരമ്പര രാവണൻ ഏറെ ജനക്രമം നേടിയിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു കഴിക്കുക. അക്കാലത്ത് വീടുകളിൽ ചായ ഉറക്കുക പതിവില്ല. ഒരു ദേശ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കുതിർത്ത ചമ്മന്തിപ്പൊടിയിൽ മുക്കിത്തിന്നും ഒരു ദേശ നാളികേരചടനിയിൽ മുക്കിത്തിന്നും. കോണവും അതിന്റെ മുകളിൽ മുഷിഞ്ഞ് കുറയായ ഒരു തോർത്തും ഉടുത്ത് വന്ന് ഉണ്ണിനമ്പീശൻ ലോഹ്യങ്ങൾ പറയും.

പഴനിയിൽ ചെന്നാൽ ഞാൻ സത്രത്തിലാണ് മുറിയെടുക്കാറ്. കൂളിച്ചശേഷം അടിവാരത്തെ വഴികളിലൂടെ ചുറ്റിനടക്കും. കുതിരവിയിൽ കുറച്ചുദൂരം സഞ്ചരിക്കും. നടയിൽ കുറച്ചു സമയം നീല്ക്കും. ചിലപ്പോൾ കുറെ പടികൾ വെറുതെ കയറും. കിതയ്ക്കുമ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോരും. രുമാസം മുമ്പ് പഴനിയിൽ രൂമാകണമെന്നു ഞാൻ ചത്തുകൂട്ടിയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. കേട്ടപാടെ അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“എന്താപ്പോ, പഴനിക്ക്?”

അവൻ ചോദിച്ചു. അതുകേട്ട് എനിക്കു വല്ലാതെ ദേഷ്യം വന്നു. ഞാൻ ഒന്നും മിയില്ല. അവൻ പറഞ്ഞു:

“ലോകത്തിൽ ഇത്ര വൃത്തിക്കെട്ട സ്ഥലം വേറെ ഇല്ല സഖാവെ. ഒരിക്കലും ഞാൻ നമ്മുടെ ചാരായ മൊതലാളിനീം കൂടുമ്പത്തിനേം കൊടു പോയി. ആ വെലു ശകടാണ്. ഞാനത് ഇടുക്ക പതിവില്ല. ഈ ചാരായ മൊതലാളിമാരെടെ സ്വഭാവം എനിക്കു പിടിക്കില്ല. അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളാണുവെച്ചു വെറും മാംസകഷണങ്ങളാ. ബോധലു. ഇനിക്കത് പിടിക്കില്ല.

“അകലേന്നു നോക്കുമ്പോ മലേം അമ്പലോം കാണാൻ കൊഴപ്പലു. നല്ലശേലാ. അടുത്തു ചെന്നാലല്ലേ സംഗതി. അടിവാരത്തെ റോട്ടിലൊക്കെ മനുഷർ അപ്പിയിട്ടു വെച്ചിരിക്യ. മലം, മുത്രം, കുതിരച്ചാണം, ചന്ദനത്തിരി കളഭം, നെയ്യ് ഒക്കത്തിന്റെകൂടി ഒരു കെട്ട നാറ്റം. കാല് നെലത്ത് വെക്കാമ്പരിലു.”

“മോളിലിക്ക് കേറാലോ പിടിച്ചുപറീം തട്ടിപ്പും. നമ്മുടെ രജിസ്ട്രാപ്പിസി ലി റാകില്ല ഇത്രക്കൈക്കുലി“

“നവജീവൻ കലാസമി

തിക്കു പ്രസംഗിക്കാൻ വന്നപ്പോ സഖാവു പറഞ്ഞില്ലേ, ആരോ പറഞ്ഞുന്ന്, ഒരമ്പലം കത്തിപ്പോയാ അത്രേം നന്നായിന്ന് ആരാ അത് പറഞ്ഞത്?”

ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങനെയാണ് ചത്തുകൂട്ടി കുഴപ്പങ്ങൾ ഉറക്കുന്നത്. വാക്കുകൾക്കൊ അവൻ മനസ്സിനെമുറിവേല്പിക്കും. ഹൃദയത്തിൽ എവിടെയോ ഉാവുന്ന ചോദനകളാണു യാത്രകളായി രൂപപ്പെടുന്നത്. ചത്തുകൂട്ടിയുടെ ഇടപെടൽ ഉാവുന്നതോടെ ആ ആഗ്രഹം കെട്ടുപോകും.

ഗീതമ്മ എന്റെ ചെവിയിൽ പിറുപിറുക്കും:

“ഇയ്യച്ഛ് ഡ്രൈവിങ്ങ് സീറ്റിലാണോ അതോ പാർട്ടി ഓഫീസിലാണോ ഇരിക്കുന്നത്?”

കഷ്ടിച്ചു രുകൊല്ലം മുമ്പാണ് ചത്തുകൂട്ടി ഞങ്ങളുടെ കാറിൽ ഡ്രൈവറായി എത്തിയത്. എനിക്കു നല്ല ഓർമ്മയ്. ഞാൻ കാരുവാങ്ങിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ യൂണിയൻ ആപ്പിസിന്റെ സെക്രട്ടറി ഡി. കെ. ആചാരി എന്നെ കാണാൻ വന്നു. എന്റെ കീഴിൽ സെക്ക്ഷൻ സൂപ്രായി നേരത്തെ റിട്ടയർചെയ്ത ആളാണ് ആചാരി.

“ഒരു ശിപാർസയ്ക്കാണ്.”

ആചാരി തുണിസഞ്ചിയിൽനിന്ന് സ്റ്റീൽചെപ്പെടുത്തു മുറുക്കാൻ നിർമ്മിച്ചു തുടങ്ങി.

“നമ്മുടെ ആൾക്കാർ മിക്കവാറും ഇപ്പോ സ്വന്തം കാരു വാങ്ങിച്ചു. ഡി. സി. ആപ്പിസിന്റെ കോമ്പ്രീൽ കാർ ഇടാൻ സ്ഥലലുയായി. റോട്ടിലി കാർ ഇട്ട് ഇപ്പോ സ്ഥിരം ബ്ലോക്കാ അവടെ.”

ആചാരി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“നമ്മുടെ ചത്തുകൂട്ടിനെ അറിയില്ലേ? പറഞ്ഞാൽ അറിയില്ലെങ്കിൽ കാൽ അറിയും. ജാമേല് മുദ്രാ വാക്യം പാടണ ചത്തുകൂട്ടി. ടൗണിൽ അവനില്ലാത്ത സംഗതിയില്ല. ചുക്കില്ലാത്ത കഷായം

ഇല്ലല്ലോ. നമ്മുടെ പഴയ ആളാ. പഴകാലത്തെ ഒരു ഷെൽട്ടറാ അവന്റെ വീട്.

“എക്സ്പർട്ട് ഡ്രൈവറാ. പ്പി. എസ്. എൻ. മോട്ടോഴ്സിലുമാർന്നു. പിന്നെ അതു വിട്ട് ചാരായ കമ്പനിയുടെ ജീപ്പിൽ കയറി. ചാരായം പൂട്ടിലോ. അയാക്കു പണിയില്ല. മക്കളൊക്കെ വെലുതായി. അവരും പണിയില്ല. അയാൾടെ ഭാര്യക്ക് സുഖലു. ഹാർട്ട്ത്തിരി വീക്കാ. ഒന്നു മനസ്സുവെച്ചു വെലു ഉപകാരാവും.”

“എ. സി. സഖാവിനെ അവൻ വെലുകാര്യാണ്. എപ്പഴും പറയും ഒരു ആരാധകൻ ഡ്രൈവറാകുന്നതു നല്ല കാര്യമല്ലേ?”

റിട്ടയർ ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഞാൻ കാരു വാങ്ങിയത്. ജോലിയിലിരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം വാഹനത്തിന്റെ ആവശ്യം തോന്നിയിരുന്നില്ല. ആപ്പിസു കാര്യത്തിന് സർക്കാർ ജീപ്പ്. അതു സ്വകാര്യവശ്യത്തിന് ഞാൻ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അത്യവശ്യം വരുമ്പോൾ സുഹൃത്തുക്കൾ അവരുടെ വി അയച്ചുതരും.

ആചാരി പറഞ്ഞതു പോലെ ചത്തുകൂട്ടിയെക്കപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. പലതവണ കാണുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്. പേർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും എന്റെ ഓർമ്മയിൽനിന്നു വിട്ടുപോയതാണ്. ആൾ നന്നായി കറുത്ത് ലേശം തടിച്ചിട്ടാണ്. ഉയരം കുറവ്. തല മുടിയും മീശയും നരച്ചു വെളുത്തു. എനിക്ക് കൂടുതൽ പരിചയം ആ ചിരിയാണ്. അവൻ ചിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകളും ചിരിക്കും

റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുംശേഷവും ഞാൻ പട്ടണത്തിലെ ഇടതുപക്ഷ സാംസ്കാരിക സദസ്സുകളിൽ പ്രസംഗിക്കാറു്. പ്രസംഗം ആത്മാവിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലായി ഞാൻ കരുതുന്നു. മൈതാനപ്രസംഗം അത്ര കാര്യമാക്കാറില്ല. കല, സാഹിത്യം, തത്ത്വചിന്ത, ചരിത്രം, സംഗീതം, സിനിമ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ സദസ്സിന്റെ മനോഭാവമനുസരിച്ചാണ് നന്നാവുകയോ ചിത്തയാവുകയോ ചെയ്യുക.

സമാനഹൃദയമുള്ള ഒരു സദസ്സുവേണമെന്നു സാരം ഒരു

ഹാളിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ വാക്കുകൾക്കു കണ്ണും കാതും ഓർത്തിരിക്കുന്ന അപൂർവ്വം ചില മുഖങ്ങൾ നമുക്കു കാണാനാവും. അതിലൊന്ന് ചത്തുകൊടുത്തുടേതാണ്. നാം പറയുന്ന ഓരോവാക്കും ആശയവും അതിന്റെ വൈകാരികതയോടെ അവന്റെ മുഖം ഏറ്റുവാങ്ങും. ചിലസമയം അവന്റെ കണ്ണുകൾ നനവുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു പുറത്തു കടക്കുമ്പോൾ ചത്തുകൊടുത്ത് വേഗത്തിൽ അടുത്തുവരും.

കലക്കി സഖാവേ. ഇനി അവർക്ക് എന്താ ഇതിന് മറുപടി പറയാനാവാം? ഒന്നുല്ല!

ഇതൊക്കെ സഖാവ് എഴുതണം. ഇതിപ്പൊ ഈ ഹാളിലെ നൂറുപേരല്ലേ കേൾക്കേണ്ടൂ. നാടു മുഴുവൻ ഇതറിയണം. ഇപ്പഴത്തെ നമ്മുടെ നേതാക്കൾക്ക് എഴുത്തു വശലുവായി.

ജോലി കൈത്തിയ ദിവസം ചത്തുകൊടുത്ത് പറഞ്ഞു:

“ചാരായം നിർത്തേണമെന്നു ജോലി പോയി. എന്നാൽ ഇപ്പൊ അതൊരു ഭാഗ്യമായിട്ടാ കണക്കാക്കേണ്ട. ഏ.സി. സഖാവിന്റെ കൂടെ ഇങ്ങനെ ചുറ്റിത്തിരിയാലോ, വർത്താനോം പറഞ്ഞ്. ശമ്പളം പൾനല്ല.

അത് ഗീതമ്മ കേട്ടു. അവൾ ചോദിച്ചു:

“സഖാവോ? അതെന്താ അങ്ങനെ ഒരു വിളി. അയാക്കെന്താ സാരെന്നു വിളിച്ചാല്?”

ഞാൻ മീയില്ല. എനിക്ക് അവളോടു നീരസം തോന്നി. വളരെ പ് നാട്ടിലെ മൈതീൻകുഞ്ഞാണ് എന്ന ആദ്യം അങ്ങനെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. 1950-ൽ മൈതീൻകുഞ്ഞിന് അന്ന് അറുപത് വയസ്സു. എനിക്ക് പത്രം.

“സഖാവ് വിവരം അറിഞ്ഞോ?”

സ്വകാര്യമായിട്ടാണു ചോദിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, മൈതീൻകുഞ്ഞത് സ്വകാര്യം പറഞ്ഞാലും അതു ചുറ്റുപാടും കേൾക്കും.

“സേലം ജയിലിൽ വെടിവെപ്പ് നടന്നു. ഇരുപത്തിയഞ്ച് സഖാക്കള് മരിച്ചു.”

കാട്ടുകടവത്തെ ബീഡിപ്പീടികയിലെ പ്രധാന തെരുപ്പുകാ

രനായിരുന്നു മൈതീൻകുഞ്ഞത്. ഏഴെട്ടു തെരുപ്പുകാരായിരുന്നു അവിടെ. ബീഡിതെരുപ്പും പത്രം വായനയും ഒന്നിച്ചു നടക്കും. സ്കൂൾ വിട്ടു മടങ്ങുമ്പോൾ നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു ഞാൻ ബീഡിപ്പീടികയിൽ കയറും. ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ മൈതീൻ കുഞ്ഞത് ചായക്കടയിലേക്കു വിളിച്ച് ഓർഡർ ചെയ്യും.

“സഖാവിന് ഒരു ചായ, കടുപ്പലയാത്തത്. ഒരു സുഖിയനും.”

ഭാഗം കഴിഞ്ഞ തറവാടുകളിലെ സ്കൂൾകുട്ടികൾക്ക് അക്കാലത്ത് ഉച്ച ഭക്ഷണം പതിവില്ല.

പ്രധാനമായും ഗീതമ്മയ്ക്കാണ് കാറിന്റെ ആവശ്യം. അധ്യാപികയായ അവൾക്കു കോളേജിൽ പോകണം, വരണം. ഭാരതീയ വിദ്യാഭവനിൽ പഠിക്കുന്ന മകളെ ആഴിച്ചയിലൊരിക്കൽ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്നു കൊടുവരണം. ഞങ്ങളുടെ മകൻ പഠിക്കുന്നത് മണിപ്പാലിലാണ്.

പക്ഷെ, ഗീതമ്മയ്ക്ക് ചത്തുകൊടുത്തിയ കരുമുതൽ ബോധിച്ചില്ല. പ്രായക്കൂടുതലിന്റെ ഒരു ഗർവ്വ അവനുണ്ട് അവൾ കുപിടിച്ചു. വിയർപ്പിന്റെയും ബീഡിയുടെയും നാറ്റം. എത്ര പെർഫ്യൂം സ്പ്രേ ചെയ്താലും കാറിന്റെ അകത്ത് ഈ മണമാണ്. അവൾ പറഞ്ഞു:

“എന്റെ അച്ഛൻ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യസമര സേനാനിയായിരുന്നു. അറിയാലോ? ജെയിലിലും കിടന്നിട്ടു. കീഴ്ജാതിക്കാരോട് നല്ല ഇഷ്ടം ഉൾന്നു. ഹരിജൻ നായർന്നാ അച്ഛന്റെ കുറപ്പേര്. നാല് അവരെ നിർത്തലാക്കി നിർത്താറുള്ളു.”

മറ്റു ജോലിക്കാരെപ്പോലെയാല്ല. ചത്തുകൊടുത്ത്. അവൻ വീട്ടിനകത്ത് അല്പം സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടുതലൊക്കും. എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ അത് ഊർജ്ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നതിന്മേലേ വെച്ചാണ് കഴിക്കുക. അകത്തെ വാഷ്ബേസിനും ടോയ്ലറ്റും ഉപയോഗിക്കും.

ഗിക്കും. സീകരണമുറിയിൽ കടന്നിരുന്നു പത്രം വായിക്കും. പഠനമുറിയിൽ ചെന്ന് അലമാരയിൽനിന്നു പുസ്തകമെടുക്കും.

“ചാരായ മുതലാളിടെ കൂടെ ആയിരുന്നപ്പൊ ഞാനവരുടെ വീട്ടിനകത്തൊന്നും കയറാറില്ല സഖാവേ.

പണ്ട്, വെലു വീടാണ് വെച്ചിട്ടെന്താ കാര്യം സംസ്കാരം ഇല്ല. കൊറച്ച് തടിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളുണ്ടോ അതിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ആരും തൊടാറില്ല. കുടികയാ, തിന്നാ, ഒരങ്ങാ, എണ്ണിക്കു. അതല്ല അവറ്റോൾക്ക് എന്തു ജീവിതം?”

ഒട്ടുമില്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ മുഴുവൻ തന്റെ വട്ടക്കണ്ണട വെച്ച് കുനിഞ്ഞിരുന്ന് ചത്തുകൊടുത്ത് വായനതന്നെയാണ്. മലയാളത്തിൽ കിട്ടുന്ന സകലതും വായിക്കും.

“അധികാരം സഖാവേ മനുഷ്യന്റെ മുന്നിലെ ഏറ്റവും വലിയ വൈതരണി. ആർ അധികാരി ആയാലും അവൻ ആയുധം എടുക്കും. ആർ ആയുധം എടുത്താലും അവൻ അധികാരി ആവും. അധികാരം ഒളളവർ അഴിമതി നടത്തണമെന്ന് ആശ്ചര്യലു. അധികാരം തന്നെ ഒരഴിമതിയാണ്.

“ഗോവർധന്റെ കഥ വായിച്ചപ്പൊ പ് പോലീസുകാർ ലോക്കപ്പിലിട്ട് കാലിന്റെ അടീല് തല്ലേപ്പഴത്തെ വേദനയ്ക്കിടക്ക് ഓർമ്മ വന്നു. മനുഷ്യനെക്കൊല്ലാൻ കൊല്ലണമെന്നോളജി ആയിരം കൊല്ലം മുമ്പും ഇപ്പഴും ഒരു പോലുണ്. അതേ പോലീസ്.”

“വെശപ്പ്, തണുപ്പ്, മേലിടാൻ ഒരു തുണിക്കഷണം ഇല്ല കടത്തിണ്ണല് കെടുന്നോളള ഒരക്കം, ലോക്കപ്പിലെ ഇടി. ഇതൊന്നും നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർക്ക് ഇപ്പൊ വിഷയല്ല.”

ഗീതമ്മ പുച്ഛിക്കും.

“എന്താ ഒരു ഭാവം. യൂണിവേഴ്സിറ്റി എക്സാമിനേഷൻ എഴുതാൻ പൂവ്ല്ലേ ഇയാള്, ഇപ്പൊ വായിച്ചിട്ട്.

“ഈ കെഴവന്റെ ഭാരം ചുമക്കേ കാര്യൊന്നല്ല നമ്മക്ക്. പാർട്ടിക്കാർ പറഞ്ഞുനൊച്ചിട്ട്. ചെറുപ്പത്തിലെ പാർട്ടിക്കുവേ കൊറെ കഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെ നിങ്ങളു്?”

പ്രിൻസിപ്പൽ വിചാരിച്ചിട്ട് ഉദ്യോഗകാലത്ത് മുഴുവൻ കൈക്കൂലി വാങ്ങി ജീവിച്ചു. പി. ഡബ്ല്യു. ഡീലൈ ഏത് എൻജിനീയറാ അങ്ങനെയെടുത്ത് ക്ഷണം?

കോൺട്രാക്ടർമാരുടെ കൈയിൽ സംഭാവനമേടിച്ച് പാർട്ടിക്കു കൊടുത്തു. പാർട്ടി പറയുന്നോടത്തൊക്കെ ചെന്നു പ്രസംഗിച്ചു. നമ്മളു കൂടുംബം മുഴുവൻ മനുഷ്യ ചങ്ങലേൽ നിന്നു കൊടുത്തില്ലേ? സ്റ്റുഡൻസിന്റെ മുന്നിൽ ഞാൻ നാണം കെട്ടു. നട്ട് പാർട്ടി എന്താ തന്നത്?"

എന്നും കാലത്ത് എട്ടുമണിക്കാണ് ചത്തുകൊടുത്തു വരവ്. ദൂരയാത്രയുടെ കീഴിൽ പുലർച്ചയ്ക്കു മുമ്പു വരും. അപ്പോൾ വെളുത്ത മൂലം ഷർട്ടും ധരിച്ചിരിക്കും. വരുന്നത് പകലായാലും രാത്രിയായാലും ടോർച്ച് കക്ഷത്തിലായിരിക്കും.

"ഇയ്യളാരാ, ഡയോജന നിസ്സോ, പകൽ ടോർച്ചുംകൊടുക്കാനുണ്ടാ?"

ഗീതമ്മ അടക്കിപ്പിടിച്ചു പറയും. പ് പകൽനേരത്തെ യോഗങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ ചത്തുകൊടുത്തു പകൽ ഒരു പോക്കറ്റ് ലാമ്പ് കാണാറുണ്ട്. കീഴിൽ ഒരുങ്ങാതെ അതു പുറത്തു കാണും.

"പെരേലിക്കൊള്ള എടവഴി ലേശം പെശകാണ് സഖാവേ. ഇത്തിരി ഇരുട്ടാലേ എഴുത്തുക്കളുടെ വിലാസം. വിഷപ്പാമ്പുകളെ വിരോധന്മാരേക്കാൾ സൂക്ഷിക്കണം. കൃഷ്ണപ്പിള്ളേനെകൊത്തികൊന്നില്ലേ? പ് ഞങ്ങളുടെ എടവഴി വെച്ചു. ഇ. ഗോപാലകൃഷ്ണമേനോനെപാമ്പ് കടിക്കാതെത്തന്നു. ഞാനന് ചെറിയ കുട്ടാ.

"ആ എടവഴി ഇപ്പഴം ശര്യാക്കിപ്പോ പഞ്ചായത്തുകാർ. രടി വിത്യാ ഒള്ളത്. മഴക്കാലായാ അത് തോടാണ്. പ് കാലത്ത് അതൊരു സൗകര്യായിരുന്നു. പോലീസ്ജീപ്പ് കടക്കില്ലല്ലോ. ആരൊക്കെ നടന്നാ വഴയാ അത്? ഏക്കേജി, ഇ.എം.എസ്., ഭാസ്കരപണിക്കർ, അച്ഛതമേനോൻ. എന്റെ പെരേലി ഒളിവിലാർന്നു അവർ. പെരേലി ഇപ്പഴം ഒരു മാറ്റലു. മണ്ണുപിടിച്ച പകുതിച്ചൊരമാര. ഒരു മുറിയും ഒരു ചായ്പ്പും. അടുപ്പ്

മിറ്റത്താ. ഒരു പോയ്ന്റിന് വയറിങ്ങു ചെയ്തിട്ട് അഞ്ചു കൊല്ലായി. കണക്ഷൻ ഇതുവരെ കിട്ടിയില്ല. സഖാവ് ഒരു ദിവസം വരണം. ഇ. എം. എസ്. കെടന് വായിച്ച ചായ്പ്പുമുറിക്കാണിച്ചുതരാം."

"ഒരു ദിവസം വരുന്നു. ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

പക്ഷെ, ചത്തുകൊടുത്തു വീട്ടിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ജീവിതത്തിൽ എന്തു വിലയാണുള്ളത്? നാം കരുതലോടെ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നു. അതു തകിടം മറയുന്നു. മറ്റാരോ ഒരു മാസ്റ്റർ പ്ലാൻ നടപ്പാക്കുന്നു. പാവനാടകം പോലെയാണ്. ചരട് ആരുടെ കൈയിലാണ്?

ചത്തുകൊടുത്തിരിച്ചു യൂണിയൻ ആപ്പീസിലേക്കു ചെല്ലും. അപ്പോൾ ആചാരി വെറ്റിലയിൽ ചുണ്ണാമ്പുപുരട്ടി അടയ്ക്ക കഷണങ്ങൾ വെച്ചു ചുരുട്ടി, കുറച്ചുനേരം ചവച്ചു ഒന്നു തുപ്പിയ ശേഷം ചോദിക്കും:

"നീയ് അവിടെ വിപ്ലവം നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിച്ചോ?"

വൈകുന്നേരമായെങ്കിലും പൊള്ളാച്ചി- ഡിക്കൽ റോഡിലെ ചൂട് കുറഞ്ഞില്ല. ഇപ്പോൾ പി. ലീല പാടിയ ഭക്തി ഗാനങ്ങളുടെ കാസറ്റാണ് സുധാകരൻ വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിയിൽ ധാരാളം കാസറ്റുകെങ്കിലും ചത്തുകൊടുത്ത അതൊന്നും വയ്ക്കാറില്ല. സംസാരത്തിനു തടസ്സമാകുമല്ലോ. കാറിൽ ഞാൻ മാത്രമാണ് ഉള്ളതെങ്കിൽ അവൻ തനിയെ ചില കാവ്യശകലങ്ങൾ മുളു. വയലാറിന്റെയോ പി. ഭാസ്കരന്റെയോ.

എനാമ്മാവ്- പെരിങ്ങോട്ടുംകര റോഡനേരെ വിജനം, ഇരുന്നൂപോയി വഴിയിൽ; നിദ്രയിലിമകൾ പാതിയടഞ്ഞു.

പി. ഭാസ്കരൻമാഷും ജോർജ്ജ് ചടയൻമുറിയും കൂടിട്ട് ഞങ്ങളുടെ പെരേലി വന്നിട്ടു, നാല്പത്തെട്ടിലെ. ഏക്കേജിനെകാണാൻ. അന്തിക്കാട്ടന് നടന്നു വരാ രാജും. നട്ടപ്പാതി

രാക്. വന്നവശം ഭാസ്കരൻ മാഷ് കെടന്നു.

കനത്തശബ്ദം കാതിലിലയ്ക്കും.

ചടയന്മാരുടെ ശബ്ദം: തനിക്കുറങ്ങണമെങ്കിലുറങ്ങു, ഞങ്ങൾ തനിയെ പോകാം."

ഉടുമൽപേട്ട് പിന്നിട്ടപ്പോൾ ചായ കുടിക്കാൻവേണ്ടി സുധാകരൻ വി നിറുത്തി. ഇത്രനാളും ഇതു വഴി യാത്ര ചെയ്തിട്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു ഹോട്ടൽ കണ്ണില്പെട്ടിട്ടില്ല. ടൗണിലെ തിരക്കിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിട്ട്. ഹോട്ടലാണെന്നു തോന്നുകയില്ല. വീടുപോലെയാണ്. മുളമ്പടിയുള്ള വേലികടന്ന്, സിമന്റിട്ട തളത്തിലൂടെവേണം അകത്തുചെല്ലാൻ. ചുമരിലെല്ലാം ദേവീദേവന്മാരുടെ വലിയ ചിത്രങ്ങളാണ്.

കാഷിലിരിക്കുന്ന തടിച്ച മനുഷ്യൻ സ്വീകരിച്ചു:

"വരു സാമി. ഞങ്ങളും പകുതി മലയാളികളാണ്. വീട് കൊടുവായൂർ, പഴനി തീർത്ഥാടകർക്ക് അന്നം കൊടുക്കലാണ് ഞങ്ങളുടെ നിയോഗം. ഭക്തരിൽ ജാസ്തിയും മലയാളികളാണ്. മുരുകനെനാൽ മകൻ. മകനെപ്പോലെ അവൻ നമ്മളെ കാക്കും."

കുളിക്കാനും പല്ലുതേക്കാനുമുള്ള സൗകര്യാങ്ങളു് അവിടെ. ഇലയിലാണു ഭക്ഷണം വിളമ്പുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഇസ്ലാലിയും വടയും കഴിച്ചു. കൈകഴുകാൻ പൂജയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന തരം വാൽക്കീകളാണ് അരമതിലിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

വി വീടും സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തിട്ട് സുധാകരൻ പറഞ്ഞു:

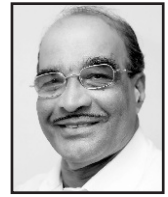
"എനിക്ക് ടാക്സിയാ യിരുന്ന കാലത്ത് സ്ഥിരം മധുര, രാമേശ്വരം ട്രിപ്പാകും. അപ്പോ, ഈ വെങ്കിടേശ്വരാഹോട്ടലിൽ വന്ന് കുളിച്ചു പൊങ്കൽ കഴിക്കും. നല്ല പരിപ്പും കുരുമുളകും ഇട്ടത്. അതൊരനുഭവം."

ചുടുകുറഞ്ഞ വൈകുന്നേരം തമിഴ്നാട്ടിലൂടെയുള്ള യാത്ര സുഖമുള്ളതാണ്. വിജനമായ മുരിങ്ങത്തോട്ടങ്ങൾക്കു മുകളിൽ മങ്ങിയ അന്തിവെളിച്ചം വീഴും. വഴിവക്കത്ത് ചുണ്ണാമ്പു പുശിയ ചെറിയ വീടുകളും

(ശേഷം പേജ് 27 ൽ)

നാഗജി ഇന്റർ നാഷണൽ ക്ലബ്ബ് ടൂർണ്ണമെന്റ്

ഭാസി മലപ്പുറം

ഇരുപത്തി ഒന്ന് വർഷങ്ങളുടെ 'ഇടവേള'യ്ക്കുശേഷം നാഗ്ജി ഫുട്ബോൾ ടൂർണ്ണമെന്റ് കോഴിക്കോട് കോർപ്പറേഷൻ ഇ. എം. എസ്. സ്റ്റേഡിയത്തിൽ വീും അരങ്ങേറിയപ്പോൾ അത് വിദേശക്ലബ്ബുകളുടെ മാത്രം 'കളി യ രങ്ങാ' യി.- നാഗ്ജി ഇന്റർനാഷണൽ ക്ലബ്ബ് ടൂർണ്ണമെന്റ്! എട്ട് ക്ലബ്ബുകൾ അരങ്ങേറിയത് - നാലു ക്ലബ്ബുകൾ വീതമുള്ള രൂ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ. ഗ്രൂപ്പ് ലീഗ് ഏകപാദ മത്സരങ്ങളായിരുന്നു - ഓരോ ഗ്രൂപ്പ് ലീഗിലും ആറു മത്സരങ്ങൾ. ഓരോ ഗ്രൂപ്പ് വിജയികളും ഇതര ഗ്രൂപ്പിലെ രാം സ്ഥാനക്കാരുമായി സെമിഫൈനലിൽ ഏറ്റുമുട്ടി; സെമിഫൈനൽ വിജയികൾ ഫൈനലിൽ ഗ്രോഫിക്ക് വേിയും പോരാടി.

ഗ്രൂപ്പ് ലീഗ് മത്സരങ്ങൾ ഏകപാദ മത്സരമായതു പോലെ സെമിഫൈനലുകളും ഏകപാദ മത്സരങ്ങൾ തന്നെ. അങ്ങിനെമൊത്തം പതിനഞ്ച് മത്സരങ്ങൾ!

ബ്രസീൽ, അർജന്റീന, ജർമ്മനി, ഇംഗ്ലണ്ട്, റൊമാനിയ, അയർലണ്ട് എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരോ ക്ലബ്ബ് വീതവും ഉയർന്നിനിൽ നിന്ന് രൂ ക്ലബ്ബുകളുമാണ് വേദിയിൽ എത്തിയത്. ഈ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ദേശീയ ലീഗുകളിലും വൻകര ക്ലബ്ബ് ഫുട്ബോൾ മത്സരങ്ങളിലും പ്രശസ്തി കൈവരിച്ച ക്ലബ്ബുകൾ തന്നെയാണ് രംഗത്തായിരുന്നത്. ലോകക്ലബ്ബ് ഫുട്ബോൾ മത്സര വാർത്തകൾ പത്രമാധ്യമങ്ങളിലും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലും പിന്തുടരുന്ന മലബാറിലെ ഫുട്ബോൾ പ്രേമികൾക്ക് സുപരിചിതമായ ക്ലബ്ബുകൾ തന്നെ ഹിക്ചറിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

ഡിനിപ്രോ ക്ലബ്ബ് (ഉയർന്ന) നഗ്ജി ട്രോഫിയുമായി ഗ്രൂപ്പ് ലീഗ് മത്സര ഫലങ്ങൾ താഴെ ചേർത്ത വിധമായിരുന്നു.

ഗ്രൂപ്പ്: "എ"

- 1. അൽലറ്റിക്കോ പെരാനൻസ് (ബ്രസീൽ) : 7 പോയിന്റ്
- 2. വാറ്റ് ഫോർഡ് എഫ്. സി. (ഇംഗ്ലണ്ട്) : 4 ,,
- 3. എഫ്. സി. വോളിൽ ലൂട്സ്ക്ക് (ഉയർന്ന) : 3 ,,
- 4. റാഫിഡ് ബുക്കുറെസ്തി (റൊമാനിയ) : 1 ,,

ഗ്രൂപ്പ്: "ബി"

- 1. ഡിനിപ്രോ നിപ്രോപെട്രോവിസ്ക് എഫ് സി (ഉയർന്ന) : 7 പോയിന്റ്
- 2. ഷറോക്ക് റോവേഴ്സ് എഫ്. സി. (അയർലണ്ട്) : 6 ,,
- 3. ടി. എസ്. വി. 1860 മ്യൂണിക്ക് (ജർമ്മനി) : 4 ,,
- 4. അർജന്റീന അർ - 23 (അർജന്റീന) : 0 ,,

സെമിഫൈനലുകളിൽ അൽലറ്റിക്കോ പെരാനൻസ് (1 - 0) ഷറോക്ക് റോവേഴ്സിനേയും, ഡിനിപ്രോ ക്ലബ്ബ് (3 - 0) വാറ്റ് ഫോർഡിനേയും പരാജയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ കിരീട പോരാട്ടം ഡിനിപ്രോയും അൽലറ്റിക്കോ പെരാനൻസും തമ്മിലായി. ഫൈനൽ മത്സരത്തിൽ സ്റ്റേഡിയം ഗാലറികൾ നിറച്ച 35000 - ൽ പരം കാണികളെ ആവേശഭരിതരാക്കിക്കൊണ്ട് ഡിനിപ്രോ കാൽഡസൻ ഗോളുകൾക്ക് ബ്രസീൽ ടീമിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ട്രോഫി നേടി.

1974 മുതൽ നാഗ്ജി ഫുട്ബോൾ കോഴിക്കോട് ജില്ലാ ഫുട്ബോൾ അസോസിയേഷനാണ് സംഘടിപ്പിച്ചു വരുന്നത്. 1995 ലാണ് നാഗ്ജി അവസാനമായി സ്റ്റേഡിയം ഗ്രൗണ്ടിൽ അരങ്ങേറിയത്. പിന്നീട് ഇന്റർനാഷണൽ ക്ലബ്ബ് ടൂർണ്ണമെന്റ് എന്ന ലേബലിലാണ് ഇത്തവണ ടൂർണ്ണമെന്റിന് സംഘാടകർ അരങ്ങേറ്റം നൽകിയത്.

അൽഗറിക്കോ പെരാൻസി ടീം

ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് ഒരു ക്ലബ്ബിനും 'എൻടി' നൽകിയില്ല- വിദേശ ക്ലബ്ബുകൾ മാത്രം രംഗത്തെത്തിയപ്പോൾ, പക്ഷെ കാണികൾ സ്റ്റേഡിയം നിറച്ചത് ഫൈനലിൽ മാത്രമായിരുന്നു.

സെമിഫൈനലുകളും ഗ്രൂപ്പ് ലീഗിലെ മൂന്നു മത്സരങ്ങളും ഒഴികെ മറ്റു ഒമ്പതു കളികൾക്കും ഗ്യാലറികളിലെത്തിയത് ശരാശരി മൂവായിരം (3000) കാണികൾ മാത്രമാണ്. സെമിഫൈനലുകളിലും സ്റ്റേഡിയം ഗ്യാലറി നിറഞ്ഞില്ല- 20,000ത്തിൽ താഴെയായിരുന്നു ശരാശരി കാണികൾ.

സ്വന്തം ടീം എന്ന നിലയിൽ ഒരു കേരള ക്ലബ്ബോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ ക്ലബ്ബുതന്നെയോ ഫിക്ചറിൽ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയതാണ് കാണികൾ കുറയുവാൻ കാരണം എന്നതാണ് പൊതുവ്യാഖ്യാനം. പക്ഷെ യഥാർത്ഥ്യം അതായിരുന്നില്ല. പത്രമാധ്യമങ്ങളിലും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലും വിദേശ ക്ലബ്ബ് ഫുട്ബോൾ മത്സരങ്ങൾ പിന്തുടരുന്ന മലബാറിലെ 'ജ്ഞാനി' കളായ ഫുട്ബോൾ പ്രേമികൾക്ക് തീരെ 'പരിചയ'മില്ലാത്ത ടീമുക

ളെയാണ് സ്റ്റേഡിയം ഗ്രൗണ്ടിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഓരോ ക്ലബ്ബിനെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള വാർത്തകൾ എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന് വാറ്റ്ഫോർഡ് എഫ്. സി. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രീമിയർ ലീഗിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തുതന്നെയാണ് നാഗ്ജിയിലും അരങ്ങേറുന്നതായി വാർത്ത വന്നത്. ഒരു ക്ലബ്ബിന് രൂ. രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒരേസമയത്ത് കളിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ- സിനിമയിൽ കാണുന്നതുപോലെ 'ഡബ്ബിൾ ആക്ട്' ഫുട്ബോളിൽ സാധ്യമല്ലല്ലോ! അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ്യം വാറ്റ്ഫോർഡ് അല്ല ഇന്ത്യയിൽ എത്തുന്നത് എന്ന് കാണികൾക്കറിയാമായിരുന്നു. രാ. നിരയോ മൂന്നാം നിരയോ യൂത്ത് ടീമോ എന്നു മാത്രമേ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഉായിരുന്നുള്ളൂ.

രംഗത്തെത്തിയ എട്ടു ടീമുകളെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങിനെതന്നെ സ്ഥിതി എന്ന് കളിയുടെ ആദ്യം ദിവസംതന്നെ കാണികൾ മനസ്സിലാക്കി. അതിനനുസരിച്ച് അവർ

പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തു. മാധ്യമങ്ങളിൽ നിജസ്ഥിതി നൽകുവാൻ സംഘാടകർ തയ്യാറായില്ലെങ്കിലും ഫുട്ബോൾ വിശാരദന്മാരായ കോഴിക്കോടൻ കാണികൾക്ക് വഴി തെറ്റിയില്ല. 'തങ്ങളെ ആരും പഠിപ്പിക്കേ' എന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു, കളി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ മത്സരിച്ചുകൊണ്ട്. സ്വാഭാവികമായും സെമിഫൈനലുകൾ ആർജ്ജിക്കും, നോക്കൗട്ട് കളി ആണല്ലോ എന്നതിനാൽ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം നിറയ്ക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായി എന്നു മാത്രം!

വേത്ര 'സ്പോൺസർ'മാർ മുന്നോട്ടു വന്ന ടൂർണ്ണമെന്റിന് കാണികളെ കണ്ടുവാൻ കഴിയാതെ വന്നത് 'യഥാർത്ഥ' പെരാൻസിനേയും, 'യഥാർത്ഥ വാറ്റ്ഫോർഡി'നേയും 'യഥാർത്ഥ' 1860 മ്യൂണിക്കിനേയും 'യഥാർത്ഥ' ഡിനിപ്രോയേയും രംഗത്തെത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതു കൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു. 'കോഴിക്കോടൻ ഫുട്ബോൾ പ്രേമി'ക്ക്

‘അറിവ് കൂടുതലാണ് എന്നതിനാൽ അവർ ‘ആവശ്യമായ മത്സരങ്ങൾ’ മാത്രം കാണുകയായിരുന്നു!

എം. ആർ. സി. ക്ലബ്ബിലെ ഡിക്രൂസും, കൊൽക്കത്ത മുഹമ്മദൻസിലെ അക്ബറും, ജലന്തർ ലീഡേർസിലെ ഇന്തർസിങ്ങും, ആർ. എ. സി. ബിക്കാനീറിലെ മഗൻസിങ്ങും, ഗ്ലോബ് സ്പോർട്സ് ക്ലബ്ബിലെ സോമനും, രാജസ്ഥാൻ ക്ലബ്ബിലെ കോഴിക്കോട് അബ്ദുറഹിമാനും പതിപ്പിച്ച കാൽപ്പാടുകൾ കറിഞ്ഞ കാണികൾ പതുക്കെ ഇന്ദ്രജാലം കാണിക്കുന്ന ഒരു കളിക്കാരനെയെങ്കിലും കണ്ടുവാൻ പതിനഞ്ചു മത്സരങ്ങളിലും പരതിനോക്കിയെങ്കിലും അവർക്ക് ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. സിനിപ്രോ വിദേശ ഫുട്ബോളിന്റെ വീര്യവും പെരാൻസിന്റെ കാൽഭാഗവും കളികീഴയിൽ നിന്നെടുത്തപ്പോൾ ഫൈനൽ കാണികളെ രസിപ്പിച്ചു എന്നത് ഭാഗ്യമായി - അനുഗ്രഹമായി. ഇഹോർ കോഹുട്ടും, ഡെനീസ് ബലാനുയ്ക്കും, യൂറി വാക്കുൽക്കോയും കാണികളുടെ ഗോൾ ദാഹത്തിന് ശമനം നൽകിയതും കോഴിക്കോടിന്റെ ഭാഗ്യം! “ഷാഡോ ടീ” മുകളെ രംഗത്തിറക്കിയതിൽ തങ്ങൾ വഞ്ചിതരായി എന്ന ദുഃഖം എന്നിട്ടും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചു നിന്നു!

അടിക്കുറിപ്പ് : 1952 ൽ യങ്ങ് ചാലഞ്ചേഴ്സ് ക്ലബ്ബ് പ്രസിദ്ധമായിരുന്ന ബാൽ ഇക് (ബാൽമഷി) ഉടമ ഗോവിന്ദപ്രഭു എന്ന മഹാൻ ക്ലബ്ബിനെസാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ചിരുന്ന കോഴിക്കോട് നിവാസിയായിരുന്ന സേട്ട് നാഗജി എന്ന മറാത്തി വ്യവസായി ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു ടൂർണ്ണമെന്റ് ആരംഭിച്ചപ്പോഴാണ് സേട്ട് നാഗജി അമർസി സ്മാരക അഖിലേന്ത്യാ ടൂർണ്ണമെന്റ് ജന്മമെടുത്തത്. ക്ലബ്ബിന് പിന്നീട് സാമ്പത്തിക ഭാരം വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല എന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ അഡ്. പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ ഒരു ട്രസ്റ്റ് സ്ഥാപിച്ച് ടൂർണ്ണമെന്റ് തുടർച്ചയായി നടത്തുവാൻ മുൻകൈ എടുത്തു. അദ്ദേഹം കോഴിക്കോട് മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാനായി ഭരണസാരഥിയായപ്പോൾ ടൂർണ്ണമെന്റ് കോഴിക്കോട് നഗരസഭ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തി. 1974 ൽ കോഴിക്കോട് ജില്ലാ ഫുട്ബോൾ അസ്സോസിയേഷൻ നഗരസഭയിൽനിന്നും ടൂർണ്ണമെന്റ് സംഘാടകത്വം ഏറ്റെടുത്തു തുടർച്ചയായി നടത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ 1995 ഓടെ സാമ്പത്തിക ഭാരംകൊണ്ട് ടൂർണ്ണമെന്റ് മൂടങ്ങി.

കുറേക്കാലം സഹായിച്ചിരുന്ന കോഴിക്കോട് നിവാസിയായിരുന്ന സേട്ട് നാഗജി എന്ന മറാത്തി വ്യവസായി ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു ടൂർണ്ണമെന്റ് ആരംഭിച്ചപ്പോഴാണ് സേട്ട് നാഗജി അമർസി സ്മാരക അഖിലേന്ത്യാ ടൂർണ്ണമെന്റ് ജന്മമെടുത്തത്. ക്ലബ്ബിന് പിന്നീട് സാമ്പത്തിക ഭാരം വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല എന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ അഡ്. പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ ഒരു ട്രസ്റ്റ് സ്ഥാപിച്ച് ടൂർണ്ണമെന്റ് തുടർച്ചയായി നടത്തുവാൻ മുൻകൈ എടുത്തു. അദ്ദേഹം കോഴിക്കോട് മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാനായി ഭരണസാരഥിയായപ്പോൾ ടൂർണ്ണമെന്റ് കോഴിക്കോട് നഗരസഭ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തി. 1974 ൽ കോഴിക്കോട് ജില്ലാ ഫുട്ബോൾ അസ്സോസിയേഷൻ നഗരസഭയിൽനിന്നും ടൂർണ്ണമെന്റ് സംഘാടകത്വം ഏറ്റെടുത്തു തുടർച്ചയായി നടത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ 1995 ഓടെ സാമ്പത്തിക ഭാരംകൊണ്ട് ടൂർണ്ണമെന്റ് മൂടങ്ങി.

വീും ടൂർണ്ണമെന്റിന് പുനർ ജീവൻ നൽകുവാൻ കെ. ഡി.എഫ്.എ ക്ക് ഈ വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പ്രബുദ്ധരായ, വൈജ്ഞാനികരായ കാണികളെ തൃപ്തരാക്കുവാൻ യഥാർത്ഥ ടീമുകൾ തന്നെ വേണം, നിഴലുകൾ പോര എന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ, പക്ഷേ, സംഘാടകർ മറന്നു! അർജന്റീന അർ 23 ടീമിന്റെ കോച്ച്

ലൊർട്ടിക്കോഷ്യ എന്ന മുൻ ലോകകപ്പ് താരമായിരുന്ന - 1986 ൽ ലോകകപ്പ് നേടിയ ടീമിലെ മിഡ്ഫീൽഡർ. 1990 ൽ ജർമ്മനിയിൽ ലോകകപ്പ് ഫൈനലിൽ പരാജയപ്പെട്ട അർജന്റീനയുടെയും മിഡ്ഫീൽഡർ തന്നെ. ലൊർട്ടിക്കോഷ്യ ഒമ്പതു മത്സരങ്ങളിൽ അർജന്റീന ജഴ്സിയണിഞ്ഞ് മെക്സിക്കോ, ഇറ്റലി, ലോകകപ്പ് വേദികളിൽ മൈതാനത്തിറങ്ങിയത് ഈ ലേഖകൻ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയായി.

കോഴിക്കോട് സന്ദർശനത്തിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ലൊർട്ടിക്കോഷ്യയുമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഈ ലേഖകൻ ഒരു ചോദ്യമുന്നയിച്ചു:

“മി. ലൊർട്ടിക്കോഷ്യ നാഗജി കളിച്ച അർജന്റീന അർ 23 ടീം ഇത്ര മോശം പ്രകടനം നടത്തിയത് എന്തുകൊണ്ട്? യഥാർത്ഥ അർജന്റീനയുടെ നിഴൽപോലുമായില്ലല്ലോ ഈ ടീം. എന്തുകൊണ്ടിത്?”

“ഇത് എന്റെ ട്രെയിനിങ്ങിലുള്ള നൂറിലേറെ അമേച്വർ കളിക്കാരിൽ ഒരുപറ്റം കളിക്കാർ എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇത് നാഷണൽ അർ 23 ടീം അല്ല - കോച്ചിങ്ങിനെത്തിയ കുട്ടികളിൽ ഒരുപറ്റം കളിക്കാർ മാത്രം”

അർജന്റീന അർ 23 എന്ന ലേബലിൽ കളിക്കുമ്പോൾ നാഷണൽ അർ 23 എന്ന് ചിന്തിച്ചവർക്ക് തെറ്റുപറ്റി എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു ലൊർട്ടിക്കോഷ്യ, അത് ഒരു കബനേൻഡ് അർ 23 മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന്!

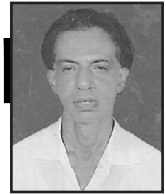
നീലാംബരി സംഗീത നൃത്തവിദ്യാലയം
 പാവങ്ങാട്, കോഴിക്കോട് - 21, ഫോൺ : (O) 9895156992, 9446372769, (R) 2392769

ശാസ്ത്രീയ സംഗീതം, ഭരതനാട്യം, മോഹിനിയാട്ടം, കുച്ചുപ്പുടി, നാടോടിനൃത്തം, കേരളനടനം, ഗിറ്റാർ, വയലിൻ(വെസ്റ്റേൺ), കിബോർഡ്

ആശംസകൾ
 ഡയറക്ടർ, നീലാംബരി സംഗീത നൃത്തവിദ്യാലയം

ഉന്മേഷവും ഉത്സാഹവും, ആത്മവിശ്വാസവും ഉള്ളവരായി പുതുതലമുറ വളർന്നുവരട്ടെ.

സെമിനാർ പാലക്കാട് - കേരള സർക്കാർ

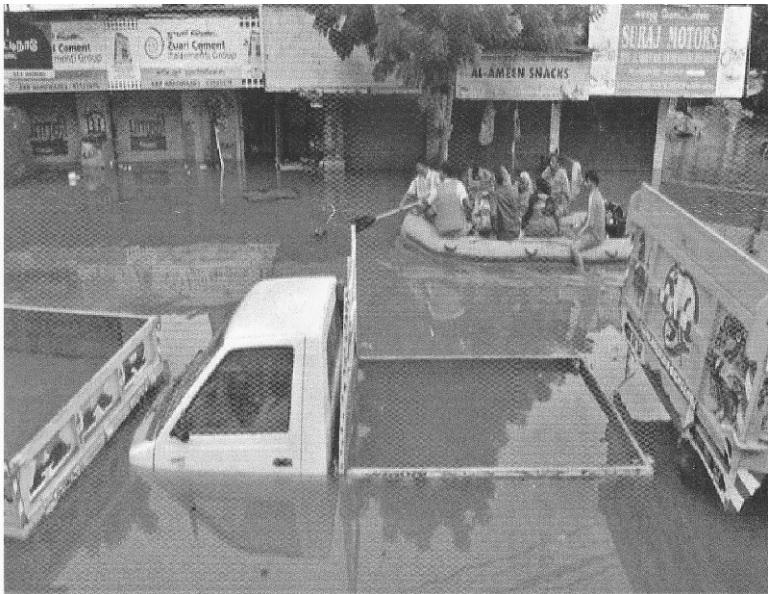

വിനോദ്കുമാർ ദാമോദർ

കേരളത്തിൽ വൻ തോതിൽ നികത്തി വരുന്ന വയലുകളും തണ്ണീർതടങ്ങളും കേരള സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റൊരു ചെന്നൈയാക്കി മാറ്റുമോ? അതിന് അധികകാലം വേദിയില്ലെന്ന് ഭരണകൂടങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ പോക്കിൽ നിന്നും തെളിയുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും പ്രധാനനഗരങ്ങളായ എർണാകുളം, തിരുവനന്തപുരം, പിന്നെ ഒട്ടും പിന്നിലല്ലാതെ കോഴിക്കോടും. കൂടിയ ജനസംഖ്യയും നഗരങ്ങളുടെ കിടപ്പും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ പ്രധാനനഗരങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ചെന്നൈയിൽ നിന്നും വലിയ വ്യത്യാസമായ രീതിയിലല്ല കാണപ്പെടുന്നത്.

അതുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നഗരങ്ങൾ ചെന്നൈയിലുടനീളം പോലെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യം നേരിടാനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളുമായല്ല നിലകൊള്ളുന്നതെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു പ്രധാനവസ്തുത. നിലങ്ങളും വയലുകളും നികത്തി കൊള്ളുന്ന നാശത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാനുള്ള ഇളവ് ചെയ്ത് കൊടുക്കുകയാണ് ഭരണകൂടങ്ങളും ചെയ്ത് വരുന്നത്.

സെന്റർ ഫോർ എർത്ത് സയൻസ് സ്റ്റഡീസ് പഠനമനുസരിച്ച് 7,797.43 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ സ്ഥലം കേരളത്തിൽ വൻ വെള്ളപ്പൊക്ക സാധ്യത പ്രദേശമാണ്. അതിൽ വൻതോതിൽ തണ്ണീർത്തടങ്ങൾ നികത്തപ്പെട്ട എർണാകുളം ജില്ലയിലെ 1600 ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ മേഖലപ്പെടും. തണ്ണീർത്തടം നികത്തലിന് വലിയ വിലയാണ് ചെന്നൈ നൽകി വന്നത്. 1900 കളിലേ ആദ്യ വർഷം മുതൽ അവിടെ

ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇത് ചെന്നൈ നഗരം ക കാഴ്ചയായിരുന്നു. ഇത് കേരളത്തിലെ നഗരങ്ങളിലും പ്രതീക്ഷാം

നികത്തി വന്ന വൻ തോതിലുള്ള ശോതസ്സുകളുടെ അനന്തരഫലമാണിപ്പോൾ അനുഭവിച്ചത്. ചതുപ്പു നിലമായ ഇടങ്ങൾ നികത്തി കെട്ടിടങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കി അന്നായിരുന്ന ഡ്രൈനേജ് മുഴുവൻ അടഞ്ഞു പോയതും ജലത്തിനൊഴുകാൻ സ്ഥലമില്ലാതായതും ചെന്നൈയിൽ തിരിച്ചടിച്ചതാണ്.

കേരളവും തങ്ങളുടെ അമൂല്യ സമ്പത്തായ തണ്ണീർത്തടങ്ങളെ നികത്തി കൊടുക്കുന്നതിന് അപകടം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേരളപരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണവേദിയ്ക്ക് പറയാനുള്ള

ത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു പ്രസിദ്ധ പരിസ്ഥിതി സന്ദേശ സർക്കാർതര സംഘടനയായ തണലിന് പറയാനുള്ളതുകെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിന് വേയും മറ്റും നാമിന് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ നികത്തുന്ന ഭൂമിയിൽ ജലമൊഴുകി പോകുവാനുള്ള എത്ര വഴികളുണ്ട് ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച എത്ര പേർ കാണുമെന്നുള്ളതാണ്.

മാറി മാറി വരുന്ന സർക്കാരുകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വൻ നിർമ്മാണത്തിനെതിരെ കുറ്റം പറയുമ്പോൾ ജലശോതസ്സുകൾ ഇല്ലാതാകുന്നതി

എന്താണ് “വാസ്തു” എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം? “വസ്” എന്ന സംസ്കൃത പദത്തിൽ നിന്നാണ് “വാസ്തു” എന്ന പദം ഉയർന്നത്. “വസ്” എന്നാൽ വസിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥം. ഭവനനിർമ്മാണത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഭൂമി എന്നാണ് ഇതിന് ശരിയായ അർത്ഥം.

മർത്തരും അമർത്തരും മറ്റും ജീവിക്കാനും കൂടി കൊള്ളുന്നതാണ് വാസ്തു. ഇതിൽ പക്ഷികൾ മൃഗങ്ങൾ, വൃക്ഷലതാദികൾ തുടങ്ങിയവ മർത്തര ഗണത്തിലും ദേവതകൾ ഉപദൈവങ്ങൾ, ആത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയവ അമർത്തര ഗണത്തിലും വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം വാസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നു.

വാസ്തു സംബന്ധമായ ചടങ്ങുകൾ ആരംഭിക്കുന്നത് ഭൂമി പുഴു ചെയ്തുകൊടുവെന്നും ഇത് ചെറിയ ഒരു കുടിൽ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ബാധകമാണ്. വാസ്തുശാസ്ത്ര നിയമങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാ ഭൗതിക ആത്മീയ നേട്ടങ്ങളും ഉറപ്പാകും.

വാസ്തു

ജ്യോതിഷ ഭൂഷണം തുറവൂർ സജിത്

വീടുകൾ, കോളനികൾ, നഗരങ്ങൾ തുടങ്ങി രാജ്യങ്ങൾ വരെ നിർമ്മിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ പൗരാണിക ശാസ്ത്രം വിശദീകരിക്കുന്നു. വാസ്തു നിയമം എവിടെയൊക്കെ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ദോഷഫലങ്ങൾ ഉറപ്പാകും. ഒരു വീടോ കെട്ടിടമോ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് മുൻപ് വാസ്തു വിദഗ്ദന്റേ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചാൽ ആ വീട്ടിൽ എല്ലാ വിജയവും ഉറപ്പാകും എന്നത് ഉറപ്പാണ്.

ഗൃഹത്തിന്റെ പടികൾ ഇടുന്നത് പലപ്പോഴും തെറ്റായ രീതിയിലാണ് കുവരുന്നത്. തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും മുഖമായ ഗൃഹങ്ങളിൽ വീട്ടിലേക്ക് കയറേണ്ട കിഴക്ക്നിന്നോ പടിഞ്ഞാറ് നിന്നോ ആകണം. അല്ലാതെ തെക്കോട്ട് കയറുന്നതും ഇറങ്ങുന്നതും നല്ലതല്ല. അതുപോലെ പടികളുടെ എണ്ണം 2, 4, 6, 8, എന്നിങ്ങനെ വരണം ഇരട്ട സംഖ്യയിൽ വരണമെന്നർത്ഥം.

ഗൃഹത്തിന് വെളിയിൽ നിർമ്മിക്കേണ്ടതായ ഉപനിർമ്മിതി

കൾക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ അവ വരേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ ഗൃഹാമധ്യങ്ങൾക്ക് ഒഴിവിടേണ്ടതാണ്. കിഴക്ക് കുള്ളിമുറിക്ക് സ്താനം ഉണ്ടാകാൻ അവിടെ ടോയ്ലറ്റ് കൊടുക്കരുത്, അത് നല്ലതല്ല. അതിന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആണ് അത് കൊടുക്കേണ്ടത്.

ഗൃഹം നിർമ്മിക്കുന്നത് ക്ഷേത്രം, പള്ളി, ആശ്രമം എന്നിവയുടെ അടുത്താണെങ്കിൽ അവിടെ പാലിക്കേ വിധികൾ പാലിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അവിടെ വസിക്കുന്നവർക്ക് വലിയ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉറപ്പാകും. ഇവയിൽനിന്നും വാസ്തു ശാസ്ത്രം അനുശാസിക്കുന്ന അകലം കൃത്യമായി പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

നൊരു കുറവുമില്ല.

അഗസ്ത്യകുടത്തിലോ മൂല്ലപെരിയാറിലോ വൻ മഴനിൽക്കാതെ പെയ്താൽ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയും വെള്ളത്തിലാഴുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ പലരും ഇന്നും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

വൻ വികസനം എന്ന് പറഞ്ഞ് ഇന്ന് നാം നിർമ്മിക്കുന്ന ബൈപാസുകൾ, ഷോപ്പിംഗ് മാളുകൾ എല്ലാം തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്ന ജല ഒഴുക്കുകൾ മാസ്റ്റർ പ്ലാനുകളിലൊന്നും തന്നെ കാണാറില്ല.

ചെന്നൈ സംഭവത്തിൽ നിന്നും നാം എന്തെങ്കിലും പാഠം ഉൾക്കൊണ്ട് അത് നമുക്കും ഭാവി തലമുറയ്ക്കും വളരെയധികം ഗുണം ചെയ്തിരിക്കണം.

വളരെയധികം പാഠങ്ങൾ

പഠിച്ചു തിരുത്തിയ ഒരു രാജ്യമാണ് നെതർലാൻഡ്സ് ഈ കാര്യത്തിൽ. തങ്ങളുടെ തണ്ണീർ തടങ്ങളും ചതുപ്പുനിലങ്ങളും നികത്തി കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുവാൻ വളരെ വ്യഗ്രത കാട്ടിയ ഇവർക്ക് ഇതിനുള്ള വൻ തിരിച്ചടി ഉറപ്പാകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് 3000 തോളം ഇടങ്ങളിൽ സ്ഥിരം വെള്ളപ്പൊക്കം കാണുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മഴവെള്ളത്തിനൊഴുകി പോകുവാനുള്ള വഴി വീണ്ടും ഉറപ്പാക്കുകയുണ്ടായി. തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഈ വെള്ളപ്പൊക്ക പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചത്.

ഈ തരത്തിൽ ഒരു നേട്ടം കോഴിക്കോട് നേടി.

കോഴിക്കോട് സീവേജ് ട്രീറ്റ്മെന്റ് പ്ലാന്റ് നിർമ്മാണത്തിന് വേണ്ടി കോട്ടുളി തണ്ണീർ തടത്തിൽ 13 ഏക്കർ സ്ഥലം നികത്തുവാനായ തീരുമാനം ചില പരിസ്ഥിതി സംഘടനകൾ ഹരിത ട്രിബ്യൂണലിനെ സമീപിച്ചതു മൂലം റദ്ദ് ചെയ്തിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. കോഴിക്കോട് നഗരത്തിലെ അധിക ജലം സംഭരിയ്ക്കുന്ന പ്രധാന കേന്ദ്രമാണ് ഈ സ്ഥലം, അതും നഗരമധ്യത്തിൽ തന്നെ.

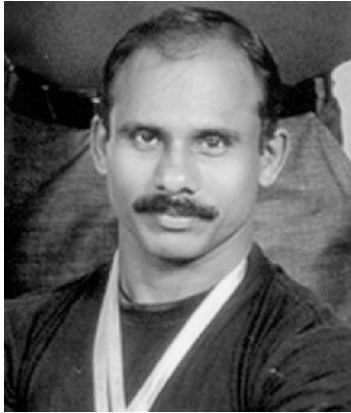
ഇപ്പോൾ പുതുക്കിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പദ്ധതിപാർക്കിന് പുറത്തുള്ള സർക്കാർ സ്ഥലത്താണ് പുതിയ പദ്ധതിയ്ക്ക് സർക്കാർ ഭൂമി കെത്തിയത്.

കോഴിക്കോട് ജില്ല സീനിയർ പവർലിഫ്റ്റിംഗ് ഓവറോൾ ചാമ്പ്യൻമാരായ കാലിക്കറ്റ് ബാർബൽ ക്ലബ്ബ് ടീം

കോഴിക്കോട് ജില്ല പവർലിഫ്റ്റിംഗ് മാസ്റ്റേഴ്സ് വിഭാഗം സ്റ്റാംഗ് മാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കെ.കെ. ഗണേശൻ കാലിക്കറ്റ് ബാർബൽ ക്ലബ്ബ്

വെള്ളൂരിൽ നടന്ന നാഷണൽ മാസ്റ്റേഴ്സ് പവർ ലിഫ്റ്റിംഗ് ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ 59 കി.ഗ്രാം വിഭാഗത്തിൽ സിൽവർ മെഡൽ നേടിയ എം.പി. അനിൽകുമാറും ബ്രോൺസ് മെഡൽ നേടിയ ടി.ജെ. മാത്യു (കാലിക്കറ്റ് ബാർബൽ ക്ലബ്ബ് കുതിരവട്ടം)

Fitness Centre

Calicut

bARbell

Club
1972

Kuthiravattam, Calicut-673016

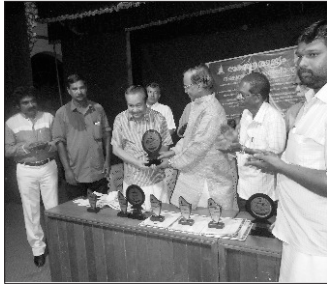
Contact: 9847010735,9847941277

Affiliated in Dist. BodyBuilding, Weightlifting, Powerlifting Asso.

നക്ഷത്രരാജ്യം മാസിക 7-ാം വാർഷികവും അവാർഡ് സമർപ്പണവും

2015 ഡിസംബർ 12ന് വൈകു. 7 മണി മുതൽ കോഴിക്കോട് ടൗൺ ഹാളിൽ വെച്ചു നടന്നു.

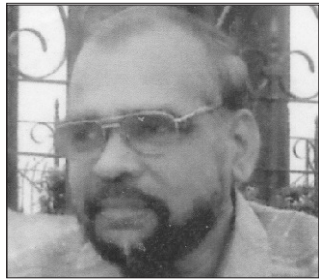
യു.എ. വാദർ

പി.ആർ.നാഥൻ

എം.എസ് കുമാർ

സുകുമാർ കുർക്കഞ്ചേരി

അനിഷ് നാട്യാലയ (കോറിയോഗ്രാഫർ)

പ്രതിഭാശാലികളായ സാഹിത്യകാർക്കു വേി നക്ഷത്രരാജ്യം മാസിക കഥ, ലേഖനം, കവിത മത്സരം സംഘടിപ്പിച്ചതിൽ അവാർഡ് ജേതാക്കളായ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും കവികൾക്കും അവാർഡ്

കഥ

അശോകൻ മല്ലിശ്ശേരി (1st)

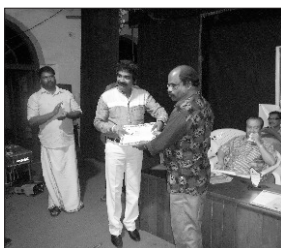

ടി.എ.മടക്കൽ (2nd)

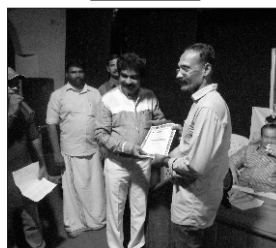

ഫാത്തിമത്ത് സുഹ്റ (3rd)
ചെമ്പ്രതൊടി

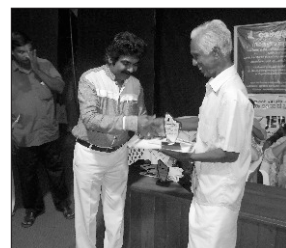
ലേഖനം

വാസു അരിക്കോട് (1st)

അശോകൻ മല്ലിശ്ശേരി (2nd)

സി.കെ..രാഘവൻ (3rd)

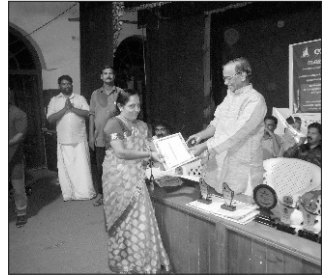
കവിത

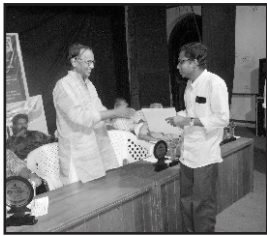
ടി.എ.മടക്കൽ (1st)

പരിമള.പി (2nd)

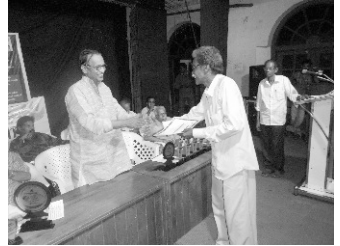
പ്രസന്ന പാർവ്വതി (2nd)

ഗിരിഷ് മുഴിപ്പാടം (കാർട്ടൂണിസ്റ്റ്)

കൊടാപ്പിള്ളി രവീന്ദ്രൻ വൈദ്യർ

ബാലചന്ദ്രൻ-മുഞ്ചേരി

സാഹിത്യം,നാടകം ശില്പശാലയും കവിയരങ്ങും

പി.ആർ.നാഥൻ, എം.എസ്.കുമാർ, മലയത്ത് അപ്പുണ്ണി, പുനൂർ കെ.കരുണാകരൻ കൂടാതെ മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരും കവികളും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും പങ്കെടുത്തു.

പൊതുസമ്മേളനം

യു.ഏ.ഖാദർ, പി.ആർ. നാഥൻ, മൃഗാടി ദാമോദരൻ, മലയത്ത് അപ്പുണ്ണി, വാസു അരീക്കോട്, (കവി, സിനിമാഗാനരചയിതാവ്) സുനിൽ കുമാർ (സിനിമാ പിന്നണിഗായകൻ) തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക മണ്ഡലങ്ങളിലെ പ്രമുഖർ പങ്കെടുത്തു.

യു.ഏ.ഖാദർ

പി.ആർ നാഥൻ

മൃഗാടി ദാമോദരൻ

മലയത്ത് അപ്പുണ്ണി

എം.എ നാസർ

മുഹമ്മദ് ബിൻ ഹമീദ്

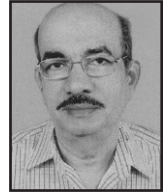
വേദി

പുനൂർ. കെ. കരുണാകരൻ

പ്രതിസ്പന്ദം

എം. എസ് കുമാർ

നോർത്ത് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ടുപോകുന്ന സ്ഥിരം യാത്രക്കാർ. ഞങ്ങൾ നാലു പേരും പുറമെ ധാരാളം പേരും. ഇടിച്ചു കേറാൻ മിടുക്കുള്ള സ്റ്റീഫൻഫെർണാസാണ് ഞങ്ങളുടെ ലീഡർ. വാടാ ഇവിടെ- ഇവിടെത്തന്നെ. നാലുപേർക്കും ഒരുമിച്ചിരിക്കാവുന്ന സീറ്റ് അയാൾ തരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഓടുന്ന വിയുടെ കുലുക്കവും യാത്രക്കാരുടെ അവ്യക്ത സംസാരങ്ങളും യാത്രയുടെ വിരസതയകറ്റി.

വട വടേയ്, പഴേയ്പഴം പഴംപൊരി വിളിയോടെ ചെറുപ്പക്കാർ തലയിൽ ട്രേയുമായി വിയുടെ ആട്ടവും ചാട്ടവും ബാലൻസു ചെയ്തു നടന്നുനീങ്ങുന്നു. അപൂർവ്വം കൂട്ടികളും മധ്യവയസ്കരും വടയും ചായയും കഴിക്കുന്നു.

ഒരു മധ്യവയസ്കൻ 'ചായ ചായ' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കെട് ഒരാവേശവുമില്ലാതെ ഇടം കയ്യിൽ കെറ്റിലും തോളിൽ മാലയായി തൂക്കിയ ഫൈബർ ഗ്ലാസുമ്മായി നടന്നു നീങ്ങുന്നു. ഏതു ബഹളത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നു കേൾക്കാവുന്ന കനമുള്ള പരുക്കൻ ശബ്ദമാ അയാൾക്ക്.

നമ്മൾ യാത്രക്കാരി ഞനൈസഞ്ചരിക്കുന്നത് കെട് എത്ര കുടുംബങ്ങളിൽ അതി മേടിക്കുന്നുവോ അല്ലേ?

ആത്മഗതം പോലുള്ള എന്റെ ചോദ്യത്തിന് ജോൺ പരിഹാസത്തോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഊം. വെറുതെ ബ്ലിംഗ് ചെയ്തു കെറ്റിരുന്നാൽ പോരാ, ഓരോ ചായയോ പഴം പൊരിയോ ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ വാങ്ങിത്തരണം. അവരീതൊയിട്ടു കീറുന്നത് മോക്ഷം കിട്ടാനൊന്നുമല്ല. ഇനി തൃശ്ശൂരേത്തു വോൾ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം ഓരോ

പഴംപൊരിയും ചായയും വാങ്ങിത്തന്നാലും മതിയാകും.

ഞാൻ വാങ്ങിത്തരണം അല്ലേ?. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ കിട്ടുന്ന സാലറി ചാമയായിരിക്കും. എസ് ബി ഐയും എസ് ബി ടിയും കനറയും മൊക്കെ ദരിദ്രസ്ഥാപനങ്ങളായിരിക്കും അല്ലേ?

കൂട്ടുകാർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ തോളുരുമിച്ചിരിച്ചു.

ഓരോ സ്റ്റേഷനിലെത്തുമ്പോഴും ഇറങ്ങുന്നവരേക്കാൾ കൂടുതൽ ആളുകൾ കയറുന്നു. ഞങ്ങൾ നാലുപേരും അടുപ്പിച്ചിരുന്നു.കൂട്ടികൾ സീറ്റിനിടയിൽ കയറിനിൽക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

തിരക്കിനിടയിൽ നിന്ന് വിളികളുയരുന്നു. ചായാ ചായാ.

ഇവിടെ നിന്നു തിരിയാൻ ഇടമില്ലാ. അതിന്റെ ഇടലോ നിന്റെയൊരു ചായ കോപ്പോടാ അവിടുന്ന്.

ഏതോ ഒരുഭാഗത്തുനിന്നൊരു കമന്റ്. വാസ്തവത്തിലിവിടെ ചായക്കാരനില്ലായിരുന്നെന്ന്.

തിരക്കിനുള്ളിൽ നിന്നാരോ പുളുവടിച്ചതാണ്.

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ തലയിലൊരു ട്രേയുമായി ഞങ്ങൾക്കരികിലൂടെ നീങ്ങുന്നു. പഴേ പഴം. പഴം പൊരി. പഴേയ്പഴം. വടാ വട. അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകെറ്റിരുന്നു. ജയാനന്ദൻ സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു. പഴേ പഴം പഴേപഴം പൊരി എന്ന്! മീൻസ് ഓൾഡ് ഫ്രൂട്ട്. വിൽപനക്കാരനത് കേട്ടോ സംശയം. അയാളൊന്നിടം കണ്ണിട്ടുനോക്കി. ജയൻ ഒരിളിഭ്യച്ചിരിയോടെ കണ്ണിറുക്കി തലകുനിച്ചു ഇരുന്നു.

രുകൈയിലും പുസ്തകങ്ങളുമായി ഒരു യുവാവ് കൈമുട്ട് തുഴഞ്ഞ് ഞങ്ങൾക്കടുത്തെത്തി. ഓരോ സീറ്റിനകത്തും ഓരോ കെട്ട് പുസ്തകങ്ങളും വെച്ച് അയാൾ കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്ന് കമ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്ക്

നടന്നു പോകുന്നു. അയാൾ ഒരറ്റം വരെ സീറ്റുകളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ

യിൽനിന്നു കിട്ടിയ പത്തു രൂപയുടെ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള കൊട്ടൻ അവളുടെ കൈവെള്ളയിൽ വെച്ചു കൊടുത്തു. നാണ్యം കൈയിലടക്കി എന്റെ കൈത്തലം മുതൽ മുട്ടുവരെ തഴുകി. ആകർഷകമായ ഊഷ്മള ശീതള സ്പർശനത്തിൽ ഞെട്ടവെ, കുസൃതി ചിരി മായക്കാതെ അവൾ വൃദ്ധന്റെ കൈപിടിച്ച് നിൽപ്പുകാരെ വകഞ്ഞുമാറ്റി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

ഞാൻ തലതാഴ്ത്തി കൈയുഴിഞ്ഞ് കൊറുന്നു. കൂട്ടുകാർ വാച്ചു നോക്കി. വിയുടെ സമയകൃത്യതയെ കുറിച്ച് സംതൃപ്തരായി. ഞങ്ങൾ ഷൊർണ്ണൂർ സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങി. വേഗം നടന്ന് സ്റ്റാന്റിനിലെത്തിയാൽ എട്ട് മുപ്പതിന് പെരിന്തൽമണ്ണക്കുള്ള സൂപ്പർ എക്സ്പ്രസ്സ് കിട്ടും.

ഏതെങ്കിലും പ്രൈവറ്റ് ബസ്സാണെങ്കിൽ എനിക്കും രാജുവിനും പട്ടാമ്പിയിലിറങ്ങാം. സ്റ്റീഫനും ജയനും അടുത്ത ബസ്സുപുലാമനോൾ കിട്ടിയിട്ടു വേണം പുലാമനോളിലെത്താൻ. മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും ഞങ്ങൾക്കൊരുമിച്ച് കെ എസ് ആർ ടി സിയിൽ തന്നെ പോകാൻ പറ്റാറുണ്ട്.

സ്റ്റാന്റിൽ അബൂട്ടിയുടെ പെട്ടിക്കടക്കടുത്ത് ഞങ്ങൾ നിന്നു. അഞ്ചോ പത്തോ മിനിറ്റിനുള്ളിൽ സൂപ്പർ എക്സ്പ്രസ്സ് എത്തും.

കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് കംഫർട്ട് സ്റ്റേഷനു മുന്നിലായി കുറച്ചുപേർ വട്ടമിട്ടു നിൽക്കുന്നു. കപ്പടാമീശയും താടിയും ചുവപ്പുതലയുമുള്ള ഒരു കുറിയ മനുഷ്യൻ ഒരു സ്ത്രീയുമായി മൽപിടുത്തം നടക്കുന്നു. തൊട്ടപ്പുറത്ത് മുട്ടൻ വടിയോങ്ങി നിലത്തടിച്ചുകൊണ്ട് അന്ധനായ വൃദ്ധൻ. പെൺകുട്ടിയെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തോളത്തെ സഞ്ചി പിടി കൊടുക്കാതെ അവൾ അയാളെ തള്ളുകയും കൈവീശി അടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾ ഉറക്കെ ആക്രോശിക്കുന്നു.

“വിടടാ പാറക്കാലാ. നിനക്കൊന്നും തരില്ലെടാ

നായേ. പോടാ പോ. അയ്യോ അയ്യോ.....” അവൾ വായിട്ടു കീറുന്നു....

ഒരു പുര കാഴ്ച കാണുന്ന ലാഘവത്തോടെ ചുറ്റുപാടുള്ളവർ ആസ്വാദകരായി നോക്കിനിൽക്കുന്നു. മീശക്കാരന് അവളെ പിടിച്ചിടാത്തുണ്ടുനില്ക്കുന്നു. അയാൾക്ക് ശരിയായി കാലുകളുറയ്ക്കുന്നുമില്ല. വികലമായ ഭാഷയിൽ അയാൾ ആക്രോശിക്കുന്നു.

“അതിങ്ങു കൊവാടി. നിന്നെ ഞാൻ വിടില്ലെടീ പൊലാ-” ചീറ്റും പോലെ അയാൾ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ട് പിടിവലി മുറുകുന്നു.

“അവനെറു പൊട്ടിക്കാൻ ഇവിടെ ആരുമില്ലേ? എന്തു തോന്നിയാസമാണീ കാണിക്കുന്നത്!” ഞാൻ ഒരടി മുന്നോട്ടു വെച്ചു. എന്റെ ശബ്ദമുയർന്നത് ആരൊക്കെയോ കേട്ടിരിക്കണം. ജയൻ കൈപിടിച്ച് പിറകോട്ടു വലിച്ചു: ‘സാരെ നമുക്കിലിതെന്തു കാര്യം മിതിരി, അതാ ബസ്സ് വരുന്നു കേറിപ്പറ്റാൻ നോക്ക’.

ബാക്ക് ഡോറിലൂടെ ഞങ്ങൾ ബസിൽ കയറി. തെരുവിൽ നിന്ന് “പ്രാ പ്രായ് ” എന്നൊരു ഭീകര ശബ്ദം മുയർന്നു. ഞങ്ങൾ തല ചെരിച്ചുനോക്കി. ആ പിടിച്ചുപറിക്കാരൻ നിലത്ത് മലർന്നടിച്ചുവീണു കിടക്കുന്നു. തലയിൽ നിന്ന് ചീറ്റിത്തറിക്കുന്ന ചോര. തലയ്ക്കടുത്തായി വീും അടിയ്ക്കാനായി മുട്ടൻ വടിയോങ്ങുന്ന വൃദ്ധൻ. കാണികൾ ഓരോരുത്തരായി പിൻവാങ്ങുന്നു. ചിലരോടുന്നു. അങ്ങനെയേണം! കവരിലാരുടെയോ പ്രതിസ്പന്ദം.

ബസ്സ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുവേ അക്രമിയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി സ്റ്റാന്റിൽ തിരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ബസ്സിനടുത്തെത്തി. സീറ്റിലിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെ രൂക്ഷമായി നോക്കി. സഞ്ചിയിൽ കൈയ്യിട്ട് ഒരു പിടി വാരി ഞങ്ങൾക്കു നേരെ വീശിയെറിഞ്ഞു. “ഹു ” എന്നൊന്നു നീട്ടി ഒരു തുപ്പ്.

ഞങ്ങളുടെ തലയിലും ഷർട്ടിലും അവളെറിഞ്ഞ വസ്തു

സി.എം.എസ്. ഗ്രൂപ്പ് പ്ലെയുഡ് & ഫർണിച്ചർ

അർപണ സെന്റർ, കോവൂർ, കോഴിക്കോട്, ഫോൺ: 0495 2353022

സി.എം. സുന്ദരൻ - 9388412430

ഗ്രൂപ്പ്, പ്ലെയുഡ്, ഫർണിച്ചർ, ഫൈബർഡോർ, ഹാർഡ്‌വേർ, കിച്ചൻ ക്യാബിനറ്റ്, അക്വേറിയം, ഗ്ലാസ് ബെന്റിംഗ്, കളറിംഗ്, ബവലിംഗ്, എച്ച്.ഐ. വർകസ്

സി.എം.എസ്. ഗ്രൂപ്പ്, പ്ലെയുഡ് & ഫർണിച്ചർ പൊറ്റമ്മൽ, ഫോൺ: 3299956

ചികിത്സക്കും ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും

KODAPPALLY AYURVEDA PHARMACY

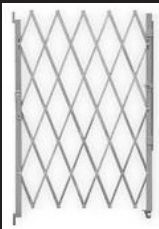

29/1552 A2, Kottooli Centre,
Kozhikode - 16
Agency : KACOPS, KOTTOOLI
Mob : എം. കെ. രവീന്ദ്രൻ വൈദ്യർ
കൊടപ്പള്ളി - 9747868041

എല്ലാവിധ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ജോലികൾക്കും സമീപിക്കുക

ശാരദ

ഇൻഡസ്ട്രിയൽസ്

കാളൂർ റോഡ്, മാങ്കാവ്
കോഴിക്കോട് - 673 007
Mob: 9846412070

രാഗലയ മ്യൂസിക്കൽസ് & സ്കൂൾ ഓഫ് മ്യൂസിക്

Puthiyara road, Parayanchery Senguptha Public Library Building
opp. Govt. Girls H.S.School, Calicut-4, Ph: 9447445613, 7034325658

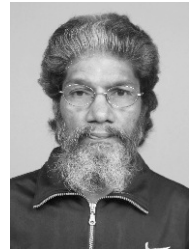

കാസുകൾ

കർണ്ണാടക സംഗീത ക്ലാസ്, കീബോർഡ് (ഓർഗൺ), ഗിത്താർ, വയലിൻ (വെസ്റ്റേൺ), ഹാർമോണിയം-തബല, ഡ്രം (ജാസ്സ്), ട്രൈക്കോട്ടം, കരോക്കെ കോച്ചിംഗ്, ഓർക്കസ്ട്ര കോച്ചിംഗ്, മുതലായവ

എല്ലാവിധ സംഗീത ഉപകരണങ്ങളും വിൽക്കുന്നു

ടി. സുധാകരൻ ഒരനുസ്മരണം

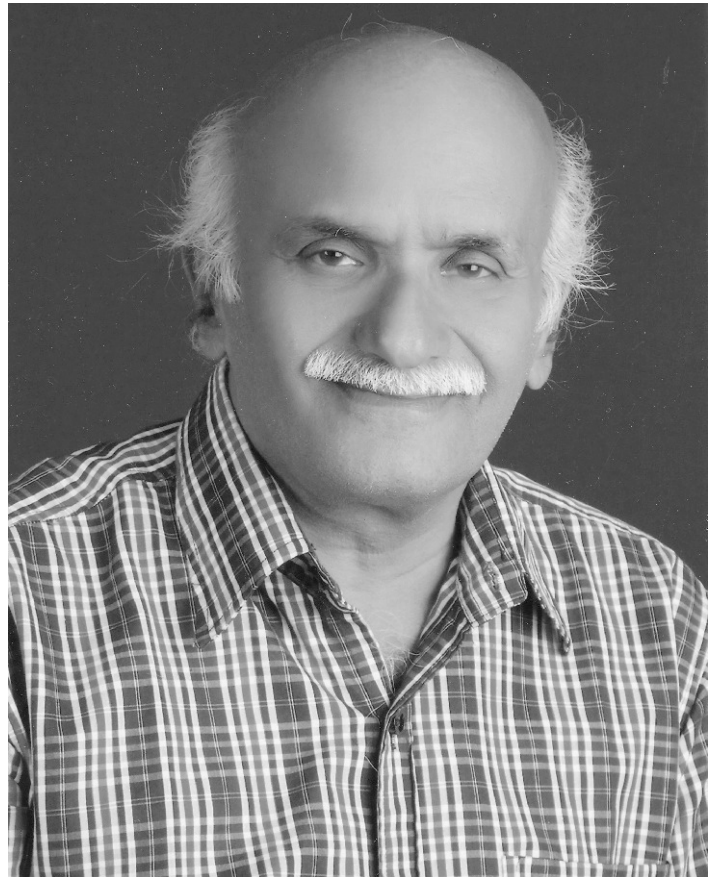
ജയശങ്കർ പൊതുവത്ത്

കോഴിക്കോടൻ നാടക വേദി മലയാള അരങ്ങിലേക്ക് നിരവധി അഭിനയ പ്രതിഭകളെ സംഭാവന ചെയ്തിട്ടു്. നെല്ലിക്കോട് ഭാസ്കരൻ, കുതിരവട്ടം പപ്പു, എം. കുഞ്ഞി. കെ.പി. ഉമ്മർ, ബാലൻ കെ നായർ തുടങ്ങിയവർ. അവരിൽ അവസാനത്തെ ആളായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ ജനുവരി നാലാം തിയ്യതി കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മരണമടഞ്ഞ ടി. സുധാകരൻ. പ്രശസ്ത മലയാള സിനിമാ നടൻ സുധീഷിന്റെ അച്ഛൻ എന്നതിലുപരി ഒരു നടൻ എന്ന നിലയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ മലയാള കലാപ്രേമികൾ ആരാധിച്ചിരുന്നത്. ഒരു നാടകക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ പൂർണ്ണമായും നാടകവേദിയ്ക്ക് സ്വയം അർപ്പിച്ച ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

അരുപതുകളുടെ തുടക്കം മുതൽ 2015ന്റെ അവസാനം വരെ ഏകദേശം 45 കൊല്ലത്തിലധികം അദ്ദേഹം നാടകവേദിയിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു. അനാരോഗ്യത്തിന്റെ ചെറിയ ഇടവേള കഴിഞ്ഞ് വീും സജീവമാകുന്നതിനിടയിലാണ് അദ്ദേഹം നമ്മെ വിട്ടു പോയത്.

ആ കലാകാരന്റെ കലാസപര്യക്ക് മുമ്പിൽ നമസ്കരിക്കട്ടെ.

സുധാകരനെ കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ഓർമ്മകൾ എഴുപതുകളിൽ തുടങ്ങുന്നു. ഡോക്ടർ ഇന്ദുകുമാറിന്റെ ഒരു നാടകത്തിലാണ് ഞാനദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം കാണുന്നത്. രംഗത്തുടനീളം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു കഥാപാത്രത്തെ യായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ഞാനും കോഴിക്കോടൻ നാടകവേദിയിൽ സജീവമായി ഇടപെടുന്ന കാലമായിരുന്നു. അന്നുതുടങ്ങിയ സൗഹൃദം അവസാനകാലം വരെ

നിലനിന്നു.

പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്കൊരു മിച്ച് എന്റെ ഒരു നാടകം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നൊരു ദഃഖം ഇപ്പോഴും ബാക്കിയു്.

കഴിഞ്ഞവർഷം അത്തരമൊരു സംരഭത്തിന് ഞങ്ങൾ ഒരുങ്ങിയതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു വേി ഞാനൊരു നാടകമൊരുക്കി. സുധാകരന്റെ പ്രായത്തിനും ശരീരപ്രകൃതിക്കും, അഭിനയസാധ്യതയ്ക്കും ഒത്തിണങ്ങിയ കഥാപാത്രം. നാടകം വായിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേ

ഹത്തിനാവേശമായി. എന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചും വായനശാല ഹാളിൽ വെച്ചും നാടകവേദിയിൽ പ്രശസ്തരായ രംഗുൺ റഹ്മാൻ തുടങ്ങിയ നടൻമാരോടൊപ്പം റിഹേഴ്സൽ ആരംഭിച്ചു. ആ നാടകത്തിൽ എന്നോടൊരുമിച്ച് നക്ഷത്രരാജ്യം മാസികാപത്രാധിപരും നാടകകൃത്തും ഗാനരചയിതാവും സംവിധായകനുമായ നക്ഷത്രരാജ്യം ഇ. രാധാകൃഷ്ണനും സഹകരിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ എന്റെ

മറ്റുചില ജോലിത്തിരക്കുകൾ കാരണം ആ നാടകം രംഗത്തവതരിപ്പിക്കാനായില്ല. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിൽ എന്റെ ഒരു പുസ്തക പ്രകാശനത്തിന് ടൗൺ ഹാളിൽ വന്നപ്പോൾ അതു വീും ആരംഭിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അതിനിടയിലാണ് അദ്ദേഹം നമ്മെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞത്. ഒരു നടൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ തൊട്ടറിയാൻ എനിക്ക് പലപ്പോഴും അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ നെല്ലിക്കോട് ഭാസ്കരേട്ടന്റെ അനുസ്മരണ പരിപാടിയിൽ വേദി ഭാസ്കരേട്ടൻ-ശാന്തേട്ടത്തി പതിവായി അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന തിക്കോടിയൻ മാസ്റ്ററുടെ “പരകായ പ്രവേശം” ശാന്തേട്ടത്തിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പുനഃ അവതരിപ്പിച്ചു. ആ നാടത്തിൽ മുൻഭാസ്കരേട്ടൻ എടുത്ത കഥാപാത്രത്തെ സുധാകരൻ ആയിരുന്നു അവതരിപ്പിച്ചത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റ്റു വ്യത്യസ്ത നടൻമാരെ ഒരു കഥാപാത്രത്തിലൂടെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കാനുള്ള അവസരം കൂടിയായിരുന്നു അത്. സംഗീതമോ വെളിച്ചനിയന്ത്രണമോ, മറ്റുവിദ്യകളോ ഒന്നും ഇല്ലാതെ ഏകദേശം ഒന്നരമണിക്കൂർ നേരം സുധാകരൻ ഭാസ്കരേട്ടന്റെ അതേ ലാഘവത്തോടെ രംഗത്തു നിറഞ്ഞാടി. രംഗവേദിയിൽ ഒരുനടൻ എന്ന നിലയിൽ താൻ നിൽക്കുന്നത് കാണികളുടെ മുമ്പിലാണ് എന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. താൻ രംഗത്തവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രത്തെ അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കണം എന്നദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. അതിനുകൾ കഴിവും ജന്മസിദ്ധമായി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. നടന്മാർ സാധാരണരീതിയിൽ രൂതരത്തിലാണ് കഥാപാത്രങ്ങളെ സമീപിക്കാറ്. ഒരു കൂട്ടർ കഥാപാത്രത്തെ തന്നിലേക്ക് ആവാഹിക്കുമ്പോൾ ചിലർ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറും. രാമത്തെ തരത്തിൽപ്പെട്ട നടനായിരുന്നു സുധാകരൻ. തനിയ്ക്ക് അവതരിപ്പിക്കേ കഥാപാത്രം തന്റെ ശരീരപ്രകൃതിക്ക് ഇണങ്ങുന്നതല്ലെങ്കിലും ആ കഥാപാത്രത്തെ തന്റെ ശാരീരിക പ്രത്യേകതകളിലേക്ക് മാറ്റി കാണികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേ

ഹത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക കഴിവുമായിരുന്നു.

നാടകവേദിയോടൊപ്പം തന്നെ ചലച്ചിത്ര മേഖലയിലും സുധാകരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1979ൽ “ഹൃദയത്തിൽ നീ മാത്രം” എന്ന ചിത്രത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമായി അഭിനയിച്ചത്. ആ ചിത്രത്തിന്റെ അണിയറയിൽ ഞാനുമായിരുന്നു. ചിത്രീകരണത്തിനു കോഴിക്കോട്ടെത്തിയപ്പോൾ സംവിധായകൻ ശ്രീ ഗോവിന്ദൻ കോഴിക്കോട് നാടകവേദിയിൽ നിന്ന് കഴിവുള്ളവർ ഉണ്ടെന്ന് പരിഗണിയ്ക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് ശ്രീ ചേമഞ്ചേരി നാരായണൻ നായർ പി.കെ. ജയപാലൻ എന്നിവരോടൊപ്പം സുധാകരനും ഒരു വേഷം ചെയ്തു. തുടർന്നു നിരവധി സിനിമകളിൽ അദ്ദേഹം വേഷമിട്ടെങ്കിലും നാടകവേദിയെപ്പോലെ തന്റെ കഴിവനുസരിച്ചുള്ള ഒരുശ്രദ്ധേയ വേഷം അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് ദുഃഖകരമായ വസ്തുതയാണ്. ഔദ്യോഗിക തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം അതിനു ശ്രമിച്ചില്ല എന്നതാണു പ്രധാനകാരണം.

ഒരു നടനുവേ കൃത്യ നിഷ്ഠ, കഥാപാത്രത്തിനു തന്റെ തായ രീതിയിലുള്ള വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കൽ, മാത്രമല്ല തന്റെ വേഷത്തോടൊപ്പം നാടകത്തിന്റെ പൊതുവായ വിജയ

ത്തിനു വേിയുള്ള അർപ്പണ മനോഭാവം എന്നിവ അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു.

രംഗബോധമുള്ള ഒരു സംവിധായകൻ കൂടിയായിരുന്നു സുധാകരൻ. ഒരു രചനകിട്ടിയാൽ അതിന്റെ രംഗപ്രയോഗം എങ്ങിനെഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കാം എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമായിരുന്നു. നാടകകൃത്തും സംവിധായകനും നടനുമായ ബാബു പറശ്ശേരി, റംഗൂൺ റഹ്മാൻ, സി. രതനാകരൻ, നക്ഷത്രരാജ്യം ഇ. രാധാകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരും അഭിനയ പ്രതിഭകളായ എം. എ. നാസർ, കുട്ടേട്ടത്തി വിലാസിനി, സാവിത്രി ശ്രീധർ തുടങ്ങിയവരും ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാറ്. അതുല്ല സിനിമ നടനായ ശ്രീ സുധീഷിനെ അച്ഛന്റെ നിര്യാണത്തിൽ മലയാള നാടകവേദി പ്രവർത്തകരുടെ അനുശോചനം അറിയിക്കട്ടെ. ഏതായാലും നാടകവേദി എന്നുമെന്തും ഓർമ്മിയ്ക്കപ്പെടുന്ന യശസ്സ് ഉറപ്പി വച്ചിട്ടാണ് സുധാകരൻ ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞത്. ജീവിതം മുഴുവൻ കലാസപര്യകെടാടനുമായി ആ കലാകാരന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഒരിക്കൽ കൂടി നമിക്കുന്നു.

കവിത

കൈനീട്ടൽ
അർത്ഥം പറയാതെ
കരുവാളിച്ച കണ്ണിൽ
മടക്കത്തിൽ
മണ്ണിന്റെ മമമേറ്റ
കാൽപ്പാടുകൾ
വേദനകളുടെ
കഥ പറയുന്നു

തൊട്ടങ്ങേൽ
ആളില്ലത്തോതി
പിന്നെയുമെത്തിനലറുന്നു
സഹിക്കവയ്യാതെ
അവരുടെ പങ്കും കൈപ്പിടി
എന്നിട്ടുമയാളെന്നോട്
ചെറുനാക്കിൽ മുറുമുറുത്തു

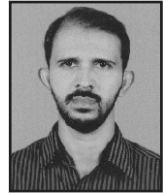
ഇത്തിരിനേരംപൊയ്
അങ്ങേലത്തങ്ങേലൊരു
ദൂർമുഖ ചിരിയുമായ്
മുറുമുറുത്തതെത്തിനാണന്നപ്പോഴാണ്....

അശോകൻ മല്ലിശ്ശേരി

കാൽപ്പാടുകൾ

ആകാശത്തിൻ്റെ വെളികൾ

അഷ്റഫ് നരിക്കുനി

വിശ്വനാഥൻ എന്ന വിശ്വേട്ടൻ കടൽ കടന്ന് ജപ്പാനിലേക്ക് പോകും മുമ്പ് തറവാടുമുറ്റത്ത് ഒരു മാവുനട്ടു വിശ്വേട്ടൻ ജപ്പാനിലെത്തുമുമ്പ് തന്നെ മാവ് വളരാൻ തുടങ്ങി. ആകാശം മുട്ടേ വളർന്നു പൊങ്ങുന്ന മാവിന്റെ വളർച്ചക്ക് വിശ്വേട്ടന്റെ അമ്മക്ക് ആദിയിൽ കൗതുകം തോന്നിയെങ്കിലും പിന്നീട് ഭയം തോന്നി തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ ഭയം ദിനം തോറും വർധിച്ചു. ആകാശത്തു നിന്നും വല്ല ജീവികളും ഇറങ്ങിവരുമോ എന്ന ഭയം, അല്ലെങ്കിൽ കർക്കിടകത്തിൽ കാറ്റും മഴയും മാവിന്റെ ശിഖരങ്ങൾ അറുത്ത് പുരയിടം മുടിക്കുമോ എന്നഭയം... ആ ഭയത്തിലാണ് അമ്മ ആ തറവാട്ടിൽ ഒറ്റക്ക് ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചത്.

വിശ്വേട്ടന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അമ്മഏറെക്കുറെ തനിച്ചായിരുന്നു. ഓർമ്മകൾ മാത്രം കൂട്ടിനെത്തുമ്പോൾ വിശ്വേട്ടന്റെ അമ്മയുടെ ലോകം വിശ്വത്തോളം വളരും. അമ്മക്ക് വീട്ടിൽ മീയും പറഞ്ഞും നിൽക്കാൻ വീട്ടിൽ ആകെയായിരുന്നത് ഒരു മകനാണ്. വിശ്വനാഥൻ.

അവനെകടൽ കടത്തി പഠനത്തിന് അയക്കേണി അച്ഛനോട് പലവട്ടം അമ്മ പറഞ്ഞു നോക്കി. എന്നാൽ 'വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം' എന്ന ഗുരുവചനം തലയിലേറ്റി നടക്കുന്ന അച്ഛൻ അതിനപ്പുറം ഒന്നും ഉായിരുന്നില്ല. ആദ്യം പഠനം, പിന്നീട്, അവിടത്തുകാരിയെ വിവാഹവും കഴിച്ച് വിശ്വേട്ടൻ ജപ്പാനിൽ തന്നെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. അച്ഛന്റെ മരണം സംഭവിക്കുന്നതിന്റെ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് വിശ്വേട്ടൻ തിരിച്ചു വന്നത്. വിശ്വേട്ടന്റെ തിരിച്ചു വരവ് ഒരാഘോഷമായിരുന്നു. ജപ്പാൻക്കാരിയായ ഭാര്യ, അവളുടെ മൂക്കും വിശ്വേട്ടന്റെ കണ്ണുകളുമുള്ള പെൺകുട്ടികൾ..... തറവാട്ടു മുറ്റത്തും തുളസിത്തറയിലും അവർ ഓടിക്കളിക്കുന്നത് ക് അച്ഛൻ വല്ലാതെ കോപം വന്നു. മലയാളിത്വം ഇല്ലാത്ത കുട്ടികളെ തന്റെ പേരമക്കളായി അംഗീകരിക്കാൻ അച്ഛന് കഴിഞ്ഞില്ല. ആ നെഞ്ചകം ഉറുകി.....ആ

വേദനയിൽ ഒരു രാത്രി നെഞ്ച് വേദനയായി പരിണമിച്ചു. ഒരു തളർച്ച. ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളം അമ്മ കൊടുത്തു. അത് കുടിച്ച് തീരലും പിന്നോട്ടു മറിഞ്ഞു പോയ കണ്ണുകൾ പിന്നീട് തിരിച്ചു വന്നില്ല.

അച്ഛൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അമ്മക്ക് വല്ലാത്ത ഏകാന്തത അനുഭവപ്പെട്ടു. ജപ്പാൻകാരിയും കുട്ടികളും ജപ്പാനിലേക്ക് മടങ്ങി. അവർക്ക് അവിടെ ജോലി, കുട്ടികളുടെ സ്കൂൾ.... അങ്ങിനെ ഒരുപാട് കാരണങ്ങൾ ഉായിരുന്നു. അങ്ങിനെ തറവാട്ടിൽ വിശ്വേട്ടനും അമ്മയും മാത്രം. അവർക്കിടയിൽ നിശ്ശബ്ദത ഭേദിക്കുന്ന സമയങ്ങൾ വളരെ ദുർലഭം.

അച്ഛൻ മരിച്ചതിന്റെ നാൽപ്പതാം നാൾ വിശ്വേട്ടൻ തന്റെ മക്കളേയും ഭാര്യയേയും കാണാൻ കൊതി തോന്നി. തിരിച്ച് ജപ്പാനിലേക്ക് പോകാൻ സമയവും ആയി. അമ്മയെക്കൂടി അവിടേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. എന്നാൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന തറവാട് വിട്ട് പോകുവാൻ അമ്മ തയ്യാറായില്ല.

എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നടക്കുമ്പോളാണ് ആകാശം നോക്കി നടക്കുന്ന കുഞ്ഞിരാമനെ ക് മുട്ടിയത്. കുഞ്ഞിരാമൻ ചെറുപ്പം മുതലേ ആകാശം നോക്കി യാണ് നടക്കുക, കുഞ്ഞിരാമനും വിശ്വേട്ടനും ഒരേ പ്രായക്കാരാണ്. എന്നാൽ വകയിൽ ഒരമ്മാവനാണ് കുഞ്ഞിരാമൻ. ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നും കാണാതെ . കുഞ്ഞിരാമ ദേശങ്ങൾ ചുറ്റി..... പല വഴികളിലൂടെ

യാത്രക്കിടയിൽ വിവിധ ദേശങ്ങളിലെ ആകാശകാഴ്ചകൾ കൂ. സന്ധ്യാസമയങ്ങളിൽ പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളങ്ങളിൽ ദൈവം സ്വർഗത്തിൽ വിരിക്കാൻ പരവധാനികൾ നെയ്ത് ഉണക്കാനിടമെന്നാണ് കുഞ്ഞിരാമൻ പറയാറ്. ആ കാഴ്ച പലദേശങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് കുഞ്ഞിരാമൻ കൂ. ആ യാത്രയിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കുഞ്ഞിരാമൻ മറന്നു. വീട് വെക്കാൻ മറന്നു. വിശ്വനാഥൻ എന്ന ബാല്യകാല കൂട്ടുകാരൻ മാത്രമാണ്. കുഞ്ഞിരാമനെ ജനിച്ച നാടുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചത്.

കുഞ്ഞിരാമൻ നാട്ടിലെത്തി പത്താം നാൾ വിശ്വനാഥൻ തന്റെ പ്രശ്നം കുഞ്ഞിരാമനു മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചു.

'കുഞ്ഞിരാമം... എനിക്ക് ജപ്പാനിലേക്ക് തിരിച്ചു പോവണം. നീ ആകാശം നോക്കിയുള്ള നടത്തം നിർത്തി ഇവിടെയെങ്ങാനും നിൽക്കോ...'

'വിശ്വാ... നിന്റെ അമ്മ എന്റെ പെങ്ങളാണ്. പക്ഷെ എനിക്ക് ഒരു ദേശത്തും ഉറച്ച് നിൽക്കാൻ സാധിക്കില്ല... കാരണം പലതാണ് കുഞ്ഞിരാമൻ പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം തന്റെ തുണിസഞ്ചിയിൽ നിന്നു ഒരു പൊതിയെടുത്തു വിശ്വേട്ടന് നൽകി..

'നീ എന്ന് അമ്മയെ തനിച്ചാക്കി പോകുന്നുവോ അന്ന് ഈ പൊതി കഴിച്ചു തറവാടു മുറ്റത്ത് കുഴിച്ചിടുക.' അതും പറഞ്ഞ് കുഞ്ഞിരാമൻ ആകാശം നോക്കി യാത്രയായി...

ഭാര്യ, കുട്ടികൾ... ജോലി തുടങ്ങിയ ചിന്തകളു

Yes Key Electricals & Engineering Works

Puthiyapalam, Calicut

Repair of: Motor Rewinding,
Welding Set, Step-Up, Battery Charges,
Mixie, Fan, Cikrema Rectifiers etc.

കൂടാതെ എല്ലാവിധ ഇലക്ട്രിക് ഉപകരണങ്ങളും റിപ്പയർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.

NB: വെൽഡിംഗ് മെഷീൻ വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ്.

K.P. Sunilkumar Mob: 9847390950
Ph: 0495-2702073, Resi: 9048594525

HASBI TOURS & TRAVELS

Meenchanda, Areekkad, Calicut - 27
Mob: Sahir - 9895999100
9895350141

ഡോക്ടേഴ്സ്

൩൩൧൧൧൧൧൧൧൧൧൧൧൧

(കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് അനലൈസർ ക്ലിനിക്കൽ ലബോറട്ടറി)

വിജയബാങ്ക് ബിൽഡിംഗ്,
കാർപ്പറമ്പ്,
കോഴിക്കോട്

ഫോൺ : 8281735907

രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ വന്ന് സാമ്പിൾ ശേഖരിക്കുന്നതാണ്

മഹാത്മ കോളേജ്

ചെറുവണ്ണൂർ

8, 9, 10 ട്യൂഷൻ

+1, +2 കൊമേഴ്സ്

ഹോളിഡേ ബാച്ച്

ഏപ്രിൽ ആദ്യവാരം ആരംഭിക്കുന്നു.

ഫോൺ : 9388968863
0495 - 2483500

പ്രൊഫസ്സ്

ബഷ്വാസ്

എം. കെ. എച്ച്. ബിൽഡിംഗ്, നിയർ എൻഫീൽഡ് ഷോറൂം,
മിനി ബൈപാസ്സ് റോഡ്, കോഴിക്കോട് - 7

ഫോൺ : അരുൾദാസ് 9847701546, 9037516070

Gents & Ladies

THE DRESS DESIGNERS & MAKERS

Shamina Complex,
Ground Floor, Door No:1038,
Court Road, Calicut-1
Ph:0495-6510257
Mob: Appu- 9447262004

WE UNDERTAKES ALL KINDS OF ALTERATION WORKS

Urgent stitching: Shirt1Hr, Churidar & Blouse 1Hr, Pants2Hr

മായി വിശ്വേട്ടൻ ഒരു ഭാഗത്ത് മരിച്ച് പോയ ഭർത്താവിന്റെ കൂടെയുള്ള നല്ല ഓർമ്മകളുമായി അമ്മ മറുഭാഗത്തും ആയി ദിനങ്ങൾ തള്ളി നീക്കി....

പകൽ സമയത്ത് ഒരു സ്ത്രീവന് ആഹാരങ്ങൾ ഉാക്കി വിളമ്പി പാത്രത്തിലാക്കി രാത്രിയാവും മുമ്പ് പോകും ആഹാരം കഴിച്ച് അമ്മയും മകനും ര് അകങ്ങളിലായി കുടിയേറും... ഈ ചര്യയിൽ ഒരു മാറ്റവും വന്നില്ല.

ഒരുനാൾ വിശ്വേട്ടൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. യാത്രക്കുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ശരിയാക്കി. അതിനുശേഷം അമ്മയോട് വിഷയം പറഞ്ഞു. “അവളോടും കുട്ടികളോടും ഇങ്ങി പോരാൻ പറ വിശ്വാ. നിന്റെ കുട്ട്യോളെ ഈ തറവാട് വീട്ടിലല്ലേ താമസിക്കേത്”

“എങ്കിൽ അവരേയും കൂട്ടി വരാ“ എന്ന് മാത്രം വിശ്വേട്ടൻ മറുപടി നൽകി.

അമ്മ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ വിശ്വേട്ടൻ വീും കടൽ കടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

യാത്രയുടെ തലേദിവസം കുഞ്ഞിരാമൻ തന്ന പൊതിയെടുത്തു. അതു തുറന്നു നോക്കി. അതൊരു മാങ്ങയുടെ “അി”യായിരുന്നു. കുഞ്ഞിരാമന്റെ ഓരോ തമാശകൾ... അവന് കൊടുത്ത വാക്കുകൾ തെറ്റിക്കേ... എന്നു കരുതി വിശ്വേട്ടൻ തറവാട്ട് മുറ്റത്ത് ഒരു കുഴിയെടുത്ത് അതിൽ അിയിട്ട് അൽപം മണ്ണിട്ടുമുടി....കുറച്ച് വെള്ളവും ഒഴിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് പുലർച്ചെ വിശ്വേട്ടൻ യാത്രയായി. പോകും മുമ്പേ കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് നോക്കി. അവിടം ഒരാൾ പൊക്കത്തിൽ ഒരു മാവിന്റെ തൈ വളർന്ന് നിൽക്കുന്നത് കൂ.

ഒറ്റ ദിവസം കെ് ഇത്രയും വളരുന്ന മാവിന്റെ തൈയോ.... വിശ്വേട്ടന് അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ ഭാര്യ, മക്കൾ അവരെ കാണാനുള്ള തരയായിരുന്നു ആ മനസ്സിൽ.

വിശ്വേട്ടൻ ജപ്പാനിലെത്തും മുമ്പ് ആ മാവ് വളർന്ന് ആകാശം മുട്ടേ... ദിവസങ്ങൾ എടുക്കും കടൽ വഴിയുള്ള ജപ്പാൻ യാത്രക്ക്. കടൽ കടന്ന് ജപ്പാനിലെത്തിയതോടെ വിശ്വേട്ടൻ വീും നാടു മറന്നു. അമ്മയെ മറന്നു.

തറവാട്ടു മുറ്റത്ത് വിശ്വേട്ടൻ കുഴിച്ചിട്ട മാവിന്റെ വളർമ്മയിൽ ഭയം തോന്നിയ അമ്മ അത് ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. ആ ഭയം ആസ്ഥാനത്തായില്ല.

ഒരു സന്ധ്യാ സമയത്ത് വിളക്ക് തെളിയിച്ച് നാമം ജപിച്ചിരിക്കെ മുറ്റത്തെ മാവിന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു അനക്കം. ഒരു നിമിഷം അമ്മയ്ക്ക് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. ഒരു കൊച്ചു സുന്ദരിപ്പെണ്ണ്. നക്ഷത്രത്തിന്റെ തിളക്കം

(ശേഷം പേജ് 41 ൽ)

പ്രതിസ്പന്ദം (21-ാം പേജ് തുടർച്ച)

ക്കൾ. കപ്പലിയും മിക്ചറും പൊരിയും ചില്ലറ നാണുങ്ങളും വീണു ചിതറി. എന്റെ നെറ്റിയിൽത്തട്ടി താഴേക്ക് തെറിച്ച് നാണു്യം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. പത്തു രൂപായുടെ സ്വർണനിറമുള്ള കൊട്ടൻ!

ഇരമ്പി നീങ്ങുന്ന ബസ്സിന്റെ കർക്കശ ശബ്ദത്തെ അതിജീവിച്ച് ആ പെൺകുട്ടിയുടെ പ്രതിസ്പന്ദനം എന്റെ കരളിൽ ചീളുകളായി തുളഞ്ഞു കേറി... ഫൂ...!

മലമുകളിൽ ദൈവം (11-ാം പേജ് തുടർച്ച)

അങ്ങാടിയും കാണാം. പുളിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആളുകൾ കൂട്ടം കൂടിയിരിക്കും.

സുധാകരൻ പറഞ്ഞു:

“ എന്റെ ടാക്സിക്ക് ക്ഷേത്രം ട്രിപ്പായിരുന്നു സാർ അധികം. ഉടുപ്പി, മുകാംബി, ധർമ്മസ്ഥല, ഗോകർണം, ബേലൂർ, ഹലേബിഡ്, ശ്രാവണബെല, ഗോള, സോമനാഥപുരം, പഴനി, മധുര, തഞ്ചാവൂർ, ശ്രീരംഗം, രാമേശ്വരം, ചിദംബരം, റൂട്ടാക്കെ എന്നിക്കു കാണാപ്പാടാ. അവലം സുധാന്നാ ആൾക്കാർ എന്നെ വിളിക്കൂ. ക്ഷേത്രത്തിലെ ഓരോ വഴിപാടും എങ്ങനയാ, എപ്പഴന്ന് എന്നിക്കു കാണാപ്പാടാ.

“സാറ്റ് ഇത്തവണ വഴിപാട് ചെയ്യണം. മറ്റുത്ത് പറയരുത്. ഇത് എന്റെ ഒരാഗ്രഹമാണ്. ഞാനും സാരും ഈ വീം കൊറച്ചുകാലം ഒന്നിച്ചു കഴിയരുല്ലേ!”

“ വീനൈടയില് നിറുത്തീട്ട് ഒന്നു തൊഴിക്കണം. ലേശം ഒരു വിഘ്നം കാണണ്. ബായ കൂടിയേക്കണപോലെ ഒരു വെറയല്. പിന്നെ സാറിന്റെ പേരില് ഒരഭിഷേകം. അറുമുഖം സ്റ്റാളിന് പുജാസാമൂഹികള് വാങ്ങിക്കാ. നാളികേരം, കദളിപ്പഴം, ശർക്കര, കുങ്കുമം, അവില്, മലര്, കർപ്പൂരം, നെയ്യ്, ഭസ്മം, മയിൽപ്പീലി പിന്നെ ഒരു മൊന്ത പാലും.

ദാ നമ്മള് അടുക്കായി.” ഞാൻ പുറത്തേക്കു നോക്കി. വഴിയിൽ നല്ല ഇരുട്ടാണ്. അകലെ പഴനിമലയിലെ വിളക്കുകൾ കൂതുടങ്ങി.

GLAMOUR GENTS WEAR

Naluparambil Complex, Mankave, Calicut - 7
9847756569

Pants, Jeans, Shirt, T-Shirts etc....

India's No - 1 AKSHAYA WATER PROOFING

29/851, Kottoli, Mavoor Road, Kozhikode - 673016
Mob : P.P. Pradeep - 9447312616, 9037940457
Email: aakshayawaterproof@gmail.com

ചോർച്ചയിൽ നിന്നും എണ്ണനേക്കും മോചനം
ഗ്യാരിയോടുകൂടി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.

Sree Lakshmi Enterprises

24/1410-D, Thalikulangara, Mankave,
Calicut - 673 007Ph: Off: 9847140046
Mob: Ramesh : 9847005566

Dealers in
Johnson & Johnson, PEDI GREE (Dog & Cat Food)

Highness Cool Refrigeration & Air Conditioning

NEAR POST OFFICE, MANKAVE, CALICUT-7
(Service for A/C, Fridge
Washing Machine, Spray Painting, etc.)
Mob: 9349810003

P.V. ENTERPRISES

DEALERS IN ELECTRICAL &
PLUMBING MATERIALS

17/1894/A6, Abba Arcade Building,
East Kottaparamba,
G.H. Road, Kozhikode-1.

Ph:0495 4025101, 3042762 Mob: 9387338100

ദോം തൃശ്ശൂർ

ദിനേശ് കെ.ടി - Mob : 9946309061

നീലഗിരി പുജാസ്റ്റോർ

ദേരാബസാർ ബിരുഡിംഗ്
തളിറോഡ് കോഴിക്കോട് - 2
ഫോൺ : 0495 2702176

എല്ലാ പുജാസാധനങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടും

MANAMKULAM ENTERPRISES

Chalappuram P.O., Calicut-673 002, Kerala

Ph: Off: 2302884, Res: 2301916 Mohammed Ashraf:
9847755130

WHOLE SALE DEALER OF ANCHOR PLYWOOD

Dealers: Plywoods, Laminated Sheets, Black Boards,
Aluminium Items, Hardware, Timbers etc.

MANAMKULAM TIMBERS

Chalappuram P.O., Calicut-673 002, Kerala

Whole sale and Retail dealer of All types of Timber
logs & sizes, Nilotika sizes available

Ph: Abdul Nazer - 9847010745
Mohemed Faizel - 9847133878

ന്യൂകാലിക്റ്റാ ഓട്ടോ മൊബൈൽ

വർക്കണ്ണപ്പു

മുരിയാട് റോഡ്

പുതിയപാലം, കോഴിക്കോട്

കാർ സ്പ്രെയിന്റിങ്ങ്, ബോഡി വർക്ക്സ്,
എഞ്ചിനീയറിംഗ് വർക്ക്സ്
ഫോൺ : മണി 9846386998

വ്യായക

വെജിറ്റേറിയൽ റെസ്റ്റോറന്റ് & കൂൾബാർ

ശ്രീ വളന്താട് ക്ഷേത്രം കിഴക്കേ നട,
കോഴിക്കോട്

ഫോൺ : പപ്പൻ - 9400741434

രമ്യകരമായ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക്

ടി.പി. ടി സ്റ്റോർ

കുറ്റിയിൽതാഴം,

കോഴിക്കോട്

മനോജ് 9847915793

CRAFT "N" STYLE

Wood Designers

Manalody Compound, Mankave, Calicut -7

CRAFT "N" STYLE

Tool Grinding Centre, Kallai Road, Calicut-3

Mob:A.K.Ajayan
Email:ajayanwok06@gmail.com 9526368402,9539691872

സാന്ത്വനം തേടുന്നവർ

രാഗേഷ് പൂവൃത്തിക്കൽ

ഓംകാര നാദം മുഴങ്ങുന്ന കോവിലിൻ
 ചാരത്തൊരോടക്കുഴലുമായി
 ആർക്കന്റെയാളുന്ന കോപം തടുക്കുവാൻ
 അരയാൽ മരത്തിൻ ചുവട്ടിലായി
 നീ പെറ്റുണ്ണിക്കരികിലായ് വിരിയിട്ട
 മഞ്ഞവിരിപ്പിലിരുന്നു കെട്ട്
 കയ്യിലുളോടക്കുഴലൊന്ന് മടിയാതെ
 ചുടോടു ചേർത്തു പിടിച്ചുകെട്ട്
 നീ പാടും പാട്ടുകൾ കരളിന്റെ കൂട്ടിലായ്
 ആയിരം വട്ടം മുഴങ്ങിടുന്നു
 ഇണയില്ല തുണയില്ല നിൻ ജീവയാത്രയിൽ
 തുണയായി ഉള്ളതോരുണ്ണിമാത്രം
 ഉണ്ണിതൻ കുഞ്ഞു വയറു നിറയുവാൻ
 നിൻപരി നോക്കാതെ പാടിടുന്നു
 എവിടെയോ കേട്ടുമറന്നൊരു രാഗത്തിൻ
 പല്ലവി മാത്രം മുഴങ്ങിടുന്നു
 ആരുമില്ല നിനക്കാരുമില്ല നിന്റെ
 പിടിവള്ളി തേടും കരംപിടിക്കാൻ
 അച്ഛനില്ല നിനക്കമ്മയില്ല
 ക്ഷയമായിട്ടിന്നൊന്നുമില്ല
 എങ്ങനെയോ വന്നതേകയായി വഴി-
 കേതൊരു ലക്ഷ്യവും കിടാതെ
 എങ്ങനെയോയിത്ര രമ്യമായ് പാടുന്നു.
 ഏതോ വിഷമം ശോകരാഗം
 ഒരു കുഞ്ഞു മുറ്റു വിരിച്ചതിൻ മുമ്പിലായ്
 ചന്ദ്രം പടിഞ്ഞു നീ പാടിടുമ്പോൾ
 ഒരുനേരമനം കൊതിക്കും വയറിന്റെ
 രോദനഗീതം മുഴക്കിടുമ്പോൾ
 തിരികൊതിരിക്കുവാനാവില്ലെന്നിരിക്കന്റെ
 കണ്ണുകൾ കാതുകൾ നിന്റെ നേരെ
 പട്ടിണി പോക്കാലമാടിയ നിന്നുടൽ
 തേടുന്ന സാന്ത്വനം കിടാതെ.

ശരീരങ്ങൾ

രജികുമാർ പുലാക്കോട്

കടൽക്കരയിൽ
 തിരകൾക്കിടയിലെ ഏകാന്തതയിൽ
 പരമാത്മാവിന്റെ അനന്തതയിൽ ദൃഷ്ടിയുന്നി
 ആത്മാവ് കാതരയായി.
 കടൽ കരയെ പുണരുന്നൂ.
 കൊടുങ്കാറ്റ് മലകളെ
 നിലാവു രാത്രിയെ
 മേഘങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങളെ
 മഴ മരങ്ങളെ.
 അകരണനായ നിന്റെ നിസ്സംഗതയിൽ
 ഞാൻ മാത്രമുരുൾപൊട്ടിയൊലിക്കുന്നു.
 പൂക്കളിൽ വസന്തവും
 വസന്തങ്ങളിൽ സുഗന്ധവും നിറയുന്നു
 നക്ഷത്രങ്ങളിൽ സ്നേഹം
 നിലാവായ് പരക്കുന്നു.
 നീ മാത്രം ആശ്ലേഷത്തിന്റെ പരിമളങ്ങൾക്കു
 നിഷ്കാമിയായി പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.
 ആത്മാവിന്റെ പരിഭവങ്ങളിൽ
 പിടിച്ചു നിൽക്കാനാകാതെ
 പരമാത്മൻ ഒരു നസീർച്ചിരി ചിരിച്ചു.
 ആ, മീ..., നിന്റെ ഗിൽറ്റുകളും ലെയ്സുകളും
 തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചു
 ചാവേറുകൾ പടവെട്ടി മരിച്ചു
 അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ നിലപാടുതറകൾ
 ജീവരക്തത്തിൽ കഴുകിക്കളയുക.
 പിന്നെ എനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ
 നാം മാത്രം.

അമ്മയുടെ മക്കൾ

രാജഗോപാൽ എ. ജി

ധരിത്രി നിന്റെ മക്കൾ മത,
 ദ്രാണരോ...? നിന്റെ പാപമോ?
 ജീവന്റെ തുടിപ്പുമായ്
 പിറന്നു നിൻ മടിത്തട്ടിൽ
 മാതൃ പിതൃ ഗുരു ദൈവമെന്ന
 ചിന്തനം മറന്നു പോർ വിളിയ്ക്കുന്നു.
 അഗ്നി ശരങ്ങളെയ്തു വീഴ്ത്തുന്നു
 കാലവൈദവം ജന്മമേകിയ
 പുണ്യ ഗുരു വന്ധ്യരേ...
 മാതൃ പിതൃ തുല്യരേ...
 എന്തിന്...? എന്തിനായ്-
 പോരടിയ്ക്കുന്നു നമ്മൾ,
 പുണ്യ ഭൂമി നമുക്കമ്മയല്ലോ?
 ഈ പുണ്യഭൂമി നമുക്കമ്മയല്ലോ?
 ഏകചിന്ത മനുഷ്യന്
 മതം നന്മ ഭൂമിയായ്,
 പുലരട്ടെ ലോകം...
 പുണ്വിരി തുകട്ടെ...!!

കവിത

പ്രസന്ന പാർവ്വതി.

അനുസ്മൃതം

കൃത്യമായ അളവിൽ
നീ നിർമ്മിച്ചെടുത്ത
കുളമോ കിണറോ ആണെന്നു
കരുതിയതു കൊണ്ട്
നീയിറങ്ങുമ്പോൾ കലങ്ങി മറിയുന്നതും
ശ്വാസം മുട്ടി ഗതികെട്ട്
ഒടുവിൽ കരയ്ക്കു കയറുന്നതും
കുന്നിൽ ചെരുവിൽ നിന്നുൾന്നിറങ്ങി
തടം നനച്ച് തരു തളിർപ്പിച്ച്
ലാസ്യമാർന്നൊഴുകുമൊരു പുഴയാണു ഞാനെന്ന്
തലയിട്ടുലയ്ക്കുന്ന പുൽക്കൊടിക്കറിയാം.
നീന്തിത്തുടിക്കും മീനുകൾക്കറിയാം.
ഒരുന്നാളുമറിയില്ല നീയീ ഓളപ്പരപ്പിനെ
കുളിരൊളിപ്പിച്ച തെളിമയുടെ ആഴത്തെ
തടയനകെട്ടും നീ ഒഴുക്കിയെടുക്കും
പിന്നെയും പിന്നെയും ചോർന്നൊഴുകും
അലകളാൽ പുണരുന്ന കായൽ തേടി
തഴുകിത്തലോടുംമൊരു ആഴിതേടി....

കവിത

മൊഴിമാറ്റം

എ.എം. വാഷീർ

നിങ്ങളുടെ എല്ലാം തോലുമായ ശരീരത്തിൽ
കോറി വരച്ച യുവാസിന്റെ ചിത്രം
സത്യത്തെ തോൽപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.
ഏതോ ഒരു മുജ്ജന്മപാപം പേറുന്ന
മുൾക്കിരീടം ഒരായുസ്സിനായ് കാത്തിരിക്കുന്ന കനലുകൾ
ശവദാഹം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയ
ർ കണ്ണുകൾക്ക് വിശ്രമമില്ല
നാഡീവ്യൂഹത്തിലെ കുന്നുകളിലും, തടാകങ്ങളിലും
മരുപ്പച്ച തേടിയുള്ള യാത്രയിൽ എന്റെ
നഗ്നപാദങ്ങളെ ഭിന്നമാക്കിയ ഒരു രാപ്പകലുകൾ
എന്നോട് വിടപറഞ്ഞത് സഞ്ചയനം കഴിഞ്ഞ സന്ധ്യയിലായിരുന്നു.
മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത ദർപ്പപ്പല്ലം, ചിതാഭസ്മവും
എന്റെ ഹൃദയത്തിനേറ്റ മുറിവുണക്കാൻ ഞാൻ
ബന്ധസ്ഥനാക്കിയ ഒരു പരിചമാത്രം
സത്യവും, മിഥ്യയും വാഴുന്ന ലോകത്തിൽ ഏതോവഴിപോക്കന്റെ
അന്ത്യകുദാശ വിളിച്ചോതുന്ന നൂറ്റിയഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ
എഴുപത്തഞ്ചാം വാക്യം മൊഴിമാറ്റം നടത്തിയ യഹൂദികൾക്ക്
യേശുവിന്റെ അന്ത്യാഭിലാഷവും, അവസാനത്തെ അത്താഴവും.

കവിത

മർത്യരാകെ എകം

കൊടാപ്പള്ളി വൈദ്യർ

നേരെ നേരെ പോവുക
നേരറിഞ്ഞു നീങ്ങുക
നേട്ടമെന്ന ലക്ഷ്യമെത്താൻ
നേരെ നേരെ പോവുക.

തെറ്റു വന്നു പോകുമാ
ബാല്യ കാല ജീവിതം
നേരെ നേരെ യാക്കുവാൻ
ഗുരുക്കളാക കൂട്ടരെ!

നന്മ വിട്ടു തിന്മയുള്ള
പാത നോക്കി പോകലാ
ക്ഷിപ്ര നേട്ടം കിട്ടുവാനായ്
മുല്യച്യതിയാകലാ
യവ്വാനത്തിൽ ശക്തിയെ
കറിഞ്ഞു നീങ്ങുക

നല്ലതിനായക്കരുത്ത്
പാരിനായി നൽകുക
വൃദ്ധനെനമിച്ചിടാതേ
വൃദ്ധയില്ലാ പാരിലായ്
ജീവിതത്തിൽ കർമ്മ ദോഷം
വന്നിടാതെ നോക്കണം
സ്നേഹമെന്ന നന്മയെ
കൈവിടാതെ നീങ്ങണം
മർത്യരാകെയേകമെന്ന
തത്വമോടെ നീങ്ങണം

കവിത

ചുംബനസമരം

ശിശിര. ആർ. കെ

ചുടുള്ള ചുംബനം
ചീറ്റുന്ന ചോരയും
ചിറകുറ്റുവീഴും
പക്ഷികിടാങ്ങളും
ഏതൊരു ചിന്തയിൽ
പുതാണീ ഭ്രമം
ജീർണ്ണിച്ച തെരുവിന്റെ രൂപദാവം
കേരള തനിമ മറക്കുവാനാവുമോ
കേവലം ചാപല്യമായൊരു ചേഷ്ടയിൽ
തുടുക്കുന്ന യൗവനം
തുളുമ്പുന്ന രക്തവും
മദിക്കുന്നു രതിയിൽ
നെറ്റിലും നെറ്റിലും
നിറകെട്ട സ്വപ്നവും
നിഴലായ് ജീവനും
നീതി തേടുന്നു ഇനിയവിടെ
ഓർത്തു പോവുന്നു കഷ്ടം ശിവഃ ശിവഃ
കാവലാവേർ നിശ്ചലം! നിശ്ചലം!

(കവിത)

ഭൂമിയുടെ രക്ഷകൻ

(പ്രശാന്തി ചൊവ്വര

ഭൂമിയിലെ അൽപജീവിതത്തിൽ രേതസ്സിന്റെ
 പഴുപ്പിൽ അവന്റെ
 ഇനങ്ങളെ നൽകികൊയ്ക്കേണം.
 ആ മഹായാനത്തിന്റെ തണലിൽ
 ജനനങ്ങൾക്ക് മൂലയൂട്ടി അവളും ഇരുന്നു.
 കടൽപ്പോലെ ആകാശം പോലെ പടർന്നു
 പാടിക്കൊരിരുന്നു.
 ഭൂമിയിൽ രക്ഷകർ ധാരാളം പിറന്നു.
 അവരുടെ ലോഹകളിൽ മനുഷ്യവസന്തത്തിന്റെ
 ഉത്സവം കൊടികയറി.
 കാലങ്ങൾ അവനെനക്കിത്തുടച്ചു.
 ശരീര കോശങ്ങളിലെ പുരുഷ ഋതുവിൽ മാറ്റത്തിന്റെ
 ദിനങ്ങൾ
 വിടർന്നു നിൽക്കുന്ന കേസരങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു
 നിശ്ചിതനികളിൽ
 നിന്റെ ഉടൽപാളികളിൽ കുതിക്കുന്ന കുതിരകളെ
 നിന്റെ വംശത്തിന്റെ വഴികളിലേക്ക് നയിക്കൂ.
 മനുഷ്യവേരുകൾ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ് ഭൂമിയുടെ
 അരഞ്ഞാൺ പള്ളിയിലാടുന്നവരെ ജനറൽ വഴി
 കാണുന്നില്ലേ.
 വസന്തത്തിന്റെ പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചിട്ടുകാര്യമില്ല.
 ഭാവിക്കാലം വസിക്കാൻ ഇടമില്ലാത്ത തടവറയാകും
 ചിന്തയുടെ അക്ഷയനിധിപോലെ ചിതറിയ തീരത്ത്
 കതുറക്കൂ
 ഇവിടെ തിളച്ചുമറിയുന്ന വരൾച്ചയുടെ, ഉപ്പുകിനിയുന്ന
 കണ്ണീരുറവയുടെ
 അറുതിക്കായ്... അനാജകമശ്രുവായ് ഭൂമിയുടെ
 രക്ഷകനായ് കടന്നുവരൂ.

(കവിത)

ചന്ദനത്തിരി പുകയുണവാൻ

സുലൈമാൻ കൊളപ്പുറത്ത്

നീ സുഗന്ധമായ് പുകയുമ്പോഴും
 എന്നുള്ളിലുണരുന്നതെല്ലാം ശോകസ്മൃതികൾ
 കണ്ണിൽ മൃതദേഹശയനവും
 കരളിൽ വേർപ്പാടിൻ സ്പർശവും
 കാതിൽ ഒട്ടിയ വയറിന്റെ രോദനം മുഴങ്ങുമ്പോഴും
 കാഞ്ചനത്താലത്തിൽ കല്ലായ ദൈവത്തിന്
 കാണിക്ക നിറഞ്ഞതും
 തെരുവിന്റെ മാറിൽ മഞ്ഞു പുകയുമ്പോഴും
 മണ്ണിനു മീതെ പട്ടു പുതപ്പിച്ച
 ശവകുടീരങ്ങളുയരുന്നതും
 രാവിന്റെ പാദങ്ങൾക്കു ചുവടുകൾ പിഴക്കുമ്പോഴും
 ഉച്ചയുടെ നെറുകയിൽ ദീപം കൊളുത്തിയതും
 ഉണരാതെ ഉറങ്ങുന്ന സമാധിക്കരികിൽ
 വേദങ്ങളുടെ മൗനം വാചാലമാകുന്നതും.

(കവിത)

പശുവിറച്ചിയിൽ ഞാൻ കാണുന്നത്

അനിൽ ചെങ്ങന്നൂർ

പശുവിറച്ചിയിൽ ഞാൻ കാണുന്നത്
 ഇവയൊക്കെയാണ്.
 അതിന്റെ അമലുകൾ
 കണ്ണുകളിൽ നിന്നുറിവരുന്ന
 ദൈന്യതയുടെ നീർച്ചാലുകൾ
 അകിടിലെ, ചുരത്താതെ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന
 മാതൃത്വത്തിന്റെ നൂരകളും പതകളും
 തോളിലെ പതുപതുപ്പ്
 കുളമ്പുകളിലെ കരുത്ത്
 ഭൂമിയോളം സഹനത
 സർവ്വോപരി
 അയവിറക്കപ്പെടുന്ന അതിന്റെ ഓർമ്മകൾ
 ഓർമ്മകളിലെ താഴ്വരകളിൽ
 നിന്നൊഴുകി വരുന്ന
 ഒരിടയന്റെ വേണുനാദം.

(കവിത)

മലയാളമാർവ്വകലാരാല

പരിമള പി.

കയ്ക്കാത്ത കാഞ്ഞിരക്കൊമ്പിൽ വീും
 പൈങ്കിളിപ്പൈതൽ പറന്നിറങ്ങി
 തേ നൂറും ഭാഷയിൽ കൊഞ്ചിമെല്ലെ
 “രാമായണങ്ങൾ” ഇനിയുമുോ?
 മധുരമാമീണത്തിൽ പാടിടാം ഞാൻ
 ഭാഷാപിതാവിനെവാഴ്ത്തിടാം ഞാൻ”
 നാണിച്ചു നിന്നു പരസഹസ്യം
 മലയാളമേ നീയിന്നെങ്ങു പോയി?
 മലയാള ഭാഷയെ വിറ്റു നമ്മൾ
 ‘ആംഗലേയ’ത്തെ വരിച്ചതേനേ?
 ‘ആവണിപ്പാടം’നികത്തി നമ്മൾ
 ‘ആതിര’നിലാവെങ്ങുപോയി?
 മുക്കുറ്റിത്തുമ്പയും പോയതെങ്ങോ?
 വിത്തും, വിതയും, വിഷുവുമെങ്ങോ?
 അമ്മയെപ്പോലെ മഹത്തരമീ
 അമ്മേ...യെന്നോതിയ മാതൃഭാഷ
 ശാരികപൈതലേ. പോകരുതേ
 മലയാള മണ്ണീനകലരുതെ
 ഇവിടെ തളിർക്കും പുതുമനാമ്പുകൾ
 ഇവിടെ തെളിയും നിറദീപവും

ഫാത്തിമത്ത് സുഹറ
ചെമ്പ്രത്തൊടി

ഓൺലൈൻ

“ഹായ് ഡാ!”
 “നീ എവിടെയിരുന്നാടി ഇപ്പോ ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്നത്”
 “ഞാനെന്റെ മാവിൻ കൊമ്പത്തുതന്നെയുടൊ”
 “എന്തെടീ വിശേഷം”
 “തിന്നാൻ കൊള്ളാ വുന്ന വല്ലതും നിന്റെ പൊത്തിൽ ഉടൊ? കടമായിട്ട് മതീ...”
 “ഇച്ചിടി ഇച്ചിടി!”
 “നീയെന്തടൊ പൊട്ടാ ചിരിച്ചു കളഞ്ഞത്?!”

“ചിരിക്കാതെ പിന്നേ...?! മാമ്പഴക്കാലത്ത് മാവിൻ കൊമ്പത്തിരുന്ന് കടം ചോദിക്കുന്ന നിന്നെയോർത്ത് ഞാൻ പിന്നെ കരയണോടീ...?!”

“അതുശരി! ഞാനിരിക്കുന്നത് മാവിൻ കൊമ്പിൽത്തന്നെയാണ്. പക്ഷെയാଁ മാവിൽ പോയിട്ട് മാഞ്ചപ്പുപോലും ഇല്ലെടൊ. കാർബൺ ഇട്ട് പഴുപ്പിച്ചുവലിയ വിലക്ക് വിൽക്കാൻ ആ വിവരമില്ലാത്ത മനുഷ്യർ മാങ്ങയുടെ അി ഉറക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അത് മുഴുവനും പഠിച്ചുകൊടുപോയെടൊ.”

“അല്ലെങ്കിലും നിന്റെ വർഗ്ഗം മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും നല്ലതുപറയാറില്ലല്ലോ.”

“എന്തിനാ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തെ ബഹുമാനിക്കേത്? അവർക്ക് ഞങ്ങളോട് അമിതമായ വെറുപ്പാണ്. നിങ്ങളെ കൂട്ടിലടച്ച് പാലും പഴവും തന്ന് വളർത്തുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളെ വളർത്താറില്ലല്ലോ. അവരുടെ വീടിന്റെ പരിസരത്തുപോലും ഞങ്ങളെ അടുപ്പിക്കാറില്ല. ആട്ടിയോടിക്കാറാണ് പതിവ്.”

“നിന്റെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ കൗശലം മനുഷ്യർക്ക് പിടിക്കാ

ത്തുകൊഴിയരിക്കുമെടീ.”
 “ഞങ്ങളവരോട് ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാറില്ലല്ലോ. അതവർക്കുതന്നെ അറിയാം. മാത്രമല്ല, ആദ്യമായി ഖബർ കുഴിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുത്തത് ഞങ്ങളാണെന്നാണ് അവരിൽ ചിലർ പറയുന്നത്. അവർ കൈകൊട്ടി വിളിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറന്നുചെന്ന് ബലിച്ചേർ കൊത്തിത്തിന്നില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവരുടെ ആത്മാവിന് ശാന്തി ലഭിക്കില്ലെന്ന് മറ്റു ചിലരും വിശ്വസിക്കുന്നു.”

“അതവിടെ നിൽക്കട്ടെ. നിന്റെ വിശപ്പിന്റെ കാര്യമെന്തായെടീ...?! നിനക്ക് മറ്റേതെങ്കിലും മാവിലേക്കൊന്ന് പറന്നുനോക്കിക്കൂടേടി?”

“പറക്കാം. പക്ഷെ, എനിക്ക് സുഖമില്ലെടൊ.”

“എന്തുപറ്റിയെടീ...?!”

“ഫങ്കസ്.”

“ഇച്ചിടി ഇച്ചിടി. വായിൽപുണ്ണി എന്നൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടിട്ട്. ഫങ്കസെന്ന് ആദ്യമായാ കേൾക്കുന്നത്. എവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയെടീ...?!”

“നെറ്റിയിൽ കതാണെടൊ.”

“നീയതൊന്ന് വിവരിക്കെടീ...”

“അത് പിന്നെ വിവരിക്കാം. ആരോ കൈകൊട്ടിവിളിക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ബലിച്ചേർ തരാനായിരിക്കും.”

“എന്തിനെടീ നീ ബലിച്ചേറിന്റെയൊക്കെ പിന്നാലെ പോകുന്നത്?! പട്ടിണിയിലാണെങ്കിലും നിന്റെ കയ്യിലും ലാപ്പ്; എന്റെ കയ്യിലും ലാപ്പ്. നിനക്കത് നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്യാനറിയാം; എനിക്കുമറിയാം. നമുക്കീ സൗകര്യങ്ങളൊക്കെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യരെപോലെ ഓൺലൈനിൽ അത് തുടങ്ങിക്കൂടേടി...?!”

“ഓൺലൈനിൽ അത് തുടങ്ങാൻ ഞാൻ തത്തയോ മൈനയോ ഒന്നമല്ലല്ലോടൊ എന്റെ അണ്ണാക്കൊട്ടാ...?!”

“വെറുമൊരു കാക്കച്ചിയായിപ്പോയില്ലെടൊ...?!”

“തത്തയോടും മൈനയോടുംമൊക്കെ പോകാൻ പറയെ

ടീ. വെറും അരമണിക്കൂർ സമയം മതി നിന്നെയൊരു മയിലാക്കി മാറ്റിയെടുക്കാൻ. അതിനുള്ള സാധനങ്ങളെങ്കിലും ഓൺലൈനിൽത്തന്നെ ലഭ്യമാണ്. അല്ലാതെ ഖബ്ബർ കൃഷിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുത്തതിന്റേയും ബലിച്ചോർ കൊത്തുന്നതിന്റേയുമൊക്കെ പ്രശസ്തിയുമായി മാത്രം നടന്നാൽ ഇക്കാലത്തെ പത്രാസിനൊത്ത് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമോടീ...?!”

“അതിനുവേണ്ടി നീയെന്നെ ഇത്രയും കാലം ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചതെങ്കിൽ നിന്റെയാഗ്രഹംതന്നെ നടക്കട്ടെടാ.”

“അതാണെടീ പ്രാക്ടിക്കൽ. ഇനിയധികം ചാറ്റ് ചെയ്ത് സമയം കളയേ. നീ പെട്ടെന്നുതന്നെ എന്റെ പൊത്തിരിക്കുന്ന പ്ലാവിലേക്ക് പറക്ക്. പൊത്തിലുള്ളതൊക്കെ കൊത്തിത്തീർത്ത് നീയവിടെ അല്പം കിടന്നുറങ്ങിക്കോളൂ. അപ്പോഴേക്കും ഞാനവിടെ എത്തിക്കോളാം. എന്റെ കൂടെ ഒരു ഓൺലൈൻ സൂഹൃത്തുമാരും. ഇനി പ്ലാവിൽ വെച്ചു കാണാം. ഓക്കേ...”

കവിത

മധുരസ്മരണകൾ

സ്നേഹത്തിൻ നിറകൂടമാകുമമ്മ എൻ ഹൃദയ ശ്രീകോവിലിൽ നിറദീപമായ് ജ്വലിച്ചു നില്പു. ജോസഫ് പുതക്കുഴി

സ്നേഹമൂർത്തിയാം തായയിനീലുധരയിലെന്നാകിലുമുൻഹൃത്തിൽ ചിരിതുകിനിൽപ്പു മാർഗ്ഗദീപമായ്.

സ്നേഹദുഗ്ധം പകർന്നുതന്നമ്മ നെഞ്ചെറ്റിയോമനിച്ചമ്മ തന്നു ഇന്നുമുൻ ചുലായുമ്മതൻ മധുരം.

അമ്മയെന്നയോമനിച്ചിടുമ്പോലമ്മതൻ നേത്രത്തിൽ കളിയാടിനന്നി നിർവൃതി ഞാനിന്നുമോർമ്മിടുന്നു.

പൂർണ്ണേന്ദുപോലുമ്മറവാതിലിൽ പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു ഞാൻ വരുന്നതും നോക്കി അമ്മ നിന്നതു മോർത്തിടുന്നിന്നലെയെന്നപോൽ.

പാഠാവാരത്തിരയിലെൻജീവിതനൗക വഴിതെറ്റാതെതുഴഞ്ഞീടുവാനുമാരത്തിലെൻസ്നേഹസരൂപിണിയമ്മയെൻ കൺക ദൈവം.

അമ്മ

സബിത കോടി നല്ലൂരം

അമ്മതൻ ഉദരത്തിൽ ജന്മമെടുത്തൊരുണ്ണി അമ്മിഞ്ഞപ്പാലുട്ടി വളർത്തി ജനനി മാതാവിൻ ചെറുവിരൽ പിടിച്ചു പിച്ഛവെച്ചു. ഗുരുവായ് അമ്മ ആദ്യക്ഷരം പഠിപ്പിച്ചു. ആദ്യമായ് വിളിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു അമ്മയെന്ന പദം മധുരമേറുമാ അമ്മതൻ സ്നേഹം അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിൻ പകർന്നുണ്ണിയെ വളർത്തി ഉണ്ണിതൻ വളർച്ചയിൽ അമ്മയെന്ന പദം വെയിലത്ത് സൂക്ഷിച്ചു പിടികണും പോലെയായി കാലത്തിൽ വാർദ്ധക്യമേറിയ ചുളിവു തരയും അമ്മതൻ ജീവിതമൊരു മുനിയുടെ മൂലയിലൊതുങ്ങി കാലൊടിഞ്ഞ ചാറുകുമ്പല മൂലക്കിടുന്നപ്പോൽ അവൻ അമ്മയെ തള്ളി വൃദ്ധസദനത്തിലേക്ക് അമ്മതൻ മാറിലെ നീരുറവ ഊറ്റിക്കുടിച്ചു മക്കൾ അമ്മയെ തെരുവിൽ വലിച്ചെറിയുന്ന കാലം മാത്യുവും എന്തെന്നറിഞ്ഞിടുക മർത്യാതീ. ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ എന്നപദം ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ അമ്മയെ അറിയുക മർത്യാ നീ.

(കവിത)

വേദനയുടെ അർത്ഥ വിന്യാസങ്ങൾ

ബി.കെ. ഇബ്രാഹിം മുർഖനാട്

മതദ്രാഘന്മാർ തെരുവിൽ മാറുകയുടങ്ങുമായി താണ്ഡവമാടിയപ്പോൾ മനുഷ്യരക്തപുഴ ഒഴുകിയപ്പോൾ കബന്ധങ്ങൾ കൈകാലുകളിട്ടിടിച്ചപ്പോൾ ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് മേൽ കഠാരകൾ ഉയർത്തിയപ്പോൾ എഴുത്തുകാരുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് വെടിയുകളുതിർത്തപ്പോൾ മതംമാറി കല്ലാണും കഴിച്ചവനെ നടുറോഡിൽ വെട്ടി നുറുക്കിയപ്പോൾ ഗോമാംസം ഭുജിച്ചെന്നാക്ഷേപിച്ച് ഒരൂത്തനെതലക്കെട്ടിച്ചുകൊന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്നേരും വേദനിച്ചില്ലല്ലോ... പശിയടക്കാൻ പരുവിനെകൊല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വല്ലാതെ വേദനിക്കുന്നുവല്ലേ?... അപ്പോൾ പരു ദേവതയാകുമല്ലേ?... വേദനകയറ്റാനായിരിക്കാം നിങ്ങൾ പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ കഴുത്തറുക്കുന്നത്.

(1921 - മലബാർ കലാപത്തിലെ പുകോട്ടൂർ യുദ്ധ സ്മരണ) കനലെയുന്ന വഴിയരികിൽ ...!

ടി. എ. മടക്കൽ

കോഴിക്കോട് - പാലക്കാട് ദേശീയ പാതയിൽ മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ഏതോ ഗ്രാമത്തിനടുത്ത് വെച്ചാണ് കാർ പെട്ടെന്ന് നിന്നത്. പാലക്കാട്ടുള്ള എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ മകൾക്ക് അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയതുകൊണ്ട് കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ കുത്തുപറമ്പിലെ കുടുംബ വീട്ടിൽ നിന്നും അതിരാവിലെ കുടുംബസമേതം യാത്ര തിരിച്ചതാണ്. അതിനിടയിലാണ് ആരോ പിടിച്ചുനിർത്തിയതുപോലെ കാർ പണിമുടക്കിയത്. മുൻ വശത്തെ ബോണറുയർത്തി വിശദമായ പരിശോധന നടത്തിയ ശേഷം മടങ്ങിവന്ന് നിരാശയോടെ ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു “ സർ; ഒന്നുരു മണിക്കൂർ കഴിയുമെന്ന് കോളേജിൽ ഒന്നു വിളിച്ചുപറയേണ്ടി വരും..., മലപ്പുറത്തോ കൊട്ടേടിയിലോ പോയി വർക്ക്ഷാപ്പിൽ ആളെ കൊടുവരാതെ രക്ഷയില്ല...” ഡ്രൈവറുടേത് ആധികാരികമായ പ്രസ്താവനയാണ്. മാനിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല. വേഗം ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി റഹീം പതുക്കെ കാറിൽനിന്നും ഇറങ്ങി ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി. ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത സ്ഥലം. പാതക്കു സമീപത്തുതന്നെയുള്ള വയലുകളിൽ നിന്ന് വീശുന്ന കാറ്റിന്റെ മർമ്മരത്തിലും തേങ്ങലുകളും വിതുവുന്നതായി റഹീമിന് തോന്നി. ഡ്രൈവർ ഏതോ വിയിൽ കയറി അപ്രത്യക്ഷനായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അവൻ പറഞ്ഞ സമയം എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നതുവരെ കാത്തു നിൽക്കുകതന്നെ. കാറിൽ “ കോളേജിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ പുലർച്ചക്ക് കരുതിവെച്ച വിഭവങ്ങളിൽ ഏതോ എടുത്ത് പകിടുന്ന ഭാര്യയേയും മക്കളേയും കൂടി കാറിൽ എ.സി ഓണാക്കിവെച്ചതുകൊണ്ട് അവരിനി മറ്റൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നില്ല. സമയം കൂടുംതോറും നിദ്രയുടെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുമെന്നു മാത്രം.

യാത്രാക്ഷീണമകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി കൈകൾ രു്നം മേലോട്ടുയർത്തി കുട്ടിപ്പിടിച്ച ശരീരമൊന്ന് തെരിച്ചുകൊണ്ട് റഹീം റോഡിന്റെ മറുഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി. വന്ന വഴിയിൽ കുറച്ചു പുറകിലായി ആധുനിക വൽക്കരണത്തിന് മടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അഞ്ചാറു ചെറുകുടകളുടെ കൂട്ടം. കുറച്ചു കൂടി മുൻപിലായി പാതയോരത്ത് തന്നെ കൽപ്പടവ് കൊണ്ട് ചെറിയ ഉയരത്തിൽ കെട്ടി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം. സമീപത്തുതന്നെ കണ്ണുകളടച്ചു നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്നവരോടൊപ്പം വ്യത്യസ്തമായി നിലനിൽക്കുന്ന അഞ്ചാറു വയസ്സ് മതിക്കാവുന്ന കുട്ടിയേയും കൂടി. ഇരുഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും കുതിച്ചുകൊരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ച് റോഡ് മുറിച്ചുകടന്ന് അവർക്കുകിലെത്തി പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

“ഈ സ്ഥലം ഏതാ... വല്ലുപ്പാ...”?

മറുപടിക്ക് അൽപം കാത്തിരിക്കേ വന്നെങ്കിലും പതുക്കെ കണ്ണുതുറന്ന് വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ വല്ലുപ്പു പറഞ്ഞു

“ഇത് ചിലക്കാലാണ്... ഞങ്ങ് എവിടുന്നാ...”?

സ്ഥലവും കാറ്റ് കേടുവന്നതടക്കമുള്ള കാര്യങ്ങൾ സവിസ്തരം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് തൊട്ടുകിൽ സ്ഥാപിച്ച ബോർഡിലെ വരികൾ റഹീം ശ്രദ്ധിച്ചത്.

“1921ലെ പുകോട്ടൂർ യുദ്ധത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായ ദേശാഭിമാനികളുടെ കബറിടം!”

ഒരായിരം മിന്നൽപിണരുകൾ മനസ്സിനെഭേദിച്ചുകൊണ്ട് തലച്ചോറിൽ വന്ന് പതിച്ചതുപോലെ റഹീമിനു തോന്നി!! ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യസമര രണാ

ങ്കണത്തിൽ ചുടുചോര കൊണ്ട് ചരിത്രം രചിച്ച പുകോട്ടൂർ കലാപം നടന്ന മണ്ണ്...!! പൂസ്തക താളുകളിൽ അക്ഷരങ്ങളെ അറിവുകളായി പരിചരിച്ച കാലം മുതൽ ചരിത്ര സത്യങ്ങളെ ആവാഹിച്ച് വെച്ച ആവനാഴിയിലെ പൊൻതളക്കമായി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച ഏട്. മലബാർ കലാപത്തിന്റെ രക്തപങ്കിലമായ ജലിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ...! പുകോട്ടൂർ കലാപവും വാഗൺ ഗ്രാജഡി ദുരന്തവും!! 1921ലെ മലബാർ കലാപ കാലത്ത് മലപ്പുറം ഡിവിഷണൽ ആഫീസർ “ആസ്റ്റിൻ” സഹായത്തിനുവേണ്ടി ക്യാപ്റ്റൻ മെക്കൻ റോയിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോഴിക്കോട് നിന്നും വന്ന ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാള വ്യൂഹത്തെ നേരിടുന്നതിനു വേണ്ടി ധീരദേശാഭിമാനികളായ മുവാറ്റിരത്തോളം മുസ്ലിം സഹോദരങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് അണിനിരന്ന് പടപൊരുതുകയും നാനൂറിൽ പരം ആളുകൾ ധീര രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ച് ത്യാഗോജലമായ പടയണി തീർക്കുകയും ചെയ്ത മണ്ണ്...!!

റഹീമിന് ശരീരമാകെ ഒരു വിറയൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. മനസ്സിലാകെ പടർന്ന ജീജ്ഞാസയുടെ പന്തലിപ്പ് താനെപ്പൊട്ടിയ മരുകയാണ്. ശബ്ദം താഴ്ത്തി വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“അപ്പോ... ഈ പുകോട്ടൂർ എവിടെയാ...”?

“ങ്ങളിപ്പം വന്ന വഴിയിലാണ് തന്നെ. തൊട്ടപ്പുറത്ത് ക ചെറിയ അങ്ങട്യാ... എന്തേത് അവടെ കുടുംബക്കാർ ആരെങ്കിലും റോ...”?

വല്ലുപ്പയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഇല്ലാ എന്ന തലയാട്ടലിൽ ഉത്തരം ഒതുക്കി. യാത്രാമയക്കത്തിനിടയിൽ തൊട്ടപ്പുറത്തുള്ള ചെറിയ അങ്ങാടി ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടില്ലെങ്കിലും ആ മണ്ണിൽ

തന്നെയാണ് നിൽക്കുന്നതെന്ന് മുന്നിൽ സ്ഥാപിച്ച ബോർഡ് ഉറപ്പിച്ചു വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. മനസ്സിലെ ജീജ്ഞാസ കുമ്പാരത്തിൽ നിന്നുയർന്നുവരുന്ന തീഷ്ണമായ സംശയങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു റഹീമിന് ആവശ്യം. പുസ്തകതാളുകളിലൂടെ അറിഞ്ഞു ജ്ഞാപിക്കുന്ന വീരചരിതത്തിന്റെ ശേഷിപ്പ് ഭാഗ്യവും പേരിയാണ് ഈ മഹാരഥൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതെന്ന സത്യം ഒരു കൊള്ളിമീൻപോലെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു. ഉത്തരങ്ങൾ പ്രവാഹമായി വിരിയിക്കാൻ കെൽപ്പുവർക്ക്. വെപ്രാളംകെട് എന്താണ് ചോദിക്കേ ത് എന്ന് പോലും പെട്ടെന്ന് മറന്നുപോയി. തോളിലൂടെയും വെയിലടിച്ചു വാടിയ മുഖമൊന്ന് തുടച്ച് നെടുവീർപ്പിട്ട് ഉറങ്ങുവെച്ചിട്ടും കയ്യിലെടുത്ത് വലുപ്പ പതുകെ നീങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയാണ്. അനുസരണയുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടി തള്ള ആടിനോടൊപ്പം നീങ്ങുന്നതുപോലെ മുട്ടിയുരുമ്മി കൊച്ചുമകനും കൂടെ നീങ്ങുന്നു.... റഹീം പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് സമീപം എത്തി നേരിയ ഉൾഭയത്തോടെ ചോദ്യശരം വീശി തൊടുത്തുവിട്ടു.

“ങ്ങള്പ്പം ഇവിടെ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചത് ആർക്ക് വേണ്ടിട്ടാ... വല്ലുപ്പാ...” ?

“ചോദ്യം കേട്ടു ഉടനെ വല്ലുപ്പ പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആരെടാ... ചോദിക്കാൻ...?” എന്ന പുക്കോട്ടൂർ ഗ്രാമത്തിന്റെ ശൗര്യ ഭാവം തന്നെയാണ് ഈ പ്രായത്തിലും മുഖത്ത് മിന്നി മറഞ്ഞത്. പിന്നെ പതുകെ മുഖം ശാന്തമായിത്തീരുന്നത് റഹീം കൂടെന്നുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക മാത്രം ചെയ്തു കെട് ഉത്തരം ഒരു നെടുവീർപ്പിൽ ഒതുക്കുകയായിരുന്നു. ചോദ്യത്തിന്റെ ആവർത്തനവിരസത ഒഴിവാക്കാൻ റഹീം പതുകെ പറഞ്ഞു

“വല്ലുപ്പാക്ക് പ്രയാസം തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളാണെങ്കിൽ പറയ... അറിയാനുള്ള കൊതി മുത്ത് ചോദിച്ചതാ...”

വല്ലുപ്പയുടെ മുഖത്തെ സംശയനിഴൽ പാടേ അലിഞ്ഞുപോകുന്നത് റഹീം കൂടെ വിറപ്പു ഇടതുകൈ തോളിലേക്കിട്ട് ചേർത്ത് പിടിച്ചു പറഞ്ഞു.

“അറിയാനാണെങ്കിൽ കൂടെ ബരീ... ആ മരത്തറിയിൽ ഇരിക്കാ... ഏതായാലും ആളുവന്ന് വിനനാക്ക...? അപ്പം കൊറച്ച് സമയം”

വലുപ്പയുടേയും കൊച്ചുമകന്റേയും കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു മഹാദുരന്തത്തിന്റെ നേർകാഴ്ചയായി മനസ്സിന്റെ സ്ക്രീൻ പാകപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു റഹീം.

ഹോണിലേക്ക് മിസ്സുകാൾ ഒന്നും വരാത്തതു കെട് ഭാര്യയും മക്കളും നിദ്രയിൽ തന്നെ എന്ന് ഉറപ്പായി. റഹീമും വലുപ്പയും ഓരംപറ്റി ചെറുമകനും തണൽമരത്തിനു ചുറ്റും കെട്ടിയ സുരക്ഷാതറയിലിരുന്നു. പിന്നെ വലുപ്പ ഓർമ്മ ചെയ്തപ്പിന്റെ അടുപ്പ പെട്ടെന്നു തുറന്നു.

“ന്റെ വാപ്പയും വല്ലുപ്പയും ഉണരാത്ത ഉറക്കത്തിലാർ കെട് ക്കണ മണ്ണാണത്...!!”

ഇത്രയും കാലം മനസ്സിനുള്ളിൽ നെരിപ്പോടു പോലെ നീരിപുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രസത്യങ്ങളുടെ ദുരന്തകവാടം തുറന്ന് 93 വർഷം പിറകിലേയ്ക്ക് കാലത്തെ പ്രവഹിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു വല്ലുപ്പ. 1921 ആഗസ്റ്റ് 26-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 8 മണി മുതൽ നടന്ന ധീരോജ്ജ്വലമായ പുക്കോട്ടൂർ യുദ്ധത്തിന്റെ വിവരണം!! ഒരു ദേശത്തെ ജനവിഭാഗം കൂട്ടമായ് ചേർന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയൽ ഭരണകൂടത്തെ ചെറുത്ത് തോൽപ്പിക്കാൻ, പിറന്ന നാടിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപുലരികളു വേി ചൂടുന്നിണം ചാലിച്ചെഴുതിയ പോരാട്ട കഥ!! നേരത്തെ കെട്ടി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ആ ചെമ്പൂർസ്ഥാനം അന്ന് റോഡറുകളിലെ ഒരു കുളം മാത്രമായിരുന്നു വത്രേ....!! ആഗസ്റ്റ് 26 വെള്ളിയാഴ്ച നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ പിടഞ്ഞു വീണ് മരിച്ചവരെ ആചാരവിധിപ്രകാരമുള്ള അന്ത്യകർമ്മക്രിയകൾ പോലും ചെയ്യാതെ കൂട്ടമായി തള്ളിനിറച്ച് കുളം മണ്ണിട്ടു മൂടുകയായിരുന്നു...!!! യുദ്ധത്തിന് ശേഷം ആതിക്രമങ്ങളാണ് അതിലേറെ ഭീകരം. പട്ടാളക്കാർ ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ വീടും അരിച്ചു പെറക്കി കാണിച്ച പരാക്രമ

ങ്ങൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ല. ഉമ്മമകൾ വ്യത്യസ്തമായില്ലാതെ അനുഭവിക്കിവന്ന പൈശാചിക പീഡനങ്ങളുടേയും കാട്ടാള മർദ്ദനമുറകളുടേയും പുറംലോകമറിയാത്ത സത്യങ്ങളുടെ കുമ്പാരങ്ങൾ...!!! യുദ്ധത്തിന് ശേഷം പട്ടാളക്കാരുടെ നരനായാട്ടിന്റെ ഭാഗമായി ഗർഭിണിയായ ഉമ്മയെ ഒറ്റപെട്ടെന്ന് മയുത്താക്കണത് കഭീകരാനുഭവം...!!! പരക്കമുറ്റാറായപ്പോൾ പത്തേ മാരിയിൽ സിലോണിലേക്ക് കടന്നതും പിറന്ന നാടിന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൊൻപുലരി വിടർന്നപ്പോൾ തിരിച്ചുവന്നതും, പിന്നെ വിവാഹശേഷം കൂടുംബജീവിതം നയിച്ച് വിതുമ്പുന്ന ഓർമ്മകൾ മനസ്സിന്റെ കാണാക്കെത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്മരണകളുടെ കഥ...!!!

പ്രായത്തിലും മങ്ങാത്ത ഓർമ്മകളിലെ മുത്തുമണികൾ കോർത്തിണക്കി ഒതുക്കിനിറഞ്ഞുനന്ന ശ്രമകരമായ ജോലി നിറവേറ്റുമ്പോഴും അൽപ്പമൊന്ന് കിതച്ചതല്ലാതെ ശബ്ദത്തിന് യാതൊരു പതർച്ചയുമില്ലാതെ വയോവൃദ്ധനായ വല്ലുപ്പ ആവേശത്തോടെ തുടർന്നു.

“ന്റെ ഏഴാമത്തെ വയസ്സിലാ ആ മഹാദുരന്തം അരങ്ങേറിയത്;.... ഞാനെന്ന് മദ്രസ്സയിൽ പോകാൻ ഒരുങ്ങി ചായ കുടിക്കുമ്പോഴോ പള്ളിക്ക് നകാരം അടിക്കുന്നതിന്റെ നിർത്താതെയുള്ള മൊഴക്കം കേട്ടത്. ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളം പുക്കോട്ടൂരിനടുത്ത് എത്തിയതിന്റെ അറിയിപ്പായിരുന്നു അത് എന്ന് പിന്നെയോ ഞമ്മക്ക് മനസ്സിലായത്. ‘നകാര’ത്തിന്റെ അടി കേട്ടപാടെന്റെ ബാപ്പയും വല്ലുപ്പയും കൂടിലിന്റെ അകത്ത് നിന്ന് കവുങ്ങിൽ പണിത കുർത്ത കുന്തവുമായി പുറത്തുവന്നു. നെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു റ്റ്പേരും ഇരുവശത്തും നിന്ന് ഒരുമിച്ച് മുത്തം നൽകി. മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങി വന്ന ന്റെ ഉമ്മാനെസ്നേഹപൂർവ്വം ഒന്നു നോക്കുക മാത്രമെ വാപ്പ ചെയ്തൊള്ളൂ. ന്റെ തൊണ, അഞ്ചുമാസത്തെ വളർച്ചയും വെച്ച് ഉമ്മാന്റെ വയറ്റിലെ കിടക്കണ നേരം. രാജ്യം പെട്ടെന്ന് പുറത്തേക്ക് പോണത് ക ഉമ്മാക്ക് ബേജാർ വന്നെങ്കിലും

കരുത്തരായി പട ജയിച്ച് വരണേന്ന് കൈനീട്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണതാണ് ഞമ്മള് കത്. വാപ്പാക്കും വല്ലാപ്പാക്കും പുറകേ ഉമ്മാന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് പാത്തും പതുങ്ങിയും വിശാലമായ തെങ്ങിൻതോപ്പിലൂടെ കടന്നൊന്നും യുദ്ധഭൂമിയ്ക്കരികിൽ എത്തിയിരുന്നു....”

സംസാരത്തിലെ ആവേശം ചുമയായും കിതപ്പായും ശല്യം ചെയ്തെങ്കിലും അത് വകവെയ്ക്കാതെ വല്ലാപ്പുകുറച്ച് ദുരൈ കാണുന്ന പ്രദേശം ചൂപറഞ്ഞു.

“ഈ റോഡിലെ തന്നെ 2600 മൈലിലെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് ചെറിയ ഒരു കുന്നും റോഡിന് സമീപത്ത് കൂടെ വടക്കു നിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഒഴുകുന്ന ഒരു തോട്. സമരക്കാർ ആ തോട് കിടങ്ങായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചു. തോട്ടിൽ നിന്ന് വെടിവെയ്ക്കുന്നവരെ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന് കാണുവാനോ തിരിച്ച് വെടിവെക്കാനോ കഴിയാതിരിക്കാനാണ് അവർ ആ വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചത്. കൂടാതെ പട്ടാളക്കാരെത്തിയാൽ അടുത്ത കുന്നിൽ നിന്നും വീടുകളിലും തോട്ടിലും നിന്നും മരത്തിന്റെ മുകളിൽ നിന്നുപോലും ആക്രമിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയായിരുന്നു ആസൂത്രണം ചെയ്തിരുന്നത്. കുന്നിൽ ചെറുവിലെ പതുങ്ങിക്കിടന്ന് ഞമ്മള് അതൊക്കെ ഈ കണ്ണോട് കതാ...., ചെന്നായക്കൂട്ടം പോലെ എത്തിയ പട്ടാളവികൃതം തീരുമാനിച്ചുറച്ച പോലെ വെടി ആരംഭിച്ചു. പക്ഷേ വെടി ചെന്നുകൊണ്ട് വീന്റെ ബോണറ്റിലായിരുന്നു. വെടി വന്ന സ്ഥലം നോക്കി പട്ടാളക്കാർ ശക്തിയേറിയ പീരങ്കി കൊട്ടി തുപ്പിയപ്പം നിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ മുവ്വായിരത്തോളം വരുന്ന പടയാളികളെ തിരിച്ചോടാൻ തുടങ്ങി. കിട്ടിയ അവസരം കളയാതെ ചെങ്കുത്താമരായ പട്ടാളക്കാർ തുരുതുരാ വെടി ഉതിർത്ത് അവരെ വീഴ്ത്തി. അവരുടെ കയ്യിലുള്ള പഴഞ്ചൻ തോക്കും വെടിയും നെഞ്ചുക്കും വെള്ളക്കഴുകുമാരുടെ പീരങ്കികൾക്കുമുമ്പിൽ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു. കയ്യിൽ കരുതിയ കത്തിയും വാളും അറ്റം കൂർപ്പിച്ച കുന്തവുമായി അവർ പട്ടാളക്കാർക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞ് പാഞ്ഞടുക്കുകയും

ഈയാംപാറ്റകളെപ്പോലെ വെടിയേറ്റ് വീഴുകയും ചെയ്തു കെിരുന്നു. പോലീസ് സൂപ്രലങ്കാസ്സും അഞ്ചാറ് പട്ടാളക്കാരും ആ ഭാഗത്ത് മരിച്ചുവീണു. ഉരുക്കിന്റെ കരുത്തായിരുന്ന ന്റെ വാപ്പയും വല്ലാപ്പയും അന്ന് വെടികൊണ്ട് മയുത്തായി വീണത് നേരിട്ട് കലാഗ്യംകെട്ടോനാ മോനേഞമ്മള്....”

സംസാരത്തിൽ വിതുവൽ വന്നതാകാം വല്ലാപ്പ സംസാരം നിർത്തി. തോളിലെടർക്കി എടുത്ത് മുഖം ഒന്നുകൂടെ തുടച്ച ശേഷം വീം തുടർന്നു.

“ഏകദേശം അഞ്ച് മണിക്കൂർ നീ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞപ്പം 400ൽപരം പോരാളികളുടെ ജഡങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. മറ്റൊരാളെയും ആ പ്രദേശത്ത് അടുപ്പിക്കാതെ ജഡങ്ങളെല്ലാം വലിച്ചിഴച്ച് കൊടുപോയി കൂളത്തിലിട്ട് മണ്ണിട്ട് മൂടി. കുറേ എണ്ണം അടുത്തുള്ള വീട്ടിലിട്ട് കത്തിച്ചു ചാവലാക്കി. അവരെ കൂട്ടമറവ് ചെയ്ത ആ പുണ്യസ്ഥലത്താ ഞമ്മള് നിന്നത്. ഓർമ്മവെച്ച നാൾ തൊട്ട് നാട്ടിലുാവണ എല്ലാ കൊല്ലവും ആഗസ്റ്റ് 2600 തിയ്യതി ഞമ്മള് ഇബടെ വരും. ഇവിടെ നിത്യനിദ്രയിൽ കഴിയിണ വാപ്പാക്കും വല്ലാപ്പാക്കും കൂടെ പൊലിഞ്ഞ ധീരന്മാർക്കും വേി അള്ളാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കും. വയസ്സ് 100 കഴിഞ്ഞേ.... ഞതി വരാൻ പറ്റോന്നും അറിയാല... ഞാൻ മയുത്തായാലും ഇത് തുടരാൻ വേീട്ടാ മകന്റെ മോനേം കൂട്ടി വരണത്....”

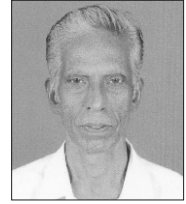
വല്ലാപ്പയുടെ അണമുറിയാതെയുള്ള കടഞ്ഞെടുത്ത സത്യങ്ങൾ കണ്ണികൾ പൊട്ടാതെ ഒഴുകിവരുന്നത് കേട്ട് റഹീം അന്തം വിട്ട് നിന്നു. 93 വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ദുരന്ത സ്മരണയും പേരി 2014ന്റെ ആഗസ്റ്റ് 26നും അന്ന് ദുരന്തം നടന്ന രാവിലെ 8 മണിക്കൂ തന്നെ ഈ ഖബർസ്ഥാനിൽ വന്നുനിൽക്കുന്ന വല്ലാപ്പയെ ആരോട് സമം ചേർത്ത് ഉപമിക്കണം? ഒരു ജനതയും സമു

ഹവും തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പകരേ അറിവിന്റെ ഭണ്ഡാരമാണ് വല്ലാപ്പ തുറന്നു വെച്ചത്. വല്ലാപ്പയുടെ സംസാരത്തിന് കുഴപ്പിൽ വന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇനി എന്തിന് അധികം പറയണം? കൊടിയ ത്യാഗത്തിന്റേയും ചങ്കുറപ്പുള്ള ധീരതയുടേയും കരുത്തിന്റേയും കൊടിയ ദുരന്തത്തിന്റേയും പ്രാകൃത പീഡനങ്ങളുടേയും അധിനിവേശത്തിനെതിരെയുള്ള നിലക്കാത്ത പോരാട്ടങ്ങളുടേയും കനലുകൾ എരിയുന്ന സാക്ഷ്യപത്രമായി നിൽക്കുന്ന ഈ ഖബർസ്ഥാൻ, ഈ ഗ്രാമം തലമുറകളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പൊൻതീരി നാളുമാറ് കൈമാറുന്നതിനുവേി പേരമകനെയും കൂട്ടി ഉണക്കച്ചുളളിപോലുള്ള ശരീരവും പേരി വന്നു കൊരിയ്ക്കുന്ന വല്ലാപ്പയ്ക്ക് എത്ര കാലം ഇത് തുടരാൻ കഴിയും....? കൊച്ചു മകനെപോലുള്ള ഇളം ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ എന്നുമുതൽ ഈ പുണ്യസ്ഥലം മനസ്സിലിട്ട് ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങും?

നിർത്താതെയുള്ള ഹോൺ മുഴക്കം കാറ് നന്നായതിന്റെ സൂചനയാണ്. ഒരു ദുരന്ത ചരിത്രത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പനെ കണ്ണിയായ് നിൽക്കുന്ന ആ മഹാരഥനെമനസ്സിൽ നമിച്ചുകൊണ്ട് അറിവിന്റെ അക്ഷയഖനിയിലേക്ക് ഒരു വൈരമുത്ത് കിട്ടിയ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ പതുകെ കാറിനടുത്തേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ കെട്ടിവേർതിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് ഒന്നുകൂടെ നോക്കി. കൊടിയ പീഡനം ഏറ്റുവാങ്ങിയ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഗർഭഭങ്ങൾ കറ്റിൽ ലയിച്ച് തേങ്ങലായി വിതുമ്പുന്നതിന്റെ മർമ്മരം പതുകെ കാതിൽ വന്നലച്ചതുപോലെ റഹീമിന് തോന്നി...!!! നന്നാക്കിയ കാറിലേക്ക് പതുകെ കയറുമ്പോഴും മനസ്സിൽ തിരശ്ശീലയിൽ 1921 ആഗസ്റ്റ് 26 വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 8 മണിക്കുള്ള കാഴ്ച മറയാതെ നിൽപ്പായിരുന്നു....!!!

(FICTION)

MISS UNIVERSE

C. K. RAGHAVAN

There are two billionaires living at Losangels city of California state in USA. They are Edison and Newton. Both of them are at their midfifties now. From their childhood days onwards, they had been very close friends. Now they used to meet at least once in every month.

Edison earned his huge assets from business, while Newton made his fortunes from acting in Hollywood films. Each of these billionaires now owns a wealth of more than 30 billions (USD). Another similarity between them is that both during their school days were wished to be scientists when grown up. But their destiny compelled them to travel along another two different career paths. But even now they have been keeping their love for science in their minds. On a day during their usual meeting, they discussed about running a science awareness organisation to propogate science temper among common people across the globe. After one month an organisation titled 'global science in action' has been formed. The organisation is under a director board consisting of 10 members. All these directors were from various business and arts domains. Edison is the chairman and newton is vice chairman of the organisation. At first they

wished to conduct a Miss universe beauty contest, to raise money required for their noble cause. But later many board members sugested that it was better to proceed step by step. So they dicided to conduct a 'Miss Losangels' beauty contest at first. In the month of january 2015 under the banner of 'globel science in action' ' Miss Losangels' beauty contest has been organised in a very grand manner. It brought a huge amout of money to the organisers than they had expected. They started to distribute finacial aid to various NGO's and governmental organisations engaged in promoting, science awaransess activities among people worldwide. After their first beauty contest programme is over, the director board of globel science in action is expanded by inducting 5 new members more. All these new directors were from various science domains. One member is PRO. Andy who is a world famous cosmo logist.

Then 'global science in action' conducted other wider beauty contests Miss California, Miss USA, Miss North America respectivly at various cities in USA. All these events were very successfull. After these

grand events, the director board of 'global science in action' once again convened, for a discussion about their future plans, at Losangels. As the meeting is going on, Edison put forth his proposal to conduct a 'Miss universe' contest during the month of December 2015. But now cosmologist Andy strongly opposes the idea of organising a Miss universe event. He started to explain the scientific facts behind his objection. "Being an orgainisation engaged in radiating scientific facts across the world, we cannot resort to a imaginary claim like 'Miss universe'. It is a fact that there are billions of billions earth like planets in our universe. As basic laws are same every where across this universe, most of this earth like planets would permit human life on their surface.so there should have females also there. At present we have no vehicle for to and fro travel as far as these planets are concerned . Even then we have such vehicles which travels at the speed of light, it would take billions of light years to reach

(കവിത)

മോഹം

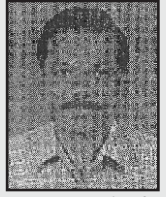

ടി.പി. ശിവദാസൻ നെന്മാറ

നഗരം- നാഗരികതയെല്ലാം വിട്ട്
 നാട്ടുനൂറത്തങ്ങു കൂടാൻ മോഹം!
 ഫ്ളാറ്റ്- ഷോപ്പിംഗ് കോസ്റ്റേജ്സിവയെല്ലാം വിറ്റ്
 വയൽ... വരമ്പ്... ചായ്പിന്നും മോഹം!
 ബാലവേല- പീഡന- പെൺവാണിഭങ്ങൾ
 ഇല്ലാത്തകാലം വന്നെത്താൻ മോഹം!
 ചതി- കുളവൊളി ക്യാമറകൺമുന്നിൽ
 പെട്ടുപോകാതെ ജീവിതമോഹം!
 നാടോടുമ്പോൾ നടവെയോടാനൊത്തൊരു
 കെൽപുമുത്സാഹവും കിട്ടാൻ മോഹം!
 ഗ്യാസടുപ്പിന്റെക്ഷണിവകൾ വെടിഞ്ഞ്
 വിറകടുപ്പം- തീക്കൊഴൽ മോഹം!
 കൂക്കർ- സ്റ്റീലലുമിനിയപ്പാത്രം വോ...
 മൺചട്ടി- കവ്ടിക്കിണ്ണത്തിൽ മോഹം!
 അത്താഴമു കിടന്നുറങ്ങാൻ കട്ടിൽ,
 മെത്ത, കമ്പിളിപ്പുതപ്പും വർജ്ജ്യം!
 ആത്മസംതൃപ്തിയ്ക്കുതകും വിധമൊരു
 തിണ്ണ- പുൽപായ്- തലയിണമോഹം!

(കവിത)

അറിയുക, അണിചേരുക, അണയാതെ സൂക്ഷിക്കുക!

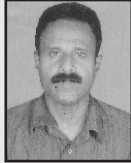

കെ. രാജുനാഥൻ പിള്ള

നാടുന്നീളെ പെരുകുന്ന വ്യവസദനങ്ങളെ നോക്കി
 പല്ലിളിക്കുന്ന യുവതലമുറയുടെ
 സാമൂഹ്യബോധത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ച.
 സഹായത്തിനു കേഴുന്ന സഹോദരിയുടെ
 മുഖത്തേക്ക് നോക്കാൻ പോലും മാനിക്കാതെ
 മൊബൈലിൽ കളിക്കുന്ന സഹയാത്രകരുടെ
 നിസ്സംഗതയെ കുറിച്ചൊരു വിശകലനം.
 മദ്യലഹരിയിൽ മകളെ തിരിച്ചറിയാത്ത മദോന്മത്തന്റെ
 ലീലാവിലാസത്തെക്കുറിച്ചൊരു സമഗ്രാന്വേഷണം!
 പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമെന്ന
 പല്ലവികൊരനു പല്ലവി.
 അഴിമതിക്ക് പര്യായം ചമയ്ക്കാനൊരു പര്യായത്വമില്ല.
 ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ജനകീയ മുഖങ്ങൾക്കുള്ളിൽ
 ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുട്ടിലതന്ത്രങ്ങളുടെ
 പൊരുളറിയാനൊരു പോരാട്ടം!
 മജ്ജയും മാംസവും നഷ്ടപ്പെട്ട പോരാട്ടങ്ങൾക്ക്
 വീര്യം പകരാൻ അവസരങ്ങളുടെ അന്ധിവർഷം.
 അറിയുക! അണിചേരുക!! അണയാതെ സൂക്ഷിക്കുക!!!

(കവിത)

സത്യം

കരിക്കോവിൽ വിജയകുമാർ

തന്നിലേക്കു മടങ്ങുക
 തന്നെ അറിയുക
 അന്ധിയോ മണ്ണോ ജലവുമല്ല
 പഞ്ചഭൂതങ്ങളു് ഒന്നുമല്ല
 ഉള്ളിൽ വിളങ്ങുന്ന അറിവാണു ഞാൻ
 തന്നെ അറിയുന്ന അറിവാണു ഞാൻ
 കൺകൊകുന്നാൻ കണ്ണുകൾ പോരാ
 അറിയുന്ന അറിവായ് താൻതന്നെ വേണം
 ജീവനിൽ ജീവനായ് താൻതന്നെ വേണം
 അറിവായിരിക്കുന്ന താൻതന്നെവേണം.
 ഉള്ളിലിരിക്കും അറിവാണു് സത്യം
 അവനാൽ ചലിക്കുന്നു പ്രപഞ്ചങ്ങളെല്ലാം
 അറിയുക തന്നെ അറിയുക.
 ഈ ദുഃഖ സാഗരം നീന്തികടക്കുക.
 താൻതന്നെ ബ്രഹ്മം
 താൻതന്നെ സത്യം.

കവിത

എന്റെ വിദ്യാലയം

സുര്യ ഇ.

ആദ്യമായി പോകുന്ന എൻ വിദ്യാലയത്തിൽ
 ആരെയുമറിയില്ല, ദയന്നുപോയി ഈ ഇളം പൈതൽ
 അമ്മ പോകുമ്പോൾ പിറകേ പോയിട്ട്
 അമ്മയെ വാരിപുണർന്നു കരഞ്ഞു.
 പിന്നെയും എന്തെ ബെഞ്ചിലിരുത്തിട്ട്
 ഉമ്മ വച്ചു എൻ കവിളുകളിൽ
 ഒരുപാടു കുട്ടികളെ കൂ, അവരുമായി
 കഥപറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകാരായി.
 പിന്നെ പിരിയാൻപറ്റാത്ത മിത്രങ്ങളായവർ
 ഒരു നല്ല നാളുകൾ നേടിത്തന്നെൻ വിദ്യാലയം
 ഒരുപാട് അറിവുകൾ കിട്ടി, അവിടുന്ന്
 ഒരുപാടു സമ്മാനങ്ങളും ഞാൻ കൈപ്പറ്റി.
 ഒരു കൊച്ചു മിടുക്കിയായി വളരട്ടെ എന്ന്
 ഉപദേശവുമായി ഗുരുക്കൻമാരും
 പിന്നെ മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ചില ഗുരുക്കൻ -
 മാരും എന്നോ എൻ മനസ്സിൽ ഇടം നേടി.
 വളരുന്നൂ ഞാനിനിയും ഒരുപാട് ഉയരങ്ങളിലേക്ക്
 എന്നും ഒരു മിടുക്കിയായി ഒരു നല്ല കുട്ടിയായി
 ശത്രു കൈകളിൽ കുരുങ്ങി ഞാൻ ഒരിക്കൽ
 അന്നും തടസ്സങ്ങളിൽ ഉയർന്നെഴുന്നേറ്റു - ഞാൻ
 ഒരു പാട് ഓർമ്മകളും ചിന്തകളും എന്നെ
 എന്നും ഉണർത്തട്ടെ എന്നെ ഇവിടെ

മേടമാസത്തിലെ പൊള്ളുന്ന വെയിൽ. ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണു കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ വീടിന്റെ ചാരുപടിയിൽ ഇരിയ്ക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഞാനും, അമ്മയും, അനിയന്മാരും. ആകെ നാലു പേർ.

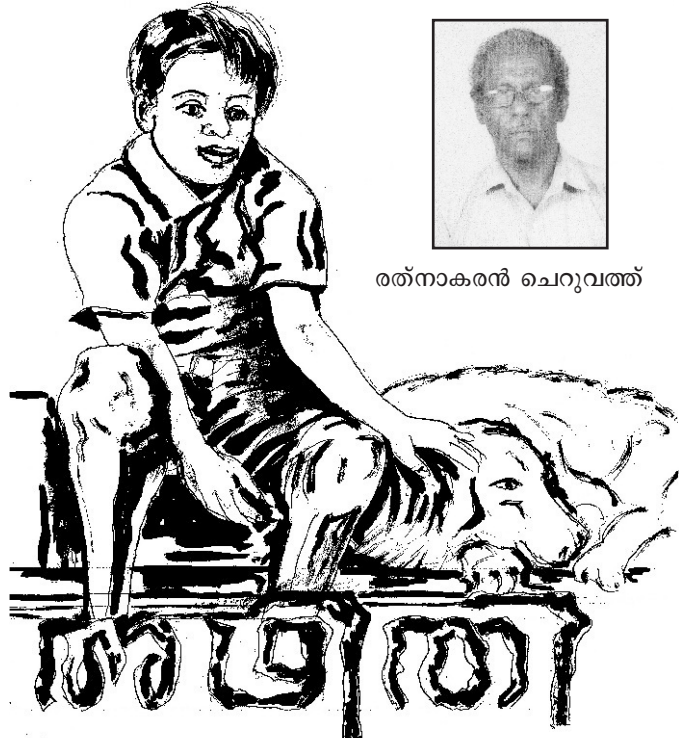
അപ്പോഴാണ് പടിയ്ക്കൽ അവന്റെ തല പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. പിന്നീട് അവൻ പടി കയറി പരിസരം ആകെ ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു.

പടിക്കൽ നിന്ന് വീട് വരെയെത്താൻ പതിനഞ്ചു വാരയെങ്കിലും ദൂരം കാണും. രു, മൂന്നു തിപ്പികൾ അവനെനോക്കി കുറച്ചു. അവർക്കും അവനെപരിചയമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അവൻ അവയെ ഗൗനിച്ചില്ല! അവരുടെ ശല്യം സഹിക്കാതായപ്പോൾ അവന്റെ ഭാവം മാറി. ഒരു മുഗരാജന്റെ ഗൗരവം സ്പുരികൂന്ന കണ്ണുകളെക്കൊണ്ട് നോക്കി. നീ തിളങ്ങുന്ന പല്ലു പുറത്ത് കാണിച്ച് മേൽച്ചു പൊക്കി ഒന്നു കുറച്ചു. അവിടമാകെ മുഴങ്ങിയ ആ ശബ്ദം കേട്ട് ആ തിപ്പികൾ വാലും ചുരുട്ടി അടിയവ് പറഞ്ഞ് ഓടിപ്പോയി.

ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തപ്പോലെ മന്ദം മന്ദം എന്നാൽ ഗൗരവം വിടാതെ നടന്നു വന്നു. പറമ്പിൽ പൂല്ലിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ത്രീ ഒന്ന് നിവർന്ന് നിന്ന് അവനെനോക്കി. അവൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി കൊണ്ട് ഒന്നു മുരൂ. അവൾ ഭയന്നു വിറച്ചു അവന്റെ കണ്ണിൽപ്പെടാതെ മാറി.

അവൻ മുറ്റത്ത് വന്നു നിന്നു. ഞങ്ങളെ നാലുപേരെയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഇപ്പോഴവന്റെ കണ്ണുകളിൽ മറ്റുള്ളവരെ വിരട്ടിയ ഭാവമില്ല! ചിരപരിചിതരായവരോടുള്ള സൗഹൃദവും, സ്നേഹവും മാത്രമേയുള്ളൂ!

രര അടിയോളം ഉയരവും, നല്ല നീളവും, തടിയും അവന്റെ പ്രൗഢിയ്ക്ക് നിറം കൂട്ടി. മഞ്ഞയിൽ അല്പം തവിട്ടു നിറം കലർന്ന പുറവും തലയും. കഴുത്തിന്റേയും വാലിന്റേയും ഇടയ്ക്കുള്ള കീഴ്ഭാഗം മഞ്ഞ കലർന്ന വെളുപ്പ്. ഒടിഞ്ഞു തുങ്ങിയ വലിയ ചെവികൾ. തിരിച്ചറിവ് വ്യക്തമാക്കുന്ന ആലോചനയിലാ കണ്ണുകൾ. നല്ല നീളമുള്ള രോമം നിറഞ്ഞ വാലി.

രത്നാകരൻ ചെറുവത്ത്

അലിയാ

അവന്റെ ഓരോ ചലനത്തിലും നല്ല തറവാടിത്തം തുള്ളുമിനിന്നു!

പരിഭ്രമമോ ഭയമോ കൂടാതെ അവൻ നേരെ കോലായിൽ കയറി നിന്നു.

രനിയന്മാരും ഭയന്നിരുന്നു. എങ്കിലും അവനോട് വിരലുകൾ ഞൊട്ടിക്കൊണ്ട് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. “വാ” എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു അങ്കലാപ്പുമില്ലാതെ സ്വന്തം വീട്ടിലെ അംഗത്തെപ്പോലെ പടിയിൽ ചാടിക്കയറി ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കയറി കിടന്നു.

ഉള്ളിൽ അല്പം ഭയമുണ്ടെങ്കിലും അവന്റെ മിനുത്ത പുറത്തും തലയിലും തലോടി. അനുസരണയുള്ളവനായി അവൻ കിടന്നു. എന്റെ കാലുകളിൽ നക്കി. ആ കണ്ണുകളിൽ സ്നേഹവും ദഃഖവും കാണാമായിരുന്നു. അവന്റെ കൺകോണുകളിൽ കൂടെ കണ്ണുനീർ ചാലുകളായി. അമ്മയും അനിയന്മാരും ആ അമിതിയെ തടവി.

ഉച്ച ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അടുക്കളയിൽ ഒന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടുവെല്ല! അവൻ എന്ത് കൊടുക്കും? ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു. അവൻ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയെന്ന് തോന്നുന്നു. കണ്ണി

റുകി തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നും വിലക്കി.

എന്തെല്ലാമോ പറയണമെന്നു. അവന്റെ നിസ്സഹായവസ്ഥ അവൻ നന്നായി അറിയുകയും ചെയ്യും. കണ്ണുകളിലെ ഭാവപ്പകർച്ചയിൽ കുറെ യൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

പിന്നീട് എഴുന്നേറ്റ് വീടിന്റെ നാലുഭാഗത്തയ്ക്കും, മച്ചിലേയ്ക്കും നോക്കി. മച്ചിൽ മാറാല കെട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. അവിടവിടെ കഴുകോൽ ദ്രവിച്ച് ഏതു നിമിഷവും ഓട്നിലം പതിക്കാം. ചുമരുകളിലെ കുമ്മായം ചിലഭാഗങ്ങളിൽ അടർന്നു വീണിരിയ്ക്കുന്നു.

വീമവൻ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചാടിക്കയറി കിടന്നു.

ഞങ്ങളുടെ തലോടലിൽ അവൻ അതീവ സുഖം അനുഭവിയ്ക്കുന്നു എന്തോന്നി.

മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും ആൾക്കാരുടെ പുനർജന്മമാണ് തീർച്ച. അമ്മ പറഞ്ഞു.

അവൻ അമ്മയുടെ മുഖത്തേയ്ക്ക് തറപ്പിച്ചു നോക്കി.

എന്റെ മനസ്സിൽ മരി

ച്ചുപോയ കാരണവന്മാരുടെ ലിസ്റ്റ് നിരന്നു. അച്ഛൻ. അച്ഛൻ മുതലിട്ട് പതിനഞ്ചു വർഷമായി. മൂന്ന് അമ്മാവന്മാർ. അവരും പതിനഞ്ചിനും ഇരുപതിനും ഇടയ്ക്ക് വിടപറഞ്ഞവരാണ്.

ഇവരിൽ ആർക്കാണ് ഒരു നായയായി പുനർജനിക്കേ വന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് പരിണാമത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകേതിനു പകരം പിന്നോട്ടിട്ടു? കർമ്മഫലമാണ് നമ്മെ തിരയുകയും മറ്റു മിഥ്യപ്രാണികളും, മനുഷ്യനും, അവതാരങ്ങളുമൊക്കെയായി ജനിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കേട്ടിട്ടു!

ആരാണിദ്ദേഹം? ഒരു നായയായി ജനിച്ചാൽ ചെയ്ത കർമ്മം എന്ത്? ചോദ്യം മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കി.

അച്ഛൻ ദൈവ ഭക്തനൊന്നുമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, പരോപകാരിയും, മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി എന്ത് ത്യാഗം വേണമെങ്കിലും സഹിയ്ക്കുമായിരുന്നു. അല്പം മദ്യപാനവും, കൂസൃതികളുമൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും ഹീനമായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തതായി അറിയില്ല!

മറ്റൊരാൾ ഏറ്റവും മുത്ത അമ്മാവനാണ്. പേർ നാണു. നാണുക്കുട്ടൻ എന്നു വിളിയ്ക്കും. നല്ലവനായിരുന്നുവെന്നാണ് അമ്മയും വലിയമ്മയും പറഞ്ഞു കേട്ടത്! വെള്ളക്കാരന്റെ പോലീസിൽ ഹെഡ്സ് ആയിരുന്നു. പെൻഷൻ പറ്റിയത് നിലമ്പൂരിൽ വെച്ചാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ചുവന്ന പട്ടുകൊടു തുന്നിയുടക്കിയ കൂർത്ത തൊപ്പിയും, മുട്ടോളമെത്തുന്ന ട്രൗസറും ധരിച്ച് കറുത്ത് ഉയരം കൂടിയ ഒരു ദീർഘകായൻ.

മൂന്നാമത്തെ ആൾ ശങ്കരൻകുട്ടി അമ്മാവൻ. അഞ്ചര അടി പൊക്കവും കാരിരുമ്പിന്റെ ദൃഢതയുള്ള പേശിയുള്ള അദ്ദേഹം ഒരു ആനഇടത്തു വന്നാൽ പോലും കുലുങ്ങാത്ത ധൈര്യശാലി. അന്നത്തെ കാലത്ത് കൊടും കാട്ടിൽകൂടെ ഒറ്റയ്ക്ക് നടന്ന് പതിനെട്ടുകൊല്ലം മല ചവിട്ടിയ അയ്യപ്പൻ.

മാല അഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് തികഞ്ഞ ആജ്ഞനേയ ഭക്തൻ. സേവയിൽ കൂടെ ഹനുമാനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് നാട്ടുകാരുടെ സംസാരം.

ഹനുമാൻ സേവനകാലത്ത് അദ്ദേഹം നാടൻ ചാരായം കുടിച്ചു. ഹനുമാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കോഴിയിറച്ചിയും കഴിച്ചു. ഹനുമാൻ പഴങ്ങളല്ലെങ്കിൽ കഴിയ്ക്കും. മുപ്പർക്ക തിഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഭക്തൻ സ്വല്പം ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചു.

ചാരായം അകത്താക്കി റോഡിൽ കൂടി ആടിവരുന്ന അമ്മാവനെ വെള്ളക്കാരന്റെ പോലീസ് ജീപ്പ് തടഞ്ഞു നിർത്തി. ഇൻസ്പെക്ടർ തെറിവിളിച്ച് പിടിച്ചു ജീപ്പിൽ കയറ്റാൻ നോക്കി. ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കരണത്ത് ആളുകൾ കൈ പതിച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടർ ദൂരെ തെറിച്ച് ബോധം കെട്ടു. ചാടിയിറങ്ങി വന്ന പോലീസുകാരനെ ഒരാറ്റ തീ പറുന്ന നോട്ടം കൊണ്ട് തടഞ്ഞു. ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തപോലെ അമ്മാവൻ ഇടവഴിയിൽ കൂടെ രക്ഷപ്പെട്ടു!

നിരന്തരം പോലീസ് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വീടിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗം ഒരു വലിയ കോട്ടയും, നടുവീൽ ഒരു വലിയ പൊട്ട കിണറുമുണ്ട്. കിണറ്റിൽ വലിയ ഗുഹയും വള്ളികളും മരങ്ങളുമുണ്ട്.

ഉച്ചയ്ക്ക് പോലും കോട്ടയ്ക്കകത്തേക്ക് സൂര്യപ്രകാശം കടക്കുകയില്ല. അമ്മാവൻ മരപ്പെത്തിലും ഗുഹയിലുമായി കറേകാലം ജീവിച്ചു.

നാലാമത്തെ വ്യക്തി ചെറിയമ്മാവൻ എന്നു വിളിയ്ക്കുന്ന ചെന്നുക്കുട്ടിയമ്മാവൻ. കാഴ്ചയിൽ ചെറുപ്പം. സൽസ്വഭാവിയും എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താൻ അവനെ ഒന്നു സംശയഭൂഷ്ടിയോടെ നോക്കി. അവൻ എന്നേയും. എന്തൊക്കെയോ അവൻ അറിയിക്കണമെന്ന്. അത് കഴിയാത്തതിലുള്ള സങ്കടം ഒരു ഞരങ്ങലിലൂടെ അവൻ വ്യക്തമാക്കി. “പറയാനുള്ളത് പറയാൻ കഴിയാതെ വന്നാലും, കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാലും ഉറപ്പായ മാനസിക സമ്മർദ്ദം” ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ!

അവന്റെ സ്നേഹമുള്ള പെരുമാറ്റം ചെറിയമ്മാവന്റേത് പോലെ തോന്നിയ്ക്കും! മറ്റുനായ്ക്കളെ കപ്പോഴും, പുല്ലുതിയുന്ന സ്ത്രീയോടുള്ള അവന്റെ ശൗര്യവും ശങ്കരൻകുട്ടിയമ്മാവന്റെ തനിപ്പകർപ്പ്! പോലീസുകാർ അമ്മാവന്റെ ഗാഢീര്യവും, ചുവന്ന തൊപ്പിയുടെ തല ഉയർത്തി

ചുറ്റും വീക്ഷിക്കുന്നതിന് സാമ്യമുണ്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് നിന്നുള്ള മറ്റു ചേഷ്റകൾ.

ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹപ്രകടനം, മമതം! ഒന്നു ചേരാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന മനസ്സ് അത് അച്ഛന്റേത് പോലെ തോന്നിയ്ക്കും!

വിധാതാവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലുള്ള പുണ്യവും, പാപവും, തെറ്റും, ശരിയും മനുഷ്യന് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഇന്നത്തെ ശരി നാളത്തെ തെറ്റും, പിന്നീടത് ശരിയും, തെറ്റുമല്ലാതായി അറിയാതെ പോകുന്നു!

എല്ലാറ്റിന്റേയും വേരുകൾ ഏതോ നിഗൂഢതയിൽ ചെന്ന് അവസാനിയ്ക്കുന്നു!

അവനാരെന്നറിയാതെ ചിന്തയിലും. അവൻ കയറി വന്നിട്ട് ഒന്നരമണകൂർ കഴിഞ്ഞു.

അവൻ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. അടുത്ത പരിപാടി എന്താണെന്നറിയാനുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ ഞങ്ങൾ നോക്കിയിരുന്നു!

അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കും ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കും നോക്കി. പടിയിൽ നിന്ന് നിലത്തേയ്ക്ക് ചാടിയിറങ്ങി. ഒന്നു മുരി നിവർന്ന് ഒരു ഞരങ്ങത്തോടെ നോക്കി. രോമം നിറഞ്ഞ വാല് മെല്ലെ ആട്ടിക്കൊണ്ട് അവൻ മുറ്റത്തേയ്ക്കിറങ്ങി. നടു മുറ്റത്ത് ചെന്ന് നിന്ന് വീും അവൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. യാത്ര പറയുന്നതു പോലെ അവൻ കണ്ണു ചിമ്മി. ആ കണ്ണുകളിൽ തിരിച്ചു പോക്കിന്റെ ദുഃഖം നിറഞ്ഞു. വീും ഒന്നു ഞരങ്ങി തിരിഞ്ഞ് ദൃഢമായ കാൽവെപ്പുകളോടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു നടന്നു പടിയിറങ്ങി.

അവൻ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും മറഞ്ഞു....

ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ഇറങ്ങിപ്പോയപോലെ സ്തബ്ധരായി നിന്നു.

കുറെക്കാലം ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് പടിയിൽ അവന്റെ പുനർ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ച് ഞങ്ങൾ നാലുപേർ ഇരുന്നു.

അവൻ പിന്നീടൊരിക്കലും വന്നില്ല!

MISS UNIVERSE

(37-ാം പേജ് തുടർച്ച)

some of such planets. At present we have no communication facility to make any contact with these planets dwellers. More over there may be human presence even on some natural satellite of our solar system planets. Now we have neither such vehicles to travel to such planets nor communication methods to make any contacts with the humans living on such satellites. So briefly now we are not in a position, even to conduct a miss solar system or much wider Miss milky way contest.” Disclosing these things Pro: Andy concluded his briefing. All the directors including Edison and Newton

(27-ാം പേജ് തുടർച്ച)

മുള്ള കണ്ണുകൾ നിലാവിന്റെ ശോഭയുള്ള സൗന്ദര്യം. തിമിരം കയറിയ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് ആരുപം അടുത്തു വന്നു.

“നീ ആരാ മോളെ....”

അമ്മ ചോദിച്ചു.

എന്നാൽ ഒരു പുഞ്ചിരി മാത്രം സമ്മാനിച്ച് കൈകുപ്പി അവൾ അമ്മയുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു നാമം ജപിക്കാൻ തുടങ്ങി. നാമം ജപിച്ച് എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ച അമ്മക്ക് കഴിയുന്നില്ല. അവൾ തന്റെ വലത് കൈകൾ അമ്മയ്ക്ക് നേരെ നീട്ടി. ആ കൈകളിൽ പിടിച്ചു അമ്മ പതുക്കെ നിവർന്നു. അവർ ഇരുവരും പുറത്തേയ്ക്ക് ഇറങ്ങി....മാവിന്റെ ചെറിയ ശിഖരങ്ങളിൽ ചവിട്ടി അമ്മയും അവളും ഉയരത്തിലേക്ക് കയറിപ്പോകുമ്പോൾ താഴെ വളരെ അകലെ ജപ്പാനിലെ ഒരു ചെറു നഗരത്തിൽ തന്റെ മകൻ വിശ്വനാഥൻ അവന്റെ രൂകുട്ടികളോടും ഭാര്യയോടും തമാശകൾ പറഞ്ഞ് ചിരിച്ച് രസിക്കുന്നത് ഒരു കറുത്തപൊട്ട് പോലെ അമ്മ കൂ. അവരുടെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. മാതൃത്വത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ചാലിച്ച പുഞ്ചിരി....

have been seen satisfied with Andys these explanations- so the director board of 'global science in action' resolved to abandon their plan to organise a miss universe contest instead they passed resolution to conduct a Miss world event; in the month of December 2015. They organised very successfully the contest Miss world. In that event a

young lady from South Africa has been crowned as Miss world. Now global science in action can very easily in crease the aid to various NGO's and GOs many more times. The organisation global science in action is going to conduct Miss world competition in every year coming at various cities across the globe

കവിത

അനാഥ ശിൽപ്പങ്ങൾ

ബാലകൃഷ്ണൻ തുവ്വർ

കണ്ണിനു കാഴ്ച കുറഞ്ഞു
കാതിനോ കേൾവി കുറഞ്ഞു
നാവിനോ രുചി കുറഞ്ഞു
നാഡികളോ തളരുന്നു.

കൈകാലുകളിൽ കടപ്പ്
നടന്നിടുംമ്പോൾ കിതപ്പ്
ഇങ്ങിനെ; വാർദ്ധക്യത്തിൻ
പടവുകൾ കയറുന്നു,
മക്കളോ അതി വിശിഷ്ടർ
പേരമക്കൾ അതി ശ്രേഷ്ഠർ
ഭാര്യയോ വിരുപയായി
ഒടിഞ്ഞ ഓട്ടു ചട്ടകം

വൃദ്ധ ദമ്പതികൾ ഇവർ, ഒട്ടും
ആർക്കും വോത്തവർ
ജീവിതമോ വെറും വ്യർത്ഥം
നാഥനില്ലാത്ത ശിൽപ്പങ്ങൾ.

മരുമകൾ പുലമ്പുന്നു
ഭക്ഷണം വിഷമാണത്രെ
മകനോ അതു പിന്നീടാ
ശരി തന്നെ ഓതിടുന്നു.

വൃദ്ധ സദനത്തിൽ പോകാൻ,
സമ്മതിക്കില്ല ഇക്കൂട്ടർ
ബാധ്യത ഇവരോട് ഒട്ടും,
ആർക്കുമേ ഇല്ല തരിമ്പും

തങ്ങൾ തൻ ജീവനും സ്വത്തും
തൽ മക്കൾക്കു പങ്കു വെച്ചോർ
തങ്ങൾ തൻ സ്നേഹം മുഴുവൻ
മക്കൾക്കായ് പങ്കു വെച്ചവർ

ഇവർ തൻ അസ്ഥികൂടത്തിൽ,
തുടിയ്ക്കും പ്രാണൻ നിൽക്കെ
ഇവരെല്ലാം ഒരു പിടി
ചാരമായ് അവശേഷിക്കും
മുമ്പേ നടക്കുമീവർക്കു,
പിന്നിലായ് നിങ്ങളെത്തീടും,
ഇതാണ് പ്രപഞ്ച സത്യം-
ഇതാണ് കാല പ്രമാണം.

ഒരുമ

റെസിഡൻസ് അസോസിയേഷൻ

രജി : S 23/11, ഈസ്റ്റ് കൊമ്മേരി, കോഴിക്കോട്-7

കൊമ്മേരി ഈസ്റ്റ് ഒരുമ റെസിഡൻസ് അസോസിയേഷന്റെ 5-ാം വാർഷിക ആഘോഷം പ്രസിഡ് എം. ശ്രീധരന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ പ്രശസ്ത സിനിമ സംവിധായകൻ വി. എം. വിനു ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കോഴിക്കോട് കോർപ്പറേഷൻ നഗരാസൂത്രണം സ്റ്റാന്റിങ്ങ് കമ്മറ്റി ചെയർമാൻ എം. സി. അനിൽകുമാർ മുഖ്യാഥിതിയായിരുന്നു.

ചടങ്ങിൽ കവിത അരുൺ, ടി. പി. കോയമൊയ്തീൻ, എം. മുഹമ്മദ് ബഷീർ, വി. എം. മോഹൻദാസ്, ടി. ഷീജ, മുക്കണ്ണിയിൽ ചന്ദ്രൻ, കെ. സി. പത്മരാജൻ, എൻ. രാധാകൃഷ്ണൻ, ആഷിക് സി, സുനിതാ രാജശേഖരൻ, ടി. വി. പരമേശ്വരൻ, ഒ. എം. അശോകൻ, യു. ബിനു എന്നിവർ ആശംസകൾ നേർന്നു സംസാരിച്ചു.

വി. എം. വിനുവിനെ ഇ. ജയരാജൻ പൊന്നാട അണിയിച്ചു. ഉദ്ഘാടകൻ, മുഖ്യാഥിതി, സി. രജീന്ദ്രകുമാർ തുടങ്ങിയവർക്ക് വി. ശ്രീധരൻ നായർ, അഡ്വ. എ. സി. അംബിക, വി. രവീന്ദ്രൻ നായർ എന്നിവർ ഒരുമയുടെ സ്നേഹാദരവ് നൽകി. തുടർന്ന് വിവിധ കലാപരിപാടികൾ നടന്നു. മജീഷ് കാരയാട് (പേരാമ്പ്ര) അവതരിപ്പിച്ച നാടൻപാട്ടും ഉായിരുന്നു. ഒരുമ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് വീവാ കേറ്ററിംഗിന്റെ ഗിഫ്റ്റും നൽകി.

ജനകീയ മുക്ക് അങ്ങാടി (6-ാം പേജ് തുടർച്ച) . അവരിലൂടെയാണ് തമിഴ്നാട് ബന്ധം അറ്റുപോകാതെ മുനിയായി നിലനിർത്തുന്നതത്രെ. കല്യാണ പ്രായത്തിലെത്തുന്ന മകളെ ഒരാൾ പിടിച്ചെൽപ്പിക്കണമെങ്കിൽ തായ്കുലത്തിന്റെ വേരമ്പേഴ്ചണം ആവശ്യമാണല്ലോ. മുനിയായിയെപ്പോലെ കാമാക്ഷിയമ്മയും മകൾക്കൊരു നല്ലബന്ധം വേണമെന്നാശിക്കുന്നു. തയ്ക്കൽക്കടയിൽ ജോലിയുള്ള ഏട്ടന് ചികിത്സക്കുള്ള പണം കടയിൽനിന്ന് കിട്ടില്ലെന്നു മറിയം. കണ്ണിൽ കുമ്പുതിയും ആരേയും തന്നിലേക്കാകർഷിക്കുന്ന പെരുമാറ്റവും മധുരമുള്ള ചിരിയുമായി പാർട്ടിയാപ്പിസിലെ ചുറ്റുവട്ടം നിറയെ പകൽ വേളകളിൽ ഉല്ലാസ പൂർവ്വം ജീവിക്കുന്ന ദമയന്തി. പാർട്ടിയാപ്പിസിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്തെ കിണറ്റും കരയിൽ വെള്ളംനിറച്ച കുടും എളിയിൽ ചുമന്നു നിൽക്കുന്ന പെണ്ണിന്റെ ചിത്രം ബാല്യത്തിന്റെ കുമ്പുതി പ്രേരണയിൽ ഒരുകാലം വരച്ചു. അക്കാലത്ത് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കളിക്കുന്ന നാടകത്തിനുള്ള അണിയറ ചിത്രങ്ങൾ വരക്കുകയായിരുന്നു നിയോഗം. പാർട്ടിയാപ്പിസിന്റെ അടുക്കള ഭാഗത്തെ ഒഴിഞ്ഞമുറിയിൽ ചിത്രരചനക്കുള്ള കോപ്പുകൾ അണിനിരത്തിയിട്ടു്. വെള്ളം കോരുന്ന നാടൻ കന്യകയുടെ മോഡലായി ദമയന്തി മനസ്സിൽ കയറിക്കൂടി. കിണറ്റുവക്കിലെ പെണ്ണിന്റെ കയ്യും പിടിച്ച അകത്തേക്കു കയറ്റുന്നതുകു അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മറ്റൊരു സഖാവ്. പിന്നീട് അന്വേഷണങ്ങൾ അച്ചടക്ക ലംഘ

നത്തിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ. പാർട്ടിയാപ്പിസിൽ കയറരുതെന്ന വിലക്ക്. അതിനെമറികടക്കാൻ ദമയന്തിയുടെ വീട്ടിലെ കോലായിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലാൻ. അച്ഛൻ പുറത്തേക്കുപോയ നേരം. അമ്മ വളവിലിറങ്ങിക്കായി പലവീടുകളിലായി അലയുന്ന ദിവസം. ഒരു നോക്ക് കാണാനും കെട്ടിപ്പിടിക്കാനും കെട്ടിപ്പുണരാനും കൊതിപ്പിക്കുന്ന പെണ്ണി. പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥി അംഗത്വം മാത്രമുള്ളവന്റെ ചെറുപ്പം വരുത്തിവെച്ച അപകട് ചെയ്തികൾ. കുഞ്ഞിരമൻ സഖാവ് ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും ജീവിതം തേടി വന്നെത്തിയവരാണ്. പാർട്ടിയെ സ്നേഹിച്ചും വിശ്വസിച്ചും ഇവിടം കളിത്തുകുടുന്നവരാണ്. ആ കുടുംബത്തിലേക്കുള്ള ഈ കടന്നു കയറ്റം... അയാൾ തുടർന്നുപറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് അറിയാനവിടെ കുറച്ചു നേരംകൂടി നിൽക്കണമായിരുന്നു. ഞാനതു ചെയ്തില്ല. തൊട്ടടുത്ത ദിവസം ജനകീയമുക്കിലെ ബീഡിക്കടയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ബീഡിമുറം മടിയിൽവെച്ച് ബീഡി തെറുക്കുന്ന കുട്ടി സഖാക്കൾ താക്കീതു നൽകി. 'പാർട്ടിക്ക് ചീത്തപേരോക്കരുത്. നമ്മൾ സംഘടനയിലേക്ക് പുതുതായി വന്നെത്തിയവരാണ്. നമ്മുടെ പ്രവർത്തനം കെട്ടി ചീത്തപ്പേർ...' ജനകീയമുക്കിലെ വർത്തമാനങ്ങൾക്കും ഞാൻ കാതോർത്തില്ല. വീും കോതത്തറ കയറ്റത്തിലെ നാദസ്വരവാദ്യക്കാരൻ മുനിയായിയുടെ വീട്ടിൽ കയറിച്ചെന്നപ്പോൾ...അതിയന്റെ പരിഹാ

സവാക്കുകളിലെ മുളകൾ ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ പോറലേല്പിക്കുന്നുല്ലോ. അവർ പരിഹസിച്ച് തള്ളിയ പഴയ അങ്ങാടി മുക്കിലെ 'ചുറ്റുപിച്ഛുക്കുട്ടർ' പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായവർ അവരെല്ലാം നാട്ടിന്റെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇപ്പോഴും സജീവമാണല്ലോ. പതുക്കെ പതുക്കെ പുതിയ നഗരത്തിന്റെ ശബ്ദം പെരുക്കങ്ങളിലൂടെ ഞാൻ നടന്നു. പാലത്തിന്റെ സിമന്റുതുണു കളിനില്ല. പുതിയപാലത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ തിരിവിലായി ഉയർന്നുകാണായ ഈ നിലമാളികയുടെ മുക്കൾനില മുഴുവൻ ഞാൻ കു. അവിടെ നിരങ്ങനെചുക്കുന്ന പ്രതലത്തിൽ വെളുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ... ആപ്പിസിന്റെ മേൽവിലാസവിളമ്പരം. തൊട്ടുകിഴക്കേയതിരിൽ ഉയർന്ന പറമ്പിൽ, ഇല്ല നാദസ്വരവാദ്യക്കാരനും കുടുംബവും വേറെയിടങ്ങളിൽ ചേക്കേറിയിരിക്കാം. അനിയൻ പരിഹസിച്ച് വെറുതെ. കോതത്തറ കയറ്റം അവന്റെ ദുസൂചനകൾക്കുമപ്പുറം. മനപ്പൂർവ്വം ഒന്നും കില്ലായെന്നു നടിയ്ക്കുന്നവന്റെ കാഴ്ചകൾക്കുമപ്പുറം....